

ДОГОВОР за създаване на Европейска общност

Подписан от държавите-членки на Европейската общност в Рим на 26.03.1957 г.

ПРЕАМБЮЛ

Негово Величество Кралят на белгийците, Президентът на Федерална република Германия, Президентът на Френската Република, Президентът на Италианската република, Нейно Кралско Височество Великата Херцогиня на Люксембург, Нейно Величество Кралицата на Холандия*1,

Твърдо решени да положат основите на едно все по-тясно обединение между народите на Европа,

Непоколебимо решени да осигурят икономическия и социален прогрес на своите страни чрез единодействие за унищожаване на преградите, които разделят Европа,

Потвърждавайки като съществена цел на своите усилия постоянното усъвършенстване на условията на живот и труд на своите народи,

Признавайки, че премахването на съществуващите пречки налага съгласувано действие за гарантиране на постоянен растеж, балансирана търговия и лоялна конкуренция,

Загрижени да заздравят единството на своите икономики и да осигурят хармоничното им развитие чрез намаляване на различията съществуващи между различните региони и изостаналостта на по-слабо облагодетелстваните региони,

Силно желаейки да допринесат със средствата на една обща търговска политика за постепенното премахване на ограниченията в международната търговия,

Възнамерявайки да потвърдят солидарността, която свързва Европа и отвъдморските страни и силно желаейки да осигурят развитието на благосъстоянието си, в съответствие с принципите на Устава на Обединените нации,

Непоколебимо решени чрез обединяването по този начин на своите ресурси да пазят и укрепват мира и свободата и призовавайки останалите народи на Европа, които споделят техния идеал да се присъединят към усилията им,

Твърдо решени да насърчават развитието на възможно най-високо равнище на знание в полза на своите народи, чрез широк достъп до образование и чрез непрекъснатото му осъвременяване,

РЕШИХА ДА СЪЗДАДАТ ЕДНА ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

и за тази цел назначиха за свои Пълномощни представители:

Негово Величество Кралят на белгийците: Г-н Пол Анри Спаак, Министър на външните работи, Барон Ж. Ш. Сной И Д'допюр, Главен секретар на Министерството на икономиката, Ръководител на белгийската делегация на Междуправителствената конференция;

Президентът на Федерална република Германия: Д-р Конрад Аденауер, Федерален Канцлер, Проф. Д-р Валтер Халщайн, Държавен секретар на Федералното министерство на външните работи;

Президентът на Френската Република: Г-н Кристиан Пино, Министър на външните работи, Г-н Морис Фор, Заместник-държавен секретар на външните работи;

Президентът на Италианската Република: Г-н Антонио Сенир Председател на Министерския съвет, Проф. Гаetano Мартино, Министър на външните работи;

Нейно Кралско Височество Великата Херцогиня на Люксембург: Г-н Йозеф Бех, Председател на Правителството, Министър на външните работи, Г-н Ламбер Шо, Посланик, Ръководител на делегацията на Люксембург на Междуправителствената конференция;

Нейно Величество Кралицата на Холандия: Г-н Йозеф Лунс, Министър на външните работи, Г-н Й. Линтхорст Хоман, Ръководител на делегацията на Холандия на Междуправителствената конференция;

Които, след като размениха своите пълномощия, признати за валидни и съставени в надлежната форма, се споразумяха за следното:

ЧАСТ ПЪРВА

ПРИНЦИПИ

Член 1 (предишен Член 1)

С този Договор, Високо договарящите се страни създават помежду си Европейска общност.

Член 2 (предишен Член 2)

Общността има за своя задача, чрез създаването на един общ пазар и на един икономически и валутен съюз и посредством осъществяването на обща политика или дейности, съгласно Членове 3 и 4, да насърчава в рамките на Общността хармонично, балансирано и устойчиво развитие на стопанските дейности, високо равнище на заетост и социална закрила, равенство между мъжете и жените, устойчив и неинфлационен растеж, висока степен на конкурентноспособност и сближаване на икономическите показатели, високо равнище на защита и усъвършенстване на качеството на околната среда, повишаването на жизнения стандарт и качеството на живот и икономическо и социално сближаване и солидарност между държавите-членки.

Член 3 (предишен Член 3)

1. За целите на посоченото в Член 2, дейностите на Общността включват, съгласно предвиденото в този Договор и в съответствие с графика посочен в него:

а) забраната между държавите-членки на митата и количествените ограничения върху вноса и износа на стоки и на всички останали мерки с равностоен ефект;

б) обща търговска политика;

в) вътрешен пазар, характеризиращ се с премахването, между държавите-членки, на причините за свободното движение на стоки, лица, услуги и капитали;

г) мерки отнасящи се до влизането и движението на лица, съгласно предвиденото в Дял 4;

д) обща политика в областта на селското стопанство и риболова;

е) обща политика в областта на транспорта;

ж) система осигуряваща ненарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар;

з) сближаване на законодателствата на държавите-членки до необходимата степен за функционирането на общия пазар;

и) насърчаване на координацията между политиките на държавите-членки в областта на трудовата заетост, с цел повишаване на тяхната ефективност чрез разработването на съгласувана стратегия за трудова заетост;

й) политика в социалната област, включваща един Европейски социален фонд;

- к) засилване на икономическото и социално сближаване;
- л) политика в областта на околната среда;
- м) засилване на конкурентноспособността на промишлеността на Общността;
- н) подпомагане на научноизследователската дейност и технологичното развитие;
- о) насърчаване на изграждането и развитието на трансевропейски мрежи;
- п) принос за постигането на високо равнище на здравеопазването;
- р) принос за качествено образование и квалификация и за разцвета на културите в държавите-членки;
- с) политика в областта на сътрудничеството за целите на развитието;
- т) асоциирането на отвъдморските страни и територии, с цел увеличаване на търговията и взаимно насърчаване на икономическото и социално развитие;
- у) принос за засилване на защитата на потребителя;
- ф) мерки в областта на енергетиката, гражданската защита и туризма.

2. При всички дейности, посочени в този Член, Общността се стреми да премахне неравенствата и да насърчава равенство между мъжете и жените.

Член 4 (предишен Член 3а)

1. С оглед на целите посочени в Член 2, дейностите на държавите членки и на Общността включват, според предвиденото в настоящия Договор и в съответствие с графика посочен в него, възприемането на икономическа политика, основана на тясното координиране на икономическата политика на държавите-членки, на вътрешния пазар и на определянето на общи цели, и провеждана в съответствие с принципа на свободна пазарна икономика със свобода на конкуренцията.

2. Наред с предходното и както е предвидено в настоящия Договор, и в съответствие с графика и процедурите посочени в него, тези дейности включват неотменимо фиксиране на обменните курсове, водещо до въвеждането на единна валута, ЕКЮ, и до определянето и провеждането на единна валутна политика и политика на обменен курс, чиято основна цел е да поддържат стабилност на цените и, без да се засяга тази цел, да подпомагат общата политика в Общността, в съответствие с принципа на свободна пазарна икономика със свобода на конкуренцията.

3. Тези дейности на държавите-членки и на Общността изискват спазване на следните ръководни принципи: стабилни цени, стабилни публични финанси и валутни условия, и устойчив платежен баланс.

Член 5 (предишен Член 3б)

Общността действа в рамките на правомощията, предоставени ѝ от този Договор и на целите, които са ѝ възложени с него.

В области, които не попадат в нейната изключителна компетентност, Общността предприема действия в съответствие с принципа на субсидиарността, само ако и доколкото целите на предлаганото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и затова могат, поради мащаба или резултатите от предлаганото действие, да бъдат по-добре постигнати от Общността.

Никое от действията на Общността не може да надхвърля необходимото за постигане на целите на настоящия Договор.

Член 6 (предишен Член 3в)

Изискванията за опазване на околната среда трябва да бъдат включени в определянето и осъществяването на политиките и дейностите на Общността, посочени в Член 3, особено с оглед насърчаване на устойчивото развитие.

Член 7 (предишен Член 4)

1. Задачите поверени на Общността се осъществяват от следните институции:

- Европейски парламент;
- Съвет;
- Комисия;
- Съд на Европейските общности;
- Сметна палата.

Всяка институция действа в рамките на правомощията, предоставени ѝ от настоящия Договор.

2. Съветът и Комисията се подпомагат от Комитет по икономическите и социалните въпроси и Комитет на регионите, които действат в съвещателно качество.

Член 8 (предишен Член 4а)

В съответствие с процедурите, предвидени в настоящия Договор, се създава Европейска система на централните банки (ЕСЦБ) (наричана по-долу "ЕЦБ"); те действат в рамките на правомощията, предоставени им от този Договор и от Устава на ЕСЦБ (наричан по-долу "Устав на ЕСЦБ") приложен към същия.

Член 9 (предишен Член 4б)

В резултат на това се създава Европейска инвестиционна банка, която действа в рамките на правомощията, предоставени ѝ от този Договор и Устава приложен към него.

Член 10 (предишен Член 5)

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, било общи или специални, за да осигурят изпълнението на задълженията, произтичащи от този Договор и от актове на институциите на Общността. Те съдействат за постигането на задачите на Общността.

Те се въздържат от каквато и да било мярка, която би могла да застраши постигането на целите на този Договор.

Член 11 (предишен Член 5a)

1. На държавите-членки, които възнамеряват да установят помежду си по-тясно сътрудничество, може да им бъде разрешено, при спазване на членове 43 и 44 от Договора за Европейския съюз, да използват институциите, процедурите и механизмите, предвидени в този Договор, при условие че предлаганото сътрудничество:

а) не засяга областите, попадащи в изключителната компетентност на Общността;

б) не засяга политиката, действията или програмите на Общността;

в) не засяга гражданството на Съюза и не провежда дискриминация по отношение на граждани на държавите-членки;

г) остава в рамките на правомощията, предоставени на Общността от Договора;

и

д) не представлява дискриминация или ограничаване на търговията между държавите-членки и не нарушава условията на конкуренцията между тях.

2. Разрешението посочено в ал. 1 се предоставя от Съвета, който действа с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент.

Ако членка на Съвета декларира, че поради важни и изрично посочени причини, свързани с националната политика, тя възнамерява да се противопостави на вземането на решение за предоставяне на разрешение с квалифицирано мнозинство, тогава не се предприема гласуване. Съветът, с квалифицирано мнозинство, може да поиска въпросът да бъде отнесен до Съвета, заседаващ в състав държавни и правителствени ръководители, за вземане на решение с единодушие.

Държавите-членки, които възнамеряват да установят по-тясно сътрудничество, в съответствие с посоченото в алинея 1, могат да адресират своето искане до Комисията, която за тази цел може да внесе предложение в Съвета. В случай че Комисията не внесе предложение, тя е длъжна да информира съответните държави-членки за причините, поради които не прави това.

3. Всяка държава-членка, която желае да стане участник в сътрудничеството, установено в съответствие с този член, уведомява за своето намерение Съвета и Комисията, която за тази цел може да внесе предложение в Съвета. В случай че Комисията не внесе предложение, тя е длъжна да информира съответните държави-членки за причините, поради които не е извършила това. В рамките на четири месеца от датата на това уведомление,

комисията взема решение по него и по други специфични разпоредби, както намери за необходимо.

4. Актовете и решенията, необходими за осъществяването на дейностите, свързани със сътрудничеството, следва да бъдат съобразени с разпоредбите на този Договор, освен ако не е предвидено друго в този член и в членове 43 и 44 от Договора за Европейски съюз.

5. Този член не засяга разпоредбите на Протокола за включване на достоянието на Шенген в рамката на Европейския съюз.

Член 12 (предишен Член 6)

В рамките на прилагането на този Договор и без да се засягат каквито и да било специални разпоредби съдържащи се в него, се забранява каквато и да било дискриминация на национална основа.

Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251, може да приема норми, предназначени за забрана на подобна дискриминация.

Член 13 (предишен Член 6а)

Без да се засягат останалите разпоредби на този Договор и в рамките на правомощията, предоставени му от Общността, Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, може да предприеме съответни действия за борба с дискриминацията, основаваща се на пол, расов или етнически произход, религия или вероизповедание, физически недъг, възраст или сексуална ориентация.

Член 14 (предишен Член 7а)

1. Общността приема мерки, с цел постепенното създаване на вътрешен пазар в срок до 31 декември 1992 година, в съответствие с разпоредбите на този член и на членове 15, 26, 47, ал. 2, 49, 80, 93 и 95, без да се засягат останалите разпоредби на настоящия Договор.

2. Вътрешният пазар обхваща територия без вътрешни граници, в която е осигурено свободното движение на стоки, лица, услуги и капитали, в съответствие с разпоредбите на този Договор.

3. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя насоките и условията, необходими за осигуряването на балансиран напредък във всички области.

Член 15 (предишен Член 7в)

Когато изготвя своите предложения във връзка с постигането на целите посочени в член 14, Комисията взема предвид степента на усилията, които някои икономики, показващи различия в своето развитие, трябва да полагат през периода на създаването на вътрешния пазар и може да предложи съответни разпоредби.

Ако тези разпоредби са във формата на изключения, те могат да бъдат само временни и трябва да причиняват възможно най-малко смущения във функционирането на общия пазар.

Член 16 (предишен Член 7г)

Без да се засягат членове 73, 86 и 87, и предвид мястото на услугите от общ икономически интерес в споделяните ценности на Съюза, както и ролята им за насърчаване на социалното и териториално сближаване, Общността и държавите-членки, всеки в рамките на своите правомощия и в рамките на прилагането на този Договор, полагат грижи тези услуги да функционират на основата на принципи и условия, които им дават възможност да изпълнят своите задачи.

ЧАСТ ВТОРА

ГРАЖДАНСТВО НА СЪЮЗА

Член 17 (предишен Член 8)

1. С настоящия се установява гражданство на Съюза. Всяко лице, притежаващо гражданството на държавата-членка, е гражданин на Съюза. Гражданството на Съюза допълва, а не заменя националното гражданство.

2. Гражданите на Съюза разполагат с правата предоставени по този Договор и носят задълженията, наложени от него.

Член 18 (предишен Член 8а)

1. Всеки гражданин на Съюза има право да се придвижва и живее свободно на територията на държавите-членки, спазвайки ограниченията и условията посочени в настоящия Договор и в съответствие с мерките, приети за изпълнението му.

2. Съветът може да приема разпоредби, с цел улесняване упражняването на правата посочени в алинея 1, освен ако в този Договор е предвидено друго, Съветът действа в съответствие с процедурата посочена в член 251. Съветът действа с единодушие при изпълнението на тази процедура.

Член 19 (предишен Член 8б)

1. Всеки гражданин на Съюза, пребиваващ в държава-членка, на която не е гражданин, има право да гласува и да се кандидатира в местни избори в държава-членка на територията на която живее, при същите условия, както и гражданите на тази държава. Това право се осъществява, в съответствие с подробни разпоредби, които се приемат с единодушие от Съвета по предложение от Комисията и след консултиране с Европейския парламент. Тези разпоредби могат да предвиждат изключения, когато това е оправдано от проблеми, специфични за държава-членка.

2. Без да се засяга член 190, алинея 4 и приетите разпоредби за прилагането му, всеки гражданин на Съюза, който живее в държава-членка, чийто гражданин не е, има право да гласува и да се кандидатира в изборите за Европейски парламент в държавата-членка, където живее, при същите условия, както и гражданите на тази държава. Това право се осъществява в съответствие с подробни разпоредби, приети с единодушие от Съвета, по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент. Тези разпоредби могат да предвиждат изключения, когато това е оправдано от проблеми, специфични за държава-членка.

Член 20 (предишен Член 8в)

Всеки гражданин на Съюза, намиращ се на територията на трета държава, където държавата-членка, чийто гражданин е той няма представителство, има право на защита от дипломатическите и консулските представителства на всяка от държавите-членки при същите условия, както гражданите на тази държава.

Държавите-членки установяват необходимите правила помежду си и започват необходимите международни преговори за осигуряването на тази защита.

Член 21 (предишен Член 8г)

Всеки гражданин на Съюза има право да отправя петиции до Европейския парламент, в съответствие с член 194.

Всеки гражданин на Съюза има право да се обръща към Омбудсмана (Службата за жалби и сигнали), създаден(а) в съответствие с член 195.

Всеки гражданин на Съюза може да пише до която и да е от институциите или от органите, посочени в този член или в член 4, на един от езиците, споменати в член 314, както и да получи отговор на същия език.

Член 22 (предишен Член 8д)

Комисията докладва на Европейския парламент, на Съвета и на Комитета по икономическите и социалните въпроси на всеки 3 години, относно прилагането на разпоредбите на тази част. Този доклад отчита развитието на Съюза.

На тази основа, без да се засягат останалите разпоредби на този Договор, Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, може да приеме разпоредби за засилване на правата, предвидени в тази част, които препоръчва за приемане от държавите-членки, в съответствие с техните конституционни изисквания.

ЧАСТ ТРЕТА
ПОЛИТИКИ НА ОБЩНОСТТА
Дял I

Свободно движение на стоки

Член 23 (предишен Член 9)

1. Общността се основава на митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и включва забрана между държавите-членки на мита върху вноса и износа, и на всички такси с равностоеен ефект, и приемането на обща митническа тарифа в отношенията им с трети страни.

2. Разпоредбите на Член 25 и на Глава втора от този дял се прилагат по отношение на стоки, произхождащи от държавите-членки и на стоки, идващи от трети страни, които се намират в свободно обращение в държавите-членки.

Член 24 (предишен Член 10)

Счита се, че стоки идващи от трета страна са в свободно обращение в държава-членка, ако са били изпълнени формалностите по вноса и всички дължими мита или такси с равностоеен ефект са били събрани в тази държава-членка, и ако не са били облагодетелствани от пълно или частично възстановяване на подобни мита или такси.

Глава 1

Митническият Съюз

Член 25 (предишен Член 12)

Вносните и износните мита и такси с равностоеен ефект се забраняват между държавите-членки. Тази забрана се прилага и спрямо митата от фискално естество.

Член 26 (предишен Член 28)

Митата в Общата митническа тарифа се определят от Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията.

Член 27 (предишен Член 29)

При осъществяване на задачите, възложени ѝ в съответствие с тази глава, Комисията се ръководи от:

а) необходимостта от насърчаване на търговията между държавите-членки и трети страни;

б) развитието в условията за конкуренция, доколкото те водят до подобряване на конкурентноспособността на предприятията;

в) изискванията на Общността по отношение на доставката на суровини и полуфабрикати. В тази връзка, Комисията полага грижи за избягване нарушаването на условията за конкуренция между държавите-членки по отношение на готовите изделия;

г) необходимостта от избягване на сериозни смущения в икономиките на държавите-членки и от осигуряване на рационално развитие на производството, и разширяване на потреблението в Общността.

Глава 2

Забрана на количествени ограничения между държавите-членки

Член 28 (предишен Член 30)

Забраняват се количествените ограничения върху вноса и всякакви мерки с равностоен ефект между държавите-членки.

Член 29 (предишен Член 34)

Забраняват се количествените ограничения върху износа и всякакви мерки с равностоен ефект между държавите-членки.

Член 30 (предишен Член 36)

Разпоредбите на членове 28 и 29 не изключват забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, оправдани от съображения за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност; за защита на здравето и живота на хора, животни или растения; за защита на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност; или за защита на индустриалната и търговска собственост. Подобни забрани или ограничения обаче, не могат да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничаване на търговията между държавите-членки.

Член 31 (предишен Член 37)

1. Държавите-членки регулират всички държавни монополи от търговско естество така, че да няма каквато и да било дискриминация по отношение на условията за доставка и търговия на стоки между граждани на държавите-членки.

Разпоредбите на този член се прилагат по отношение на всеки орган, чрез който дадена държава-членка юридически или фактически, било пряко или непряко, определя или осезаемо влияе върху вноса или износа между държавите-членки. Тези разпоредби се прилагат и по отношение на монополи, предоставени от държавата другиму.

2. Държавите-членки се въздържат от въвеждането на каквато и да било нова мярка, която противоречи на принципите, заложи в алинея 1, или която ограничава обхвата на членовете, уреждащи забраната на митата и количествените ограничения между държавите-членки.

3. Ако даден държавен монопол от търговско естество притежава статут, предназначен за улесняване на разпореждането със селскостопански стоки или за

получаването на най-добър доход от тях, трябва да се предприемат мерки за прилагането на разпоредбите, съдържащи се в този Член, за да се осигурят съответни гаранции за заетостта и жизнения стандарт на заинтересованите производители.

Дял II

Селско стопанство

Член 32 (предишен Член 38)

1. Общият пазар се разпростира върху селското стопанство и търговията със селскостопански продукти. "Селскостопански продукти" означава земеделските продукти, продуктите на животновъдството, риболова и продукти от първоначална преработка, пряко свързани с тези продукти.

2. Освен когато е предвидено друго в членове 33 до 38, правилата предвидени за създаването на общия пазар, се прилагат по отношение на селскостопанските продукти.

3. Продуктите, предмет на разпоредбите на членове 33 до 38, са посочени в Приложение I към този Договор.

4. Функционирането и развитието на общия пазар за селскостопански продукти трябва да бъдат съпроводени с установяването на обща селскостопанска политика.

Член 33 (предишен Член 39)

1. Целите на общата селскостопанска политика са:

а) да се увеличава селскостопанската производителност чрез развитие на техническия прогрес и чрез осигуряване на рационалното развитие на селскостопанското производство и оптималното използване на производствените фактори, в частност на работната ръка;

б) по този начин да се гарантира справедлив жизнен стандарт за селскостопанската общност, в частност, чрез увеличаване на индивидуалните доходи на лицата, заети в селското стопанство;

в) да се стабилизируют пазарите;

г) да се осигури наличието на продоволствия;

д) да се осигури достигането на продоволствията до потребителите на разумни цени.

2. При разработването на общата селскостопанска политика и на специалните методи за прилагането ѝ, се взема предвид:

а) специфичния характер на селскостопанската дейност, произтичащ от социалната структура на селското стопанство и от структурните и природни различия между различните селскостопански райони;

б) необходимостта от постепенно осъществяване на подходящите корекции;

в) фактът, че в държавите-членки селското стопанство представлява сектор, тясно свързан с икономиката като цяло.

Член 34 (предишен Член 40)

1. За постигане на целите, предвидени в член 33, се създава обща организация на селскостопанските пазари.

Тази организация приема една от следните форми, в зависимост от съответния продукт:

- а) общи правила на конкуренцията;
- б) задължителна координация на различните организации на националните пазари;
- в) организация на Европейския пазар.

2. Общата организация, установена в съответствие с алинея 1, може да включва всички мерки, необходими за постигането на целите, посочени в член 33, в частност регулиране на цените, помощи за производството и пласирането на различните продукти, мерки за съхраняване и за остатъчни количества, и общ механизъм за стабилизиране на вноса или износа.

Общата организация следва да се ограничава само до осъществяването на целите, предвидени в член 33, изключва дискриминацията между производителите или потребителите в рамките на Общността.

Евентуалната обща ценова политика се основава на общи критерии и единни методи за изчисление.

3. С оглед да се даде възможност на общата организация, посочена в ал. 1, да осъществи целите си, могат да бъдат създадени един или повече фондове за насочване и за гарантиране на селскостопанското производство.

Член 35 (предишен Член 41)

Да се даде възможност за осъществяването на целите, предвидени в член 33 в рамките на общата селскостопанска политика могат да бъдат предвидени разпоредби относно мерки, като:

а) ефективно координиране на усилията в областта на професионалната квалификация на научно-изследователската дейност и на разпространението на селскостопански знания. Това може да включва съвместното финансиране на проекти или институции;

б) съвместни мерки за поощряване на потреблението на определени продукти.

Член 36 (предишен Член 42)

Разпоредбите на главата, отнасящи се до правилата на конкуренцията, се прилагат по отношение на производството и търговията със селскостопански продукти само доколкото това е решено от Съвета в рамките на член 37, ал. 2 и 3 и в съответствие с процедурата предвидена там, като се вземат предвид целите, посочени в член 33.

Съветът може в частност да разреши предоставянето на помощ:

а) за защита на предприятия, изпаднали в затруднения поради структурни или природни фактори;

б) в рамките на програми за икономическо развитие.

Член 37 (предишен Член 43)

1. С оглед да бъдат разработени най-общите насоки на общата селскостопанска политика, Комисията, веднага след като този Договор влезе в сила, свиква конференция на държавите-членки, с цел да бъде направено сравнение на техните селскостопански политики, в частност посредством излагането на техните ресурси и нужди.

2. След като вземе предвид работата на предвидената в алинея 1 конференция и след като се консултира с Комитета по икономически и социални въпроси в рамките на две години от влизането в сила на този договор, Комисията внася предложения за изработването и прилагането на обща селскостопанска политика, включително за замяна на националните организации с една от формите на обща организация, предвидена в член 34, алинея 1, както и за прилагането на мерките, посочени в този дял.

Предложенията отчитат взаимната зависимост между селскостопанските проблеми споменати в този дял.

Съветът, по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, действайки с квалифицирано мнозинство, изготвя регламенти, издава директиви или взема, без да се засягат и евентуалните препоръки, които може да направи.

3. Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство и в съответствие с алинея 2, да замени националните пазарни организации с общата организация, предвидена в член 34, алинея 1, ако:

а) общата организация предлага на държавите-членки, които се противопоставят на тази мярка, и които имат своя собствена организация за съответното производство, еквивалентни гаранции за заетостта и жизнения стандарт на засегнатите производители, като се държи сметка за възможните корекции и за специализацията, която ще се наложи с течение на времето;

б) тази организация осигурява условия за търговия в рамките на Общността, подобни на онези, които съществуват на един национален пазар.

4. Ако бъде създадена обща организация за някои суровини, преди да е била създадена обща организация за съответните преработени продукти, такива суровини, които се използват за производството на преработени продукти за износ в трети страни, могат да бъдат внасяни и от страни, извън Общността.

Член 38 (предишен Член 46)

Когато в някоя държава-членка даден продукт е подчинен на режим на национална пазарна организация или на вътрешни разпоредби с равностоен ефект, които засягат конкурентната позиция на подобно производство в друга държава-членка, тогава се прилагат компенсаторни такси от държавите-членки, по

отношение на вноса на тази стока идваща от държавата-членка, където съществува тази организация или тези разпоредби, освен ако тази държава прилага уравнително мито върху износа.

Комисията фиксира размера на тези мита на равнището, необходимо за възстановяване на баланса. Освен това, тя може да разреши и други мерки, чиито условия и подробности е длъжна да определи.

Дял III

Свободно движение на лица, услуги и капитали

Глава 1

РАБОТНИЦИ

Член 39 (предишен Член 48)

1. В рамките на Общността се обезпечават свободното движение на работници.

2. Тази свобода на движение изисква премахването на всякаква дискриминация, основана на националността между работниците от държавите-членки, що се отнася до условията за наемане на работа, възнаграждението и другите условия на труд и трудово правоотношение.

3. Тя включва и правото, при спазването на ограниченията, основаващи се на съображенията за обществения ред, обществената сигурност и здравеопазването.

а) да се приемат действително направени предложения за наемане на работа;

б) на свободно движение в пределите на територията на държавите-членки за тази цел:

в) на пребиваване в държава-членка, с цел наемане на работа, в съответствие с разпоредбите, регулиращи наемането на работа на граждани на тази държава, предвидени в законите, подзаконовите актове или административните разпоредби;

г) на пребиваване на територията на държава-членка, след като бъде прекратено трудовото правоотношение в тази държава, в съответствие с условията, въплътени в регламенти за прилагане, които се изработват от Комисията.

4. Разпоредбите на този член не се прилагат относно наемането на работа в публичното обслужване.

Член 40 (предишен Член 49)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата, посочена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема чрез директиви или регламенти мерките, които са необходими за осъществяване на свободата на движение на работниците, така като това е предвидено в член 39и, в частност:

а) чрез осигуряване на тясно сътрудничество между националните служби по заетостта;

б) чрез премахване на онези административни процедури и практики и на онези ограничителни срокове относно изискванията за наемане на налична работа, произтичащи било от националното законодателство или от по-рано сключени споразумения между държави-членки, чието запазване представлява пречка за либерализирането на движението на работници;

в) чрез премахването на ограничителните срокове или на други ограничения, съдържащи се, било в националното законодателство или в споразумения, сключени преди това между държавите-членки, налагащи на работниците от други държави-членки условия при свободния избор на работа, които се различават от предвидените за работниците от съответната държава.

г) чрез създаването на подходящ механизъм за постигането на контакт между предложенията за наемане на работа и заявленията за постъпване на работа и за улесняване на постигането на баланс между търсенето и предлагането на пазара на труда така, че да се избягват сериозни заплахи за жизнения стандарт и за степента на заетост в различните региони и производства.

Член 41 (предишен Член 50)

Държавите-членки, в рамките на съвместна програма, насърчават обмена на млади работници.

Член 42 (предишен Член 51)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата, предвидена в член 251, приема такива мерки в областта на социалното осигуряване, каквито са необходими, за гарантиране свобода на движението на работници. За тази цел, той приема мерки за осигуряване на мигриращите работници и лицата на тяхна издръжка:

а) кумулиране, с цел придобиването и запазването на правото на социални придобивки и изчисляването на размера на придобивките, за всички периоди които се вземат предвид, съгласно законите на няколко страни;

б) заплащане на социални придобивки на лицата, пребиваващи на територията на държави-членки;

Съветът действа с единодушие по всички въпроси, свързани с процедурата по член 251.

Глава 2

ПРАВО НА УСТАНОВЯВАНЕ

Член 43 (предишен Член 52)

В рамките на следващите разпоредби, ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава-членка на територията на друга държава-членка са забранени. Тази забрана се прилага и по отношение на ограниченията за създаване на представителства, клонове или дъщерни фирми от граждани на която и да е държава-членка, установили се на територията на друга държава-членка.

Свободата на установяване включва правото да се предприема самостоятелна стопанска дейност, както и да се създават и ръководят предприятия, в частност, от дружества или фирми по смисъла на алинея 2 на член 48, при условията предвидени за нейните собствени граждани от законите на държавата, където става установяването, при спазване на разпоредбите на главата, отнасяща се до капитала.

Член 44 (предишен Член 54)

1. За постигането на свобода на установяване по отношение на конкретна дейност, Съветът, в съответствие с процедурата, посочена в член 251, след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема директиви.

2. Съветът и Комисията осъществяват функциите, възложени им в съответствие с преходните разпоредби, в частност:

а) като отдават, по принцип, приоритетно значение на дейностите, при които свободата на установяване е от особено съществен принос за развитието на производството и търговията;

б) като осигуряват тясно сътрудничество между компетентните органи в държавите-членки, с цел установяването на конкретното състояние в пределите на Общността на различните дейности, представляващи интерес.

в) чрез отмяна на онези административни процедури и практики, които произтичат от националното законодателство или от по-рано сключени споразумения между държавите-членки, чието запазване би представлявало пречка за осъществяването на свободата на установяване;

г) чрез осигуряване на гаранции работниците от една държава-членка, които работят на територията на друга държава-членка да могат да останат на нейна територия, с цел да започнат дейност като лица на самостоятелна заетост, когато отговарят на условията, на които би се изисквало да отговарят, ако влизаха в тази държава по времето, когато са възнамерявали да започнат такава дейност;

д) като предоставят възможност на гражданин на една държава-членка да придобива и ползва земи и сгради на територията на друга държава-членка, доколкото това не противоречи на принципите установени в член 33, алинея 2.

е) като осъществяват постепенното премахване на ограниченията върху свободата на установяване във всеки от разглежданите отрасли на дейност, както що се отнася до условията за установяване на представителства, клонове и дъщерни фирми на територията на държава-членка, така и по отношение на дъщерните фирми на територията на държавата-членка, и по отношение на условията регулиращи влизането на персонал, принадлежащ на основната фирма в управителни или надзорни органи на такива представителства, клонове и дъщерни фирми;

ж) чрез координирането до необходимата степен на гаранциите, които се изискват от държавите-членки за защита на интересите на членове и други, от

дружествата или фирмите по смисъла на алинея 2 на член 48, с цел уеднаквяването на тези гаранции в рамките на Общността.

з) уверявайки се лично, че условията за установяване не се опорочават чрез помощи, предоставяни от държавите-членки.

Член 45 (предишен Член 55)

Разпоредбите на тази глава не се прилагат, що се отнася до която и да е дадена държава-членка, по отношение на дейности, които в тази държава-членка са свързани, макар и от време на време, с осъществяването на държавна власт.

Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да постанови, че разпоредбите на тази глава не се прилагат по отношение на някои видове дейности.

Член 46 (предишен Член 56)

1. Разпоредбите на тази глава и мерките приети за изпълнението им, не засягат прилагането на разпоредбите, въведени чрез закони, подзаконови или административни разпоредби, които предвиждат специално третиране на чуждите граждани по съображения за обществен ред, обществена сигурност или здравеопазване.

2. Съветът, действайки в съответствие с процедурата, посочена в член 251, издава директиви за съгласуване на гореспоменатите разпоредби.

Член 47 (предишен Член 57)

1. С цел да улесни лицата при започване и упражняване на дейности като лица на самостоятелна заетост, Съветът, в съответствие с процедурата, предвидена в член 251, издава директиви за взаимното признаване на дипломи, сертификати и други документи, удостоверяващи квалификация.

2. член 251, издава директиви за съгласуване на разпоредбите въведени със закони, подзаконови и административни актове в държавите-членки, отнасящи се до предприемането и упражняването на дейности като лице на самостоятелна заетост. Съветът, действайки с единодушие във всеки момент от осъществяването на процедурата по член 251, приема директиви, чието прилагане е свързано с изменение в поне една държава-членка на съществуващите принципи, установени със закон, регулиращ професиите по отношение на квалификацията и условията за достъп на физически лица. В останалите случаи, Съветът взема решения с квалифицирано мнозинство.

3. При медицинските и свързаните с тях фармацевтични професии, постепенното премахване на ограниченията зависи от съгласуването на условията за тяхното упражняване в различните държави-членки.

Член 48 (предишен Член 58)

Дружества или фирми, създадени в съответствие със законодателството на държава-членка, които имат седалище, централно управление или основно място на дейност в рамките на Общността, за целите на тази глава се третират по същия начин, като физическите лица, които са граждани на държавите-членки.

"Дружества или фирми" означава дружества или фирми, създадени в съответствие с гражданското или търговското право, включително кооперации или други юридически лица, които се регулират от публичното или частното право, с изключение на онези, с идеална цел.

Глава 3

УСЛУГИ

Член 49 (предишен Член 59)

В рамките на разпоредби изложени по-долу, ограниченията върху свободата на предлагане на услуги в рамките на Общността са забранени по отношение на гражданите на държавите-членки, които са се установили в държава от Общността, различна от тази, в която се намира лицето, за което са предназначени услугите.

Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да разшири обхвата на прилагането на разпоредбите на тази глава и по отношение на граждани от трети страни, които предоставят услуги и които са се установили на територията на Общността.

Член 50 (предишен Член 60)

За услуги по смисъла на този Договор се считат "услуги", нормално предоставяни срещу възнаграждение, дотолкова, доколкото те не се регулират от разпоредбите, отнасящи се до свободата на движение на стоки, капитали и лица.

В частност, "услугите" включват:

- а) дейности от промишлен характер;
- б) дейности от търговски характер;
- в) дейности на занаятчиите;
- г) дейности на лицата на свободна практика.

Без да се засягат разпоредбите на тази глава, отнасящи се до правото на установяване, лицето, което предоставя услуги, има право, за да върши това, временно да упражнява своята дейност в държавата, където се предоставя услугата, при същите условия, каквито се влагат от съответната държава, на нейните собствени граждани.

Член 51 (предишен Член 61)

1. Свободното предоставяне на услуги в областта на транспорта се регулира от разпоредбите на дяла, отнасящ се до транспорта.

2. Либерализацията на банковите и застрахователните услуги, свързани с движението на капитали, се осъществява в крак с либерализирането на движението на капитал.

Член 52 (предишен Член 63)

1. С цел осъществяване на либерализацията на определена услуга, Съветът по предложение на Комисията и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и с Европейския парламент, издава директиви, действайки с квалифицирано мнозинство.

2. Що се отнася до директивите, посочени в алинея 1, по принцип, приоритет следва да се отдава на онези услуги, които пряко засягат производствените разходи, или либерализирането на които спомага за насърчаването на търговията със стоки.

Член 53 (предишен Член 64)

Държавите-членки заявяват своята готовност да предприемат либерализиране на услугите извън степента, изисквана съгласно директивите, приети в съответствие с член 52, алинея 1, ако тяхното общо икономическо състояние и състоянието на съответния икономически сектор позволяват това.

За тази цел, Комисията изготвя препоръки до съответните държави-членки.

Член 54 (предишен Член 65)

Докато ограниченията върху свободното предоставяне на услуги не бъдат премахнати, всяка държава-членка има право да прилага тези ограничения, без разлика по причина на националност или местожителство по отношение на всички лица, които предоставят услуги по смисъла на член 49, алинея 1.

Член 55 (предишен Член 66)

Разпоредбите на членове 45 до 48 се прилагат по отношение на въпросите, обхванати от тази глава.

Глава 4

Капитал и Разплащания

Член 56 (предишен Член 73б)

1. В рамките на разпоредбите, посочени в тази глава, всички ограничения върху движението на капитал между държави-членки и между държави-членки и трети страни са забранени.

2. В рамките на разпоредбите на тази глава, всички ограничения върху разплащания между държави-членки и между държави-членки и трети страни, са забранени.

Член 57 (предишен Член 73в)

1. Разпоредбите на член 56 не засягат прилагането по отношение на трети страни на каквито и да било ограничения, съществуващи на 31 декември 1993 година, според националното право или правото на Общността, приети по отношение на движението на капитали към и от трети страни, включващо пряко инвестиционно - включително в недвижими имоти - установяване, предоставянето на финансови услуги или допускането на ценни книжа на капиталовите пазари.

2. Стремейки се към постигане на целта за свободно движение на капитали между държавите-членки и трети страни във възможно най-голяма степен и без

да се засягат разпоредбите на останалите глави от този Договор, Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да приеме мерки относно движението на капитали към или от трети страни, включващо пряко инвестиционно - включително в недвижими имоти - установяване, предоставянето на финансови услуги или допускането на ценни книжа на капиталовите пазари. Единодушие се изисква за мерки съгласно тази алинея, които представляват отстъпление в правото на Общността, що се отнася до либерализирането на движението на капитали към или от трети страни.

Член 58 (предишен Член 73г)

1. Разпоредбите на член 56 не засягат правото на държавите-членки:

а) да прилагат релевантните разпоредби на данъчното си законодателство, които правят разграничение между данъкоплатците, които не са в еднакво положение по отношение на тяхното местожителство или по отношение на мястото, където е инвестиран техният капитал;

б) да предприемат всички необходими мерки за предотвратяване на нарушенията на националното законодателство и подзаконови актове, в частност в областта на данъчното облагане и на ефективния контрол върху финансовите институции или да предвидят процедури за деклариране на движението на капитали за целите на административната или статистическа информация, или да предприемат мерки, оправдани от съображения за обществен ред или обществена сигурност.

2. Разпоредбите на тази глава не засягат приложимостта на ограниченията върху правото на установяване, които са съвместими с този Договор.

3. Мерките и процедурите, предвидени в алинеи 1 и 2 не трябва да представляват произволна дискриминация и прикрито ограничаване на свободното движение на капитали и разплащания, така както са определени в член 56.

Член 59 (предишен Член 69е)

Когато при извънредни обстоятелства, движението на капитали към или от трети страни, причинява или има опасност да причини сериозни затруднения на функционирането на икономическия и валутен съюз, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с ЕЦБ, може да вземе защитни мерки по отношение на трети държави за срок не по-дълъг от шест месеца, ако такива мерки са строго необходими.

Член 60 (предишен Член 7ж)

1. Ако в случаите, предвидени в член 301, се счете че е необходимо действие от страна на Общността, Съветът може, в съответствие с процедурата, предвидена в член 301, да вземе необходимите спешни мерки, относно движението на капитали и разплащания, по отношение на засегнатите трети страни.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 297 и ако Съветът не е взел мерките, предвидени в алинея 1, дадена държава-членка може, поради сериозни

политически причини и поради спешност, да вземе едностранни мерки срещу трета страна във връзка с движението на капитали и разплащания. Комисията и останалите държави-членки следва да бъдат информирани за тези мерки най-късно до датата на тяхното влизане в сила.

Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да реши, че съответната държава-членка е длъжна да измени или да отмени тези мерки. Председателят на Съвета информира Европейския парламент за всяко такова решение, взето от Съвета.

Дял IV (предишен Дял IIIa)

Визи, убежище, имиграционна и други политики, отнасящи се до свободното движение на лица

Член 61

С цел постепенното създаване на една територия на свободата, сигурността и справедливостта, Съветът приема:

а) в петгодишен срок от влизането в сила на договора от Амстердам - мерки насочени към осигуряване на свободното движение на лица, в съответствие с член 14, наред с пряко свързаните с това защитни мерки отнасящи се до контрола на външните граници, убежището и имиграцията, в съответствие с разпоредбите на член 62, алинеи 2 и 3 и на член 63, алинея 1, буква "а" и алинея 2 буква "а", както и с мерките за предотвратяване и борба с престъпността, в съответствие с член 31, буква "е" от Договора за Европейски съюз;

б) други мерки в областта на убежището, имиграцията и гарантирането на правата на гражданите на трети държави, в съответствие с разпоредбите на член 63;

в) мерки в областта на сътрудничеството по гражданскоправни въпроси, в съответствие с предвиденото в член 65;

г) подходящи мерки за поощряване и укрепване на административното сътрудничество, в съответствие с предвиденото в член 66;

д) мерки в областта на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, насочено към по-висока степен на сигурност, чрез предотвратяване и борба с престъпността в пределите на Съюза, в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейски съюз.

Член 62 (предишен Член 73й)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата, посочена в член 67, в срок от пет години след влизането в сила на Договора от Амстердам, приема:

1. Мерки с цел гарантирането, в съответствие с член 14, на липсата на каквито и да било проверки на лица, независимо дали са граждани на Съюза или граждани на трети държави, при пресичане на вътрешните граници;

2. Мерки относно пресичането на външните граници на държавите-членки, които установяват:

а) стандарти и процедури, които да бъдат спазвани от държавите-членки при осъществяването на проверките на лицата на тези граници;

б) правила относно визите при планиране на престой за не повече от три месеца, включително:

(i) списъка на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи при пресичането на външните граници, както и на тези, чиито граждани са освободени от това изискване;

(ii) процедурите и условията за издаване на визи между държавите-членки;

(iii) единен формат на визите;

(iv) правила относно единна виза;

3. Мерки, предвиждащи условията, при които гражданите на трети страни са свободни да пътуват в пределите на територията на държавите-членки, за срок не по-дълъг от три месеца.

Член 63 (предишен Член 73к)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата, предвидена в член 67, в срок от пет години след влизането в сила на Договора от Амстердам, приема:

1. Мерки относно предоставянето на убежище, в съответствие с Женевската конвенция от 28 юли 1951 година и Протокола от 31 януари 1967 година, отнасящ се до Статута на бежанците, както и други релевантни договори, в рамките на следните Области:

а) критерии и механизми за определяне коя държава-членка е отговорна за разглеждането на молба за предоставяне на убежище, подадена от гражданин на трета страна в една от държавите-членки;

б) минимални стандарти за приемане на търсещите убежище в държавите-членки;

в) минимални стандарти за квалифициране като бежанци на гражданите на трети страни;

г) минимални стандарти при процедурите в държавите-членки за предоставяне или отказване на бежански статут;

2. Мерките относно бежанците и изселниците в следните области:

а) минимални стандарти за предоставяне на временна закрила на изселените се от трети страни лица, които не могат да се завърнат в родината си, както и на лицата, които поради други причини се нуждаят от международна закрила;

б) поддържане на баланса на усилията между държавите членки при приемане и понасяне на последиците от приемането на бежанци и на изселили се лица;

3. Мерки относно имиграционната политика в следните области:

а) условията за влизане и пребиваване, както и стандартите при процедурите за издаване от държавите-членки на дългосрочни визи и разрешения за пребиваване, включително и на такива, за целите на събиране на разделени семейства;

б) незаконна имиграция и незаконно пребиваване, включително репатриране на незаконно пребиваващи лица;

4. Мерки, определящи правата и условията, при които гражданите на трети страни, които законосъобразно пребивават в държава-членка, имат право да живеят и в други държави-членки.

Мерките, приети от Съвета в съответствие с алинеи 3 и 4 не са пречка всяка държава-членка да запазва или въвежда в тези области национални разпоредби, които са съвместими с този Договор и с международните споразумения.

Мерките, които трябва да бъдат приети в съответствие с алинеи 2, буква "б", 3, буква "а" и 4, не се ограничават само в рамките на споменатия по-горе петгодишен период.

Член 64 (предишен Член 73л)

1. Този дял не засяга упражняването на отговорностите, които лежат върху държавите-членки, отнасящи се до поддържането на законността и реда, и до обезпечаването на вътрешната сигурност.

2. В случай, че една или повече държави-членки са изправени пред критична ситуация, характеризираща се с внезапно нахлуване на граждани на трети страни, без да се засяга алинея 1, Съветът може с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията, да приеме временни мерки, чиято продължителност не превишава шест месеца, в подкрепа на засегнатите държави-членки.

Член 65 (предишен Член 73м)

Мерките в областта на сътрудничеството по гражданскоправни въпроси, които имат трансграничен аспект, които трябва да бъдат приети въз основа на член 67, дотолкова, доколкото са необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар, включват:

а) подобряване и опростяване:

- на системата за трансгранично обслужване на съдебни и несъдебни документи;

- сътрудничество при събирането на доказателства;

- признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски дела, включително и решения по несъдебни дела;

б) повишаване на съвместимостта на разпоредбите, приложими в държавите-членки, отнасящи се до стълкновението на правни норми и на юрисдикции;

в) премахване на пречките за доброто функциониране на гражданскоправните процедури, ако е необходимо, чрез повишаване на съвместимостта на разпоредбите на гражданския процес, приложими в държавите-членки.

Член 66 (предишен Член 73н)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 67, взема мерки за гарантиране сътрудничеството между съответните служби на правителствата на държавите-членки, в областите обхванати от този дял, както и между тези служби и Комисията.

Член 67 (предишен Член 73о)

1. В рамките на един преходен петгодишен период, след влизане в сила на Договора от Амстердам, Съветът приема актове с единодушие по предложение на Комисията или по инициатива на държава-членка и след консултиране с Европейския парламент.

2. След този петгодишен период:

- Съветът действа по предложение на Комисията; Комисията разглежда всяко искане, направено от държава-членка за да направи предложение до Съвета;

- Съветът, действайки с единодушие, след консултиране с Европейския парламент, приема решение, с цел да осигури регулирането на всички или на част от областите, обхванати от този дял, от процедурата посочена в член 251, както и адаптирането на разпоредбите, отнасящи се до правомощията на Съда на Европейските общности.

3. Като изключение от алинеи 1 и 2, мерките посочени в член 62, алинея 2, б. "б" (i) и (iii) от влизането в сила на Договора от Амстердам, се приемат от Съвета с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент.

4. Като изключение от алинея 2, мерките, посочени в член 62, алинея 2, б. "б" (ii) и (iv), след изтичането на пет години от влизането в сила на Договора от Амстердам, се приемат от Съвета, действайки в съответствие с процедурата, посочена в член 251.

Член 68 (предишен Член 73п)

1. Член 234 се прилага спрямо този дял при следните обстоятелства и условия: когато възникне въпрос относно тълкуването на този дял или относно действителността, или тълкуването на актове на институциите на Общността, основаващи се на този дял, по дело висящо пред съд или пред друг правораздавателен орган на държава-членка, срещу чиито решения няма правно средство съгласно националното право, въпросният съд или друг правораздавателен орган, ако счете, че е необходимо решение по въпроса, което да му даде възможност да постанови решение, отправя искане до Съда на Европейските общности да се постанови решение по съответния въпрос.

2. Във всеки случай, Съдът на Европейските общности не е компетентен да се произнася по всяка мярка или решение, взето в съответствие с член 62, алинея 1, отнасящо се до поддържането на законността и реда и до обезпечаването на вътрешна сигурност.

3. Съветът, Комисията или държава-членка могат да поискат от Съда на Европейските общности да даде заключение по въпроса относно прилагането на този дял или на актове на институциите на Общността, основаващи се на този дял. Заключението постановено от Съда на Европейските общности в отговор на такова искане, не се прилага спрямо решенията на съдилищата и други правораздавателни органи на държавите-членки, които придобили сила на присъдено нещо.

Член 69 (предишен Член 73р)

Прилагането на този дял се осъществява в съответствие с разпоредбите на Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия и на Протокола за позицията на Дания и без да се засяга Протокола за прилагането на някои аспекти на член 14 от Договора за създаване на Европейската общност спрямо Обединеното Кралство и Ирландия.

Дял V (предишен Дял IV)

Транспорт

Член 70 (предишен Член 74)

Целите на този Договор, по въпроси регулирани от този Дял, се преследват от държавите-членки в рамките на една обща транспортна политика.

Член 71 (предишен Член 75)

За целта на прилагането на член 70, и държейки сметка за характерните черти на транспорта, Съветът, действайки в съответствие с процедурата, посочена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и с Комитета на регионите, приема:

а) общи правила, приложими по отношение на международния транспорт от или за територията на държава-членка, или преминаващ през територията на една или повече държави-членки;

б) условия, в съответствие с които, превозвачи от други държави имат право да осъществяват превози в пределите на държава-членка;

в) мерки за подобряване на сигурността на транспорта;

г) други подходящи разпоредби.

2. Като изключение от процедурата, предвидена в алинея 1, когато прилагането на разпоредбите, отнасящи се до принципите на системата за регулиране на транспорта би засегнало сериозно жизненото равнище и заетостта в някои области и самото функциониране на транспорта, тези разпоредби се приемат с единодушие от Съвета по предложение на Комисията, след консултиране с Европейския парламент и с Комитета по икономическите и социалните въпроси. При извършването на тези действия, Съветът държи сметка за необходимостта от приспособяване към икономическото развитие, което ще се получи в резултат на създаването на общия пазар.

Член 72 (предишен Член 76)

До установяването на разпоредбите, посочени в член 71, алинея 1, никоя държава-членка не може, без единодушното одобрение на Съвета, да прави различните разпоредби регулиращи въпроса на 1 януари 1958 година или, за присъединяващите се държави - датата на тяхното присъединяване - по-малко благоприятни по отношение на тяхното пряко или непряко въздействие върху превозвачите от други държави-членки, отколкото върху превозвачите, които са граждани на тази държава

Член 73 (предишен Член 77)

Помощите са съвместими с този договор, ако отговарят на нуждите от координация на транспорта, или ако представляват възстановяване на разходи, свързани с концепцията за публична услуга.

Член 74 (предишен Член 78)

Всички мерки взети в рамките на този Договор по отношение на цените и условията на транспорт, държат сметка за икономическото положение на превозвачите.

Член 75 (предишен Член 79)

1. В случаите на транспорт в пределите в Общността, дискриминацията, която се изразява под формата на прилагане на различни цени и налагане на различни условия по едни и същи транспортни връзки, основани на държавата на произхода или на местоназначението на съответните стоки, трябва да бъде премахната.

2. Алинея 1 не е пречка Съветът да приема други мерки, в съответствие с член 71, алинея 1.

3. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема правила за прилагане на разпоредбите на алинея 1.

В частност, Съветът може да формулира разпоредбите, които са необходими за да се даде възможност на институциите на Общността да спазват разпоредбите предвидени в алинея 1 и да гарантират на потребителите извличането на пълна изгода от тях.

4. Комисията, действайки по своя инициатива или по молба на държава-членка, разследва всички случаи на различно отношение, които попадат в обхвата на алинея 1, и след консултиране със съответната държава-членка, взема необходимите решения в рамките на правилата, приети в съответствие с разпоредбите на алинея 3.

Член 76 (предишен Член 80)

1. Забранява се налагането по отношение на транспортната дейност, от страна на държава-членка, на цени и условия, които съдържат елемент на подпомагане или на протекция в интерес на едно или повече определени предприятия или производства, освен ако това не е разрешено от Комисията.

2. Комисията, действайки по своя инициатива или по молба на държава-членка, проверява условията и цените, предвидени в алинея 1, като държи сметка, в частност, за необходимостта от подходяща регионална икономическа политика, за нуждите на по-слабо развитите райони и за проблемите на тежко засегнатите от политическото положение райони, от една страна и за отражението на тези цени и условия върху конкуренцията между различните видове транспорт, от друга.

След консултиране с всяка от засегнатите държави-членки, Комисията взема необходимите решения.

3. Предвидената в алинея 1, забрана не се прилага по отношение на тарифите, определени с цел да се удовлетворят изискванията на конкуренцията.

Член 77 (предишен Член 81)

Таксите или сборовете във връзка с преминаването на границите, налагани от даден превозвач в допълнение към цените за транспорт, не може да превишават една разумна граница, след като се вземат предвид действително направените разходи във връзка с това.

Държавите-членки се стремят да намаляват постепенно тези разходи.

Комисията може да отправя до държавите-членки препоръки относно прилагането на този член.

Член 78 (предишен Член 82)

Разпоредбите на този дял не са пречка за прилагането на мерки, предприети във Федерална република Германия, доколкото тези мерки са необходими за компенсиране на икономическите щети нанесени от разделянето на Германия на икономиката на някои области на Федералната република, засегнати от това разделяне.

Член 79 (предишен Член 83)

Към Комисията се създава Консултативен комитет, състоящ се от експерти, определени от правителствата на държавите-членки. Комисията, когато счете че това е желателно, се консултира с Комитета по транспортни проблеми, без да се засягат правомощията на Комитета по икономическите и социалните въпроси.

Член 80 (предишен Член 84)

1. Разпоредбите на този дял се прилагат по отношение на железопътния и автомобилния транспорт и към водния транспорт във вътрешността.

2. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може да реши дали, в каква степен и в съответствие с каква процедура, могат да бъдат формулирани съответни разпоредби, отнасящи се до морския и въздушния транспорт.

Прилагат се разпоредбите на Член 71.

Дял VI (предишен Дял V).

Общи правила относно конкуренцията, данъчното облагане и сближаването на законодателствата

Глава 1

Правила Относно Конкуренцията

Раздел I.

Правила приложими по отношение на предприятията

Член 81 (предишен член 85)

1. Забраняват се като несъвместими с общия пазар следните: всички споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които биха могли да повлияят на търговията между държавите-членки, и които имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар, и в частност такива, които:

а) пряко или непряко определят покупни или продажни цени или други условия на търговия;

б) ограничават или контролират производството, пазарите, технологичното развитие или инвестициите;

в) осъществяват подялба на пазари или на източници на доставка;

г) прилагат нееднакви условия при разностойни сделки с други търговски партньори, поставяйки ги по този начин в неблагоприятно конкурентно положение;

д) поставят сключването на договори в зависимост от приемането от други партньори на допълнителни задължения, които по своето естество или съгласно търговската практика нямат никаква връзка с предмета на тези договори.

2. Всички споразумения или решения, които са забранени съгласно този член, се считат автоматично за недействителни.

3. Разпоредбите на алинея 1 могат, обаче, да бъдат обявени за неприложими, в случай на:

- всяко споразумение или категория споразумения между предприятия;

- всяко решение или категория решения от сдружения на предприятия;

- всяка съгласувана практика или категория съгласувани практики, които допринесат за подобряване на производството или разпределението на стоки или за подпомагане на техническия или икономически прогрес, като в същото време предоставят на потребителите възможност за справедлив дял от получената печалба и, които не:

(а) налагат на засегнатите предприятия ограничения, които не са наложителни за постигането на тези цели;

(б) дават на тези предприятия възможност да премахнат конкуренцията по отношение на една значителна част от въпросните продукти.

Член 82 (предишен член 86)

Всяка злоупотреба от страна на едно или повече предприятия с монополно положение в рамките на общия пазар или на значителна част от него е забранена като несъвместима с общия пазар, дотолкова, доколкото тя може да повлияе върху търговията между държави-членки.

Такава злоупотреба може да се изразява в частност в:

а) пряко или непряко налагане на покупни или продажни цени или на други несправедливи условия за сключване на сделки;

б) ограничаване на производството, на достъпа до пазар или на технологичното развитие във вреда на потребителите;

в) прилагане на нееднакви условия по отношение на равностойни сделки с други търговски партньори, поставяйки ги по този начин в конкурентно неизгодно положение;

г) поставяне сключването на договори в зависимост от приемането от други партньори на допълнителни задължения, които по своето естество или съгласно търговската практика нямат никаква връзка с предмета на тези договори.

Член 83 (предишен член 87)

1. Съответните регламенти и директиви за прилагане на принципите, изложени в членове 81 и 82 се изработват от Съвета, който действа с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент.

2. Регламентите или директивите, посочени в алинея 1 разпоредби са предназначени в частност:

а) да гарантират спазването на забраните, формулирани в член 81, алинея 1 и член 82, като предвидят глоби и периодични имуществени санкции;

б) да формулират подробни правила за прилагането на член 81, алинея 3, като се вземе предвид необходимостта от гарантиране на ефективен надзор, от една страна, и от друга от опростяване на администрацията до възможно най-голяма степен.

в) да определят, ако това е необходимо, в различните отрасли от икономиката, приложното поле на членове 81 и 82;

г) да определят съответните функции на Комисията и на Съда на Европейските общности на Европейските общности при прилагането на разпоредбите предвидени в тази алинея;

д) да определят отношението между националните законодателства и разпоредбите, съдържащи се в този Раздел или приети съгласно този член.

Член 84 (предишен член 88)

До влизането в сила на разпоредбите, приети съгласно член 83, властите в държавите-членки се произнасят относно допустимостта на споразумения, решения и съгласувани практики, и относно злоупотребата с монополно положение в общия пазар, в съответствие със законодателството на своята страна и с разпоредбите на член 81, в частност, алинея 3, и на член 82.

Член 85 (предишен член 89)

1. Без да се засягат разпоредбите на член 84, Комисията гарантира прилагането на принципите, предвидени в член 81 и 82. По заявление на държава-членка или по своя собствена инициатива, и в сътрудничество с компетентните органи в държавите-членки, които са длъжни да ѝ оказват съдействие, Комисията разследва случаи на предполагаемо нарушение на тези принципи. Ако установи, че има нарушение, тя предлага съответни мерки за неговото преустановяване.

2. Ако нарушението не бъде преустановено, Комисията документира нарушаването на принципите в обосновано решение. Комисията може да обнародва решението си и да овласти държавите-членки да предприемат мерки, необходими за поправяне на положението, условията и подробностите на които определя тя.

Член 86 (предишен член 90)

1. В случаите на публични предприятия или на предприятия, на които държавите-членки предоставят специални или изключителни права, държавите-членки нямат право нито да издават, нито да поддържат в действие какъвто и да било акт, който противоречи на правилата, съдържащи се в този Договор, в частност на онези правила, предвидени в член 12, и членове 81 до 89.

2. Предприятията, натоварени с функцията да извършват услуги от общ икономически интерес, или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на правилата, съдържащи се в този Договор, и в частност на нормите за конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не пречи, фактически или юридически, на изпълнението на конкретните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга дотолкова, доколкото това би било в противоречие с интересите на Общността.

3. Комисията гарантира прилагането на разпоредбите на този член и когато е необходимо, отправя съответни директиви или решения до държавите-членки.

Раздел II.

Помощи предоставяни от държавите

Член 87 (предишен член 92)

1. Освен когато в този Договор е предвидено друго, всяка помощ отпусната от държава-членка или чрез държавни ресурси под каквато и да било форма, която нарушава или е заплаха за нарушаване на конкуренцията чрез фаворизирането на определени предприятия или производството на определени стоки, е несъвместима с общия пазар, доколкото засяга търговията между държавите-членки.

2. Съвместими с общия пазар са:

а) помощи от социален характер, отпускани на отделни потребители, при условие, че тези помощи се отпускат без разлика по отношение на произхода на съответните продукти;

б) помощи за компенсиране на вредите, причинени от природни бедствия или от необикновени явления;

в) помощи, отпускани за икономиката в определени области на Федерална Република Германия, засегнати от разделението на Германия, доколкото такива помощи са необходими за компенсиране на неизгодното икономическо положение, причинено от това разделение.

3. За съвместими с общия пазар могат да се считат:

а) помощи за насърчаване на икономическото развитие на области, в които жизненото равнище е необичайно ниско, или в които има сериозно наличие на непълна заетост на работната ръка;

б) помощи, за подпомагане изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за поправяне на някакво сериозно смущение в икономиката на някоя държава-членка;

с) помощи за улесняване развитието на определени икономически дейности или на определени икономически области, когато такива помощи не оказват неблагоприятно въздействие на условията за търговия до степен, която противоречи на общия интерес;

д) помощи за подпомагане съхраняването на културното наследство, когато такива помощи не оказват неблагоприятно въздействие на условията за търговия и конкуренция в Общността до степен, която противоречи на общия интерес;

е) други подобни категории помощ, които може да бъдат определени с решение на Съвета, прието с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията.

Член 88 (предишен член 93)

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, държи под постоянно наблюдение всички съществуващи в тези държави системи за подпомагане. Тя предлага на последните всякакви подходящи мерки, необходими за постепенното развитие или за функционирането на общия пазар.

2. Ако Комисията, след като е уведомила заинтересованите страни да представят своите мнения, установи, че отпускнатата от някоя държава или чрез държавни ресурси помощ е несъвместима с общия пазар, като се има предвид член 87, или че тази помощ е използвана не по предназначение, тя взема решение, че съответната държава-членка следва да отмени или измени тази помощ в срок, определен от Комисията.

Ако съответната държава не изпълни това решение в определения срок, Комисията или която и да е друга заинтересована държава, може, като

изключение от разпоредбите на членове 226 и 227, да отнесе въпроса до Съда на Европейските общности на Европейските общности.

По заявление на държава-членка, Съветът може, действайки с единодушие, да реши че помощта, която тази държава отпуска или възнамерява да отпусне, следва се счита за съвместима с общия пазар, като изключение от разпоредбите на член 87 или от предвидените в член 89 регламенти, ако такова решение е оправдано от извънредни обстоятелства. Ако Комисията вече е предприема по отношение на въпросната помощ процедурата предвидена в първата подалинея на тази алинея, фактът, че заинтересованата държава е отправила заявление до Съвета, води до спирането на тази процедура, докато Съветът обяви становището си.

Ако, обаче, Съветът не е обявил становището си в срок от три месеца от подаването на заявлението, Комисията постановява своето решение по случая.

3. Комисията следва да бъде информирана, в разумен срок, който да й даде възможност да представи своето мнение, относно всякакви проекти за отпускане или изменение на помощи. Ако тя счете, че някой от тези проекти е несъвместим с общия пазар, като се има предвид член 87, тя незабавно предприема процедурата предвидена в алинея 2. Съответната държава-членка няма право да привежда в действие заплануваните мерки, Държавата-членка е длъжна да не привежда в изпълнение предлаганите от нея мерки, докато тази процедура не приключи с окончателно решение.

Член 89 (предишен член 94)

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент, може да изготви всякакви подходящи регламенти за прилагането на членове 87 и 88, и може, в частност, да определи условията, при които да се прилага член 88, алинея 3, и категориите помощ, освободени от тази процедура.

Глава 2

Разпоредби относно данъчното облагане

Член 90 (предишен член 95)

Нито една държава-членка не може да налага върху продуктите на други държави-членки, пряко или косвено, каквито и да било вътрешни данъци, свръх наложените пряко или косвено върху подобни местни продукти.

Освен това, никоя държава-членка не може да налага върху продуктите на други държави-членки вътрешни данъци от такова естество, че да дават възможност за косвена протекция на други продукти.

Член 91 (предишен член 96)

При износ на продукти на територията на която и да е държава-членка, размерът на подлежащите на възстановяване платени данъци не може да превишава размера на наложеното върху тях вътрешно данъчно облагане, било пряко или косвено.

Член 92 (предишен член 98)

В случай на налози различни от данък оборот, акцизи и други форми на косвено данъчно облагане, не се разрешава освобождаване и възстановяване на данъци по отношение на износ в други държави-членки и не се разрешават разрешават изравнителни такси по отношение на внос от държави-членки, освен ако планираните мерки не са били предварително одобрени за ограничен период от време от Съвета с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията.

Член 93 (предишен член 99)

Съветът, като се произнася с единодушие, по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема разпоредби за хармонизирането на законодателствата относно данъците върху оборота, акцизите и други видове косвено данъчно облагане, доколкото е необходимо такова хармонизиране, за да се гарантира създаването и функционирането на вътрешния пазар в срока предвиден в член 14 срок.

Глава 3

Сближаване на законодателствата

Член 94 (предишен член 100)

Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и с Комитета по икономическите и социалните въпроси, издава директиви за сближаването на онези закони, подзаконови или административни разпоредби на държавите-членки, които пряко засягат създаването или функционирането на общия пазар.

Член 95 (предишен член 100а)

1. Като изключение от член 94 и освен когато в този Договор е предвидено друго, за постигането на предвидените в член 14 цели се прилагат следните разпоредби. Съветът, действайки в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 и след като се консултира с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема актовете за сближаване на разпоредбите, предвидени в законовите, подзаконовите или административните актове в държавите-членки, които имат за своя цел създаването функционирането на вътрешния пазар.

2. Алинея 1 не се прилага по отношение на фискалните разпоредби, на разпоредбите относно свободното движение на лица или на онези, които се отнасят до правата и интересите на заетите лица.

3. Комисията, в своите предложения предвидени в алинея 1 относно здравеопазването, безопасността, защитата на околната среда и на потребителите, ще взема за основа едно високо равнище на защита, като държи сметка в частност за всички новости в развитието, основаващи се на научни факти. В рамките на съответните си правомощия, Европейският парламент и Съветът също ще се стремят към постигането на тази цел.

4. Ако след приемането от Съвета или от Комисията на акт за хармонизиране, някоя държава-членка счете за необходимо да запази национални разпоредби под предлог на основни потребности от споменатите в член 30 или отнасящи се до опазването на околната или работната среда, тя е длъжна да уведоми Комисията за тези разпоредби, както и за основанията за запазването им.

5. Освен това, без да се засягат разпоредбите на алинея 4, ако, след приемането от Съвета или от Комисията на както за хармонизиране, някоя държава-членка счете за необходимо да въведе национални разпоредби, основаващи се на нови научни доказателства, свързани със защитата на околната или работната среда, поради проблем специфичен за тази държава-членка, възникнал след приемането на акта за хармонизиране, тя е длъжна да уведоми Комисията за предвижданите разпоредби, както и да обоснова основанията за въвеждането им.

6. В срок от шест месеца уведомленията посочени в алинеи 4 и 5, Комисията одобрява или отхвърля въпросните национални разпоредби, след като се увери дали те представляват или не средство за произволна дискриминация или прикрито ограничаване на търговията между държави членки и дали представляват или не, пречка за функционирането на вътрешния пазар.

При липса на решение на Комисията в този срок, посочените в алинеи 4 и 5 национални разпоредби се считат за одобрени.

Когато това е оправдано от гледна точка на сложността на въпроса и ако няма опасност за здравето на хората, Комисията може да уведоми заинтересованата държава-членка, че срокът споменат в тази алинея може да бъде удължен с нов период от максимум 6 месеца.

7. Когато съгласно алинея 6, на държава-членка е било разрешено да запази или да въведе национални разпоредби, представляващи изключение от акт за хармонизиране, Комисията веднага извършва проучване дали да предложи адаптация към този акт.

8. Когато държава-членка повдигне конкретен проблем свързан с общественото здраве в област, която е била предмет на предишни актове за хармонизиране, тя довежда това до вниманието на Комисията, която незабавно извършва проучване, дали да предложи съответни актове на Съвета.

9. Като изключение от процедурата, предвидена в членове 226 и 227, Комисията и всяка държава-членка, може пряко да сезира с въпроса Съда на Европейските общности на Европейските общности, ако счита че друга държава-членка злоупотребява с правомощията, предвидени в този член.

10. Посочените по-горе актове за хармонизиране, когато това е уместно, включват предпазна клауза, оправомощаваща държавите-членки да предприемат, по една или повече от неикономическите причини посочени в член 30, временни мерки, подлежащи на контрол от страна на Общността.

Член 96 (предишен член 101)

Когато Комисията установи, че различие между законовите, подзаконовите и административните разпоредби в държави-членки нарушава условията за конкуренция в общия пазар, и че последвалото в резултат на това нарушение на конкуренцията се налага да бъде премахнато, тя се консултира със съответните държави-членки.

Ако подобна консултация не доведе до споразумение за премахване на въпросното нарушение, Съветът, по предложение на Комисията, действайки с квалифицирано мнозинство, издава необходимите директиви. Комисията и Съветът могат да приемат всякакви други подходящи мерки, предвидени в този Договор.

Член 97 (предишен член 102)

1. Когато има основание за опасение, че приемането или изменението на разпоредба установена със закон, подзакон или административен акт, може да доведе до нарушение по смисъла на член 96, държава-членка, която желае да направи това, се консултира с Комисията. След като проведе консултации с държавите-членки, Комисията препоръчва на засегнатите държави съответните мерки за избягване на въпросното нарушение.

2. Ако на коя държава, която желае да въведе или да измени своите собствени разпоредби, не изпълни препоръката, дадена ѝ от Комисията, от други държави-членки не се изисква, съгласно член 96, да изменят своите собствени разпоредби, за да премахнат такова нарушение. Ако държавата-членка, която е пренебрегнала препоръката на Комисията извърши нарушение неблагоприятно само за нея, разпоредбите на член 96 не се прилагат.

Дял VII (предишен Дял VI)

Икономическа и валутна политика

Глава 1

Икономическа Политика

Член 98 (Предишен Член 102a)

Държавите-членки осъществяват своите икономически политики, с цел да допринасят за постигането на целите на Общността, както са определени в член 2 и в съответствие с общите насоки, посочени в член 99, алинея 2. Държавите членки и Общността действат в съответствие с принципа на отворена пазарна икономика със свободна конкуренция, като съдействат за ефикасно разпределение на ресурсите и се придържат към принципите предвидени в член 4.

Член 99 (Предишен Член 103)

1. Държавите-членки считат своите икономически политика за въпрос от общ интерес и ги координират в рамките на Съвета, в съответствие с разпоредбите на член 98.

2. Съветът приема с квалифицирано мнозинство по препоръка на Комисията проект за общите насоки на икономическите политики на държавите-членки и на Общността и докладва своите констатации на Европейския съвет.

Европейският съвет, въз основа на доклада на Съвета, обсъжда заключение върху общите насоки на икономическите политики на държавите-членки и на Общността.

На основата на това заключение, Съветът приема с квалифицирано мнозинство препоръка, определяща тези общи насоки. Съветът информира Европейския парламент за своята препоръка.

3. С цел да осигури по-тясна координация на икономическите политики и устойчиво постоянно сближаване на икономическите показатели на държавите-членки, Съветът, въз основа на доклади, представени от Комисията, следи икономическото развитие във всяка от държавите-членки и в Общността, както и съгласуваността на икономическите политики с общите насоки, посочени в алинея 2, и редовно извършва обща оценка.

За целта на това многостранно наблюдение, държавите-членки изпращат информация на Комисията за важни мерки, предприети от тях в областта на икономическа им политика и друга подобна информация, каквато сметнат за необходима.

4. Когато в съответствие с процедурата, предвидена в алинея 3, се установи, че икономическата политика на държава-членка не съответства на общите насоки, посочени в алинея 2, или че съществува риск да бъде изложено на опасност нормалното функциониране на икономическия и валутен съюз, Съветът може, с квалифицирано мнозинство по препоръка на Комисията, да

направи необходимите препоръки до съответната държава-членка. Съветът може да реши с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията, да обнародва своите препоръки.

Председателят на Съвета и Комисията докладват на Европейския парламент за резултатите от многостранното наблюдение. Председателят на Съвета може да бъде поканен да се яви пред компетентния комитет на Европейския парламент, ако Съветът обнародва своите препоръки.

5. Съветът, действайки в съответствие с процедурата, предвидена в член 252, може да приеме подробен правилник за процедурата на многостранно наблюдение, предвидена в алинеи 3 и 4 на този член.

Член 100 (предишен член 103а)

1. Без да се засягат каквито и да е други процедури, предвидени в този Договор, Съветът може, по предложение на Комисията, да приеме с единодушие решение за мерките съответстващи на икономическото положение, особено ако възникнат сериозни затруднения при доставката на определени продукти.

2. Когато държава-членка изпитва затруднения или е сериозно застрашена от сериозни затруднения, причинени от извънредни обстоятелства извън нейния контрол, Съветът може, действайки с единодушие по предложение на Комисията, да предостави, при определени условия, финансова помощ от Общността на засегнатата държава-членка. Когато сериозните затруднения са причинени от природни бедствия, Съветът приема решение с квалифицирано мнозинство. Председателят на Съвета информира Европейския парламент за взетото решение.

Член 101 (предишен член 104)

1. Услуги по овърдрафт заеми и всякакви други видове услуги по кредити, предоставяни от ЕЦБ или от централните банки на държавите-членки (наричани по-долу "национални централни банки") в полза на институции или органи на Общността, на правителства, на регионални, местни и други органи на публичната власт, и на други органи, уредени от публичното право, или на публични предприятия в държавите-членки, са забранени, както е забранено и прякото изкупуване от тях от страна на ЕЦБ или от националните централни банки, на дългови инструменти.

2. Алинея 1 не се прилага по отношение на публичните кредитни институции, които във връзка с предоставянето на резерви от централните банки се третират от страна на националните централни банки и на ЕЦБ по същия начин като частните кредитни институции.

Член 102 (предишен член 104а)

1. Всяка мярка, неоснована на диктувани от благоразумие съображения, установяваща привилегирован достъп от страна на институции на Общността или на органи, правителства, на регионални, местни или на други органи на публичната власт и на други органи уредени от публичното право, или на

публични предприятия на държавите-членки до финансови институции, е забранена.

2. Съветът, в съответствие с посочената в член 252 процедура, е длъжен преди 1 януари 1994 година, да посочи дефиниции за прилагането на забраната, предвидена в алинея 1.

Член 103 (предишен член 104b)

1. Общността не носи отговорност за и не поема задълженията на правителства, регионални, местни или на други органи на публичната власт, на други органи, уредени от публичното право, или на публични предприятия на която и да е държава-членка, без да се засягат взаимните финансови гаранции за съвместното изпълнение на конкретен проект. Държава-членка не носи отговорност за и не поема задълженията на правителства, регионални, местни или на други органи на публичната власт, на други органи, уредени от публичното право, или на публични предприятия на друга държава-членка, без да се засягат взаимните финансови гаранции за съвместното изпълнение на конкретен проект.

2. При необходимост, Съветът, действайки в съответствие с процедурата, предвидена в член 252, може да посочи дефиниции за прилагането на забраната, предвидена в член 101 и в този член.

Член 104 (предишен член 104с)

1. Държавите-членки са длъжни да избягват прекомерен държавен дефицит.

2. Комисията наблюдава развитието на състоянието на бюджета и наличния държавен дълг в държавите-членки за установяване на груби грешки. В частност, тя проверява спазването на бюджетната дисциплина, въз основа на следните два критерия:

а) дали съотношението на планирания или на фактическия бюджетен дефицит спрямо брутния вътрешен продукт превишава една ориентировъчна стойност, освен ако:

- това съотношение е намалявало значително и непрекъснато и е достигнало равнище, който се доближава до ориентировъчната стойност;

- или пък превишението над определената стойност е само изключително и временно, като съотношението остава близко до ориентировъчната стойност;

б) дали съотношението на държавния дълг спрямо брутния вътрешен продукт превишава една ориентировъчна стойност, освен ако това съотношение намалява достатъчно и се доближава до ориентировъчната стойност със задоволителни темпове.

Ориентировъчните стойности са посочени в Протокола относно процедурата във връзка с прекомерния дефицит, приложен към настоящия договор.

3. Ако държава-членка не отговаря на изискванията на един от двата или и на двата критерия, Комисията изготвя доклад. Докладът на Комисията взема предвид и дали бюджетният дефицит надвишава инвестиционните разходи на

правителството, и всички други съпътстващи фактори, включително и средносрочното икономическо и бюджетно състояние на държавата-членка.

Комисията може да изготви доклад и, ако, независимо от изпълнението на изискванията според критериите, е на мнение, че в някоя държава-членка съществува риск от прекомерен дефицит.

4. Комитетът, предвиден в член 114, формулира становище по доклада на Комисията.

5. Ако Комисията счита, че в държава-членка е налице или е възможно да се появи прекомерен дефицит, Комисията изпраща становище до Съвета.

6. Съветът, по препоръка на Комисията и след като обсъди всички съображения, които съответната държава-членка може да пожелае да изложи, решава с квалифицирано мнозинство, след цялостна оценка, дали е налице прекомерен дефицит.

7. Когато, съгласно алинея 6, бъде решено, че е налице прекомерен дефицит, Съветът отправя препоръки до съответната държава-членка, с оглед на преустановяването на това положение в определен срок. Предвид разпоредбите на алинея 8, тези препоръки не се обнародват.

8. Когато установи, че в рамките на предвидения срок не е било предприето никакво ефективно действие в отговор на неговите препоръки, Съветът може да обнародва своите препоръки.

9. Ако държавата-членка продължава да не полага усилия за практическото изпълнение на препоръките на Съвета, Съветът може да вземе решение да предупреди държавата-членка да предприеме в определен срок мерки за намаляването на дефицита, преценено като необходимо от Съвета за поправяне на положението.

В такъв случай, Съветът може да изиска съответната държава-членка да изпраща доклади по определен график, за да проследи усилията на тази държава-членка за уреждане на проблема.

10. Правата за завеждане на дела, предвидени в членове 226 и 227, не може да бъдат упражнявани в рамките на алинеи 1 до 9 на този член.

11. Докато държава-членка не изпълнява решение, взето в съответствие с алинея 9, Съветът може да реши да приложи или, според случая, да засили прилагането на една или повече от следните мерки:

- да изисква съответната държава-членка да обнародва определена от Съвета допълнителна информация, преди издаването на облигации и ценни книжа;

- да покани Европейската инвестиционна банка да преразгледа своята политика за предоставяне на заеми на съответната държава-членка;

- да изиска от съответната държава-членка да направи нелихвоносен депозит в Общността докато, по мнението на Съвета, прекомерният дефицит не бъде коригиран;

- да налага глоби в подходящ размер.

Председателят на Съвета информира Европейския парламент за взетите решения.

12. Съветът отменя някои или всички свои решения, предвидени в алинеи 6 до 9 и 11, когато прекомерният дефицит в съответната държава-членка бъде, по мнението на Съвета, коригиран. Ако Съветът преди това е обнародвал препоръки, той, веднага след отмяната на взетото в съответствие с алинея 8 решение, прави публично изявление, че прекомерният дефицит в съответната държава-членка вече не съществува.

13. При приемането на решенията, предвидени в алинеи 7 до 9, 11 и 12, Съветът се произнася, по препоръка на Комисията, с мнозинство от две-трети от гласовете на своите членове, претеглени в съответствие с член 205, алинея 2, като се изключат гласовете на представителя на съответната държава-членка.

14. Допълнителни разпоредби, отнасящи се до прилагането на описаната в този член процедура са предвидени в Протокола относно процедурата във връзка с прекомерен дефицит, приложен към този Договор.

Съветът, като се произнася с единодушие, по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и ЕЦБ, приема съответните разпоредби, които впоследствие заменят споменатия Протокол.

При спазване на останалите разпоредби от тази алинея, Съветът, като се произнася с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент, приема, преди 1 януари 1994 година, подробните правила и определенията по прилагането на разпоредбите на споменатия Протокол.

Глава 2

Валутна политика

Член 105 (предишен член 105)

1. Главната цел на ЕСЦБ е да поддържа ценовата стабилност. Без да се засяга целта за ценовата стабилност, ЕСЦБ подкрепя общата икономическа политика в Общността, с цел да допринася за постигането на целите на Общността, така както са формулирани в член 2. ЕСЦБ действа в съответствие с принципа на отворена пазарна икономика със свобода на конкуренцията, като съдейства за ефикасно разпределение на ресурсите и в съответствие с принципите, предвидени в член 4.

2. Основните задачи, осъществявани от ЕСЦБ, са:

- да определя и осъществява валутната политика на Общността;
- да осъществява операции по обмен на валута, съвместими с разпоредбите на член 111;
- да държи и управлява официалните валутни резерви на държавите-членки;

- да поощрява гладкото функциониране на платежните системи.

3. Третата подалиния на алинея 2 не засяга държането и управлението от страна на правителствата на държавите-членки на оборотни валутни остатъци

4. Консултации с ЕЦБ се провеждат:

- по всеки предложен акт на Общността, в областите на нейната компетентност;

- от националните органи относно всички законодателни проекторазпоредби в областите на нейната компетентност, но в рамките и при условията, посочени от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 107, алинея 6.

ЕЦБ може да изпраща мнения до съответните институции и органи на Общността или до национални органи, по въпроси в областите на нейната компетентност.

5. ЕСЦБ допринася за гладкото провеждане на политиката, следвана от компетентните власти, свързана с надзора над финансовите институции и стабилността на финансовата система.

6. Съветът може единодушно, по предложение на Комисията, след като се консултира с ЕЦБ и получи одобрението на Европейския парламент, да възложи на ЕЦБ специфични функции, отнасящи се до политиката, свързана с финансовия надзор върху кредитните институции и другите финансови институции, с изключение на предприятията, осъществяващи застрахователна дейност.

Член 106 (предишен член 105a)

1. ЕЦБ има изключителното право да разрешава емисията на банкноти в Общността. ЕЦБ и националните централни банки могат да емитират такива банкноти. Банкнотите емитирани от ЕЦБ и от националните централни банки могат да бъдат само банкноти, които имат статута на законно платежно средство в рамките на Общността.

2. Държавите-членки могат да емитират монети след одобрение на размера на емисията от ЕЦБ. Съветът може, действайки в съответствие с процедурата предвидена в член 252 и след консултация с ЕЦБ, да приема актове за хармонизиране на номиналните стойности и техническите характеристики на всички монети, предвидени за пускане в обращение, доколкото това е необходимо за да се осигури възможност за гладкото им обращение в рамките на Общността.

Член 107 (предишен член 106)

1. ЕСЦБ е съставена от ЕЦБ и от националните централни банки.

2. ЕЦБ е юридическо лице.

3. ЕСЦБ се управлява от органите за вземане на решения на ЕЦБ, които са Съветът на управителите и Изпълнителният съвет.

4. Уставът на ЕСЦБ е приет с Протокол, приложен към настоящия Договор.

5. Членове 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1, б. "а" и 36 от Устава на ЕСЦБ могат да бъдат изменени от Съвета, който решава или с квалифицирано мнозинство по предложение на ЕЦБ и след консултиране с Комисията, или с единодушие, по предложение на Комисията, и след консултиране с ЕЦБ. И в двата случая се изисква одобрението на Европейския парламент.

6. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство или по предложение на Комисията, след консултиране с Европейския парламент и ЕЦБ, или по препоръка на ЕЦБ, след консултиране с Европейския парламент и Комисията, приема разпоредбите предвидени в членове 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 и 34.3 от Устава на ЕСЦБ.

Член 108 (предишен член 107)

При осъществяването на правомощията и изпълнението на задачите и задълженията, които са им възложени от настоящия договор и от Устава на ЕСЦБ, нито ЕЦБ, нито национална централна банка, нито някой от членовете на техните органи за вземане на решения има право да иска или да приема указания от институции или органи на Общността, от правителство на държава-членка или от друг орган. Институциите и органите на Общността, както и правителствата на държавите-членки се задължават да спазват този принцип и да не се стремят да оказват влияние върху членовете на органите за вземане на решения на ЕЦБ или на националните централни банки при изпълнението на техните задачи.

Член 109 (предишен член 108)

Всяка държава-членка подsigурява, най-късно към датата на създаването на ЕСЦБ, нейното национално законодателство, включително и уставът на нейната национална централна банка, да е съвместимо с настоящия договор и с Устава на ЕСЦБ.

Член 110 (предишен член 108а)

1. За да осъществява задачите възложени на ЕСЦБ, ЕЦБ, в съответствие с разпоредбите на настоящия договор и при условията, залегнали в Устава на ЕСЦБ:

- приема регламенти, доколкото е необходимо, за осъществяване на задачите, дефинирани в член 3.1, първо предложение, членове 19.1, 22 и 25.2 от Устава на ЕСЦБ, както и в случаите формулирани в актовете на Съвета, предвидени в член 107, алинея 6;

- приема решения, необходими за осъществяване на задачите, възложени на ЕСЦБ в съответствие с този Договор и с Устава на ЕСЦБ;

- прави препоръки и дава становища.

2. Регламентът има общо приложение. Той е обвързващ в своята цялост и е пряко приложим по отношение на държави-членки.

Препоръките и становищата нямат задължителна сила.

Решението е обвързващо в своята цялост, по отношение на онези, до които е адресирано.

Членове 253 до 256 се прилагат по отношение на регламентите и решенията, приети от ЕЦБ.

ЕЦБ може да реши да обнародва своите решения, препоръки и становища.

3. В рамките и при условията, приети от Съвета, в съответствие с процедурата предвидена в член 107, алинея 6, ЕЦБ има право да налага глоби или периодични парични санкции на предприятията за неизпълнение на задълженията, произтичащи от нейните регламенти и решения.

Член 111 (предишен член 109)

1. Като изключение от член 300, Съветът може, действайки с единодушие, по препоръка на ЕЦБ или на Комисията и след консултиране с ЕЦБ в опита си за постигане на консенсус, съвместим с целта за ценова стабилност, след консултиране с Европейския парламент, в съответствие с процедурата по алинея 3 за определяне на условията, да сключва официални споразумения за система на валутен обмен за ЕКЮ по отношение на валути на държави извън Общността. Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство, по препоръка на ЕЦБ или на Комисията и след консултиране с ЕЦБ, в опита си за постигане на консенсус, съвместим с целта за ценова стабилност, да приема, коригира или отменя централните курсове на ЕКЮ в рамките на системата на валутния обмен. Председателят на Съвета информира Европейския парламент за приемането, коригирането или отмяната на централните курсове на ЕКЮ.

2. При отсъствие на система за валутен обмен по отношение на една или повече валути на държави извън Общността по смисъла на алинея 1, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, било по препоръка на Комисията и след консултиране с ЕЦБ или по препоръка на ЕЦБ, може да формулира общи насоки на политиката на валутен обмен по отношение на тези валути. Тези общи насоки не засягат основната цел на ЕСЦБ за поддържането на ценова стабилност.

3. Като изключение от член 300, когато се налага да се водят преговори от Общността с една или повече държави или международни организации относно въпроси на валутния или валутно-обменен режим, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, по препоръка на Комисията и след консултиране с ЕЦБ, взема решение за условията за преговорите и за сключването на такива споразумения. Тези споразумения гарантират че Общността изразява единна позиция. Комисията е изцяло ангажирана с преговорите.

Споразуменията сключени в съответствие с тази алинея са задължителни за институциите на Общността, за ЕЦБ и за държавите-членки.

4. При условията на алинея 1, Съветът, по предложение на Комисията и след консултиране с ЕЦБ, взема с квалифицирано мнозинство решение относно позиция на Общността на международно равнище по отношение на въпроси от особено значение за икономическия и валутен съюз, и взема с единодушие решение относно нейното представителство, при спазване на разпределението на правомощията предвидени в Членове 99 и 105.

5. Без да се засягат компетенцията на Общността и споразуменията на Общността, що се отнася до икономическия и валутен съюз, държавите-членки могат да водят преговори в международни организации и да сключват международни споразумения.

Глава 3.

Институционални разпоредби

Член 112 (предишен член 109а)

1. Съветът на управителите на ЕЦБ се състои от всички членове на Изпълнителния съвет на ЕЦБ и управителите на националните централни банки.

2. а) Съветът на управителите се състои от Председателя, Заместник-председателя и четирима други членове.

б) Председателят, Заместник-председателят и останалите членове на Съвета на управителите, се назначават измежду лица с призната репутация и с дългогодишен професионален опит във валутните или банковите въпроси, по общо съгласие на правителствата на държавите-членки на равнище държавни или правителствени ръководители, по препоръка на Съвета, след като се е консултирал с Европейския парламент и със Съвета на управителите на ЕЦБ.

Техният мандат е за срок от осем години и не може да бъде подновяван.

Само граждани на държавите-членки могат да бъдат членове на Изпълнителния съвет.

Член 113 (предишен член 109б)

1. Председателят на Съвета и член на Комисията могат да участвуват в заседанията на Света на управителите на ЕЦБ, без право на глас.

Председателят на Съвета може да отправя предложение за разискване до Съвета на управителите на ЕЦБ.

2. Председателят на ЕЦБ се кани да участва в заседанията на Съвета, когато Съветът обсъжда въпроси, които се отнасят до целите и задачите на ЕСЦБ.

3. ЕЦБ изпраща годишен доклад за дейността на ЕСЦБ и за валутната политика през предходната и текущата година на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, както и на Европейския съвет. Председателят на ЕЦБ представя този доклад на Съвета и на Европейския парламент, който може да проведе общо обсъждане на тази основа.

Председателят на ЕЦБ и останалите членове на Изпълнителния съвет могат, по искане на Европейския парламент или по своя собствена инициатива, да бъдат изслушвани от компетентните комисии на Европейския парламент.

Член 114 (предишен член 109в)

1. За поощряване на координацията на политиките на държавите-членки в необходимата пълна степен за функционирането на вътрешния пазар, с настоящия се създава Валутна комисия със съвещателен статут.

Тя има следните задачи:

- да държи под наблюдение валутното и финансово състояние на държавите-членки и на Общността и общата разплащателна система на държавите-членки и да докладва за това на Съвета и на Комисията;

- да дава становища по искане на Съвета или на Комисията или по своя собствена инициатива, за предоставяне на тези институции;

- без да се засягат разпоредбите на член 207, да допринася за подготовката на работата на Съвета, в съответствие с Членове 59, 60, 99, алинеи 2, 3, 4 и 5, членове 100, 102, 103, 104, член 116, алинея 2, член 117, алинея 6, членове 119, 120, член 121 алинея 2, член 122, алинея 1;

- най-малко веднъж годишно да прави преглед на състоянието във връзка с движението на капитали и свободата на разплащанията, в резултат на прилагането на този Договор и на мерките, приети от Съвета. Прегледът трябва да обхваща всички мерки, отнасящи се до движението на капитали и разплащанията. Валутната комисия докладва на Комисията и на Съвета за резултатите от този преглед.

Държавите-членки и Комисията назначават по двама членове на Валутната комисия.

2. В началото на третия етап се създава Комитет по икономическите и финансови въпроси. Валутната комисия, предвидена в алинея 1, се закрива.

Комитетът по икономическите и финансовите въпроси има следните задачи:

- да дава становища по искане на Съвета или на Комисията или по своя собствена инициатива, за предоставяне на тези институции;

- да държи под наблюдение валутното и финансово състояние на държавите-членки и на Общността, и да докладва редовно за него на Съвета и на Комисията, в частност за финансовите отношения с трети страни и международни организации;

- без да се засяга член 207, да съдейства за подготовката на работата на Съвета съгласно членове 59 и 60, 99, алинеи 2, 3, 4 и 5, членове 100, 102, 103, 104, 105, алинея 6, 106, алинея 2, 107, алинеи 5 и 6, 111, 119, 120, алинеи 2 и 3, 122, алинея 2, 123, алинеи 4 и 5, както и да осъществява други възложени му от Съвета консултативни и подготвителни функции;

- най-малко веднъж годишно да прави преглед на състоянието във връзка с движението на капитали и свободата на разплащанията, в резултат на този Договор и на мерките, приети от Съвета. Прегледът трябва да обхваща всички мерки, отнасящи се до движението на капитали и разплащанията. Комитетът докладва на Комисията и на Съвета за резултатите от този преглед.

Държавите-членки, Комисията и ЕЦБ назначават по не повече от двама членове на Комитета.

3. Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с ЕЦБ и Комитета споменат в този член, приема подробни разпоредби, отнасящи се до състава на Комитета по икономическите и финансови въпроси. Председателят на Съвета информира Европейския парламент за това решение.

4. Освен посочените в алинея 2 задачи, ако и докато съществуват държави-членки, ползващи право на изключение съгласно членове 122 и 123, Комитетът държи под наблюдение валутното и финансово състояние, и общата разплащателна система на тези държави-членки и докладва редовно за тях на Съвета и на Комисията.

Член 115 (предишен член 109г)

По въпроси, попадащи в обхвата на членове 99, алинея 4, 104, с изключение на алинея 14, 11, 121, 122 и 123, алинеи 4 и 5, Съветът или държава-членка могат да поискат от Комисията да отправи препоръка или предложение, както прецени за уместно. Комисията разглежда искането и представя заключенията си на Съвета незабавно

Глава 4

Преходни разпоредби

Член 116 (предишен член 109д)

1. Вторият етап на осъществяването на икономически и валутен съюз започва на 1 януари 1994 година.

2. Преди тази дата:

а) всяка държава-членка:

- приема, когато е необходимо, всички подходящи мерки за спазване на забраните, предвидени в Член 56 и в Членове 101, 102, алинея 1;

- приема, ако е необходимо, с цел да осигури възможност за извършване на оценката, предвидена в подточка б), многогодишни програми, предназначени за гарантиране непрекъснатото сближаване, необходимо за осъществяването на икономическия и валутен съюз в частност по отношение на ценова стабилност и стабилни публични финанси.

б) Съветът, въз основа на доклад на Комисията, прави оценка на постигнатия напредък по отношение на икономическото и валутно сближаване, в частност по отношение на ценова стабилност и стабилни публични финанси и на напредъка постигнат в прилагането на правото на Общността, отнасящо се до вътрешния пазар.

3. Разпоредбите на членове 101, 102, алинея 1, 103, алинея 1, и 104, с изключение на алинеи 1, 9, 11 и 14, се прилагат от началото на втория етап.

Разпоредбите на членове 100, алинея 2, 104, алинеи 1, 9 и 11, 105, 106, 108, 111, 112, 113 и 114, алинеи 2 и 4, се прилагат от началото на третия етап.

4. През втория етап, държавите-членки се стремят да избягват прекомерно големи бюджетни дефицити.

5. През втория етап, всяка държава-членка, според случая, поставя началото на процеса, водещ до независимост на нейната централна банка, в съответствие с член 109.

Член 117 (предишен член 109e)

1. В началото на втория етап се създава и поема задълженията си Европейски валутен институт (наричан по-долу "ЕВИ"). Той е юридическо лице и се ръководи и управлява от Съвет, който се състои от Председател и от управителите на националните централни банки, един от които е заместник-председател.

Председателят се назначава по общо съгласие между правителствата на държавите-членки на равнище държавни или правителствени ръководители, по препоръка на Съвета на ЕВИ и след консултиране с Европейския парламент и със Съвета. Председателят се избира измежду лица с призната репутация и професионален опит във валутните или банковите въпроси.

Само граждани на държавите-членки могат да заемат поста Председател на ЕВИ. Съветът на ЕВИ назначава заместник-председателя.

Уставът на ЕВИ е приет с Протокол, приложен към този Договор.

2. ЕВИ:

- укрепва сътрудничеството между националните централни банки;
- укрепва координацията на валутната политика на държавите-членки, с цел да се гарантира ценова стабилност;
- контролира функционирането на Европейската валутна система;
- провежда консултации по въпроси, които попадат в обхвата на компетентността на националните централни банки и засягат стабилността на финансовите институции и пазари;
- поема осъществяването на задачите на Европейския фонд за валутно сътрудничество, който се прекратява. Методите във връзка с прекратяването са формулирани в Устава на ЕВИ;
- съдействува за използването на ЕКЮ и ръководи нейното развитие, включително и гладкото функциониране на клиринговата система на ЕКЮ.

3. За осъществяване на подготовката за третия етап, ЕВИ:

- подготвя актовете и процедурите, необходими за осъществяването на единна валутна политика през третия етап;
- насърчава хармонизирането, когато това е необходимо, на нормите и практиките, регулиращи събирането, съставяне и разпространяване на

статистическа информация в областите, в сферата на действие на своята компетентност;

- изготвя правилата за дейностите, които трябва да бъдат предприети от националните централни банки в рамките на ЕСЦБ;

- съдейства за ефикасността на трансграничните плащания;

- контролира техническата подготовка на банкнотите в ЕКЮ.

Най-късно до 31 декември 1996 година, ЕВИ уточнява нормативната, организационната и свързаната с материално-техническото обезпечаване рамка, необходима на ЕСЦБ за изпълнение на задачите ѝ през третия етап. Тази рамка се изпраща за решение на ЕЦБ в деня на нейното учредяване.

4. ЕВИ, с мнозинство от две трети от членовете на своя Съвет може:

- да формулира мнения или препоръки относно цялостната ориентация на паричната и валутнообменната политика, както и относно свързаните с тях мерки, въведени от всяка държава-членка;

- да изпраща мнения или препоръки на правителствата и на Съвета относно политиките, които биха могли да повлияят на вътрешната или на външната конюнктура в Общността и, в частност, на функционирането на Европейската валутна система;

- да отправя препоръки до органите, осъществяващи паричната политика на държавите-членки, отнасящи се до провеждането на тяхната парична политика.

5. ЕВИ може с единодушие да реши да обнародва своите мнения и препоръки.

6. ЕВИ се консултира от Съвета във връзка с всеки акт на Общността, предложен в сферата на дейност на неговата компетентност.

В границите и при условията определени от Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент и с ЕВИ, ЕВИ се консултира от органите на държавите-членки относно всяка законодателна проекто-разпоредба, отнасяща до сферата на действие на неговата компетентност.

7. Съветът може, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент и с ЕВИ, да възложи на ЕВИ други задачи във връзка с подготовката на третия етап.

8. Когато този Договор предвижда консултативна роля на ЕЦБ, препращането към ЕЦБ ще се счита за отнасящо се за ЕВИ, до учредяването на ЕЦБ.

9. През втория етап, терминът "ЕЦБ", използван в членове 230, 232, 233, 234, 237 и 238, следва да се разбира като отнасящ се за ЕВИ.

Член 118 (предишен член 109ж)

Съставът на валутите от кошницата на ЕКЮ остава непроменен.

От началото на третия етап, стойността на ЕКЮ е неотменно фиксирана, в съответствие с член 123, алинея 4.

Член 119 (предишен член 109з)

1. Когато държава-членка изпитва затруднения или е сериозно застрашена от затруднения по отношение на платежния си баланс, било вследствие на общо нарушено равновесие на платежния ѝ баланс и в резултат от вида валута, с която тя разполага, и когато съществува опасност тези затруднения да застрашат в частност функционирането на общия пазар или последователното осъществяване на общата търговска политика, Комисията незабавно проучва състоянието на съответната държава и действията, които, възползвайки се от всички средства, с които разполага, тази държава е предприела или може да предприеме, в съответствие с разпоредбите на този Договор. Комисията посочва какви мерки препоръчва да предприеме засегнатата държава.

Ако действията, предприети от държавата-членка и мерките, предложени от Комисията не се окажат достатъчни за преодоляването на затрудненията, които са възникнали или съществува опасност да възникнат, Комисията, след като се консултира с Комитета, споменат в член 114, препоръчва на Съвета да предостави взаимна помощ и съответните методи за това.

Комисията редовно информира Съвета за състоянието на нещата и за тяхното развитие.

2. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, предоставя взаимна помощ; той приема директиви или решения, указващи условията и подробностите за тази помощ, която може да се изрази в следните форми:

а) съгласувани постъпки пред или в рамките на друга международна организация, към която държавата-членка може да се обърне за помощ;

б) мерки, необходими за избягване на отклонения в търговията, когато държавата изпаднала в затруднение поддържа или въвежда отново количествени ограничения по отношение на трети страни;

в) предоставяне на ограничени кредити от други държави-членки, с тяхно съгласие.

3. Ако взаимната помощ, препоръчана от Комисията, не бъде предоставена от Съвета или ако предоставената взаимна помощ и предприетите мерки са недостатъчни, Комисията дава разрешение на държавата изпаднала в затруднение да предприеме защитни мерки, условията и подробностите на които определя Комисията.

Това разрешение може да бъде отменено, а съответните условия и подробности може да бъдат променени от Съвета, който решава с квалифицирано мнозинство.

4. При условията на член 122, алинея 6, този член престава да се прилага от началото на третия етап.

Член 120 (предишен член 109и)

1. При възникване на внезапна криза в платежния баланс и неприемане на решение по смисъла на член 119, алинея 2, засегнатата държава-членка може, като предохранителна мярка, да предприеме необходимите защитни мерки. Тези мерки трябва да причиняват възможно най-малко затруднения на функционирането на общия пазар и не трябва да са по-широки по обхват от строго необходимото за преодоляването на внезапно възникналите затруднения.

2. Комисията и останалите държави-членки следва да бъдат уведомени относно такива защитни мерки, не по-късно от момента на тяхното влизане в сила. Комисията може да препоръча на Съвета предоставянето на взаимна помощ при условията на член 119.

3. След като Комисията представи становище и се проведе консултация с Комитета, споменат в член 114, Съветът, с квалифицирано мнозинство, може да приеме решение съответната държава-членка да измени, да спре или да отмени споменатите по-горе защитни мерки.

4. При условията на член 122, алинея 6, този член престава да се прилага от началото на третия етап.

Член 121 (предишен член 109й)

1. Комисията и ЕВИ докладват на Съвета за постигнатия напредък при изпълнението от страна на държавите-членки на техните задължения във връзка с осъществяването на Икономическия и валутен съюз. Тези доклади включват и преглед на съвместимостта между националното законодателство на всяка държава-членка, включително и на устава на нейната национална централна банка, и членове 108 и 109 от този Договор, и Устава на ЕСЦБ. Тези доклади проверяват и постигането на висока степен на устойчиво сближаване въз основа на изпълнението от всяка страна-членка на следните критерии:

- постигането на висока степен на ценова стабилност: това е така, когато размерът на инфлацията се приближава в най-голяма степен до този на, в най-добрия случай, трите най-добре функциониращи държави-членки по отношение на ценова стабилност;

- устойчивост на финансовото състояние на правителството: това е така, когато е постигнато състояние на държавния бюджет, без прекомерно голям дефицит, съгласно определението в съответствие с член 104, алинея 6;

- спазване на нормалните граници на колебание, предвидени според механизма за валутен обмен на Европейската валутна система, в течение на поне две години, без да е извършвана девалвация спрямо валутата на която и да е от останалите държави-членки;

- трайност на постигнатото сближаване от държавите-членки и на неговото участие в механизма за валутен обмен на Европейската валутна система, намиращо отражение в равнищата на лихвения процент в дългосрочен аспект.

Четири критерия споменати в тази алинея и съответните периоди, през които те следва да бъдат зачитани, са разработени допълнително в Протокол, приложен към този Договор. Докладите на Комисията и на ЕВИ следва да вземат под

внимание и развитието на ЕКЮ, резултатите от интеграцията на пазарите, състоянието и развитието на текущите платежни баланси и изследване на развитието на стойностите на единица разход за труд и на други ценови показатели.

2. Въз основа на тези доклади, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по препоръка на Комисията, преценява:

- дали всяка държава-членка изпълнява необходимите условия за приемането на единна валута;

- дали болшинството от държавите-членки изпълняват необходимите условия за приемането на единна валута и препоръчва своите констатации на Съвета, заседаващ в състав от държавни и правителствени ръководители. Провежда се консултация с Европейския парламент и неговото становище се изпраща на Съвета, заседаващ в състав от държавни и правителствени ръководители.

3. Като взема предвид докладите споменати в алинея 1 и становището на Европейския парламент споменато в алинея 2, Съветът, заседаващ в състав от държавни и правителствени ръководители, действайки с квалифицирано мнозинство, не по-късно от 31 декември 1996 година:

- решава, въз основа на препоръките на Съвета, дали болшинството от държавите-членки отговарят на необходимите условия за приемането на единна валута;

- решава, дали е целесъобразно за Общността да навлезе в третия етап, и ако е така,

- определя датата на началото на третия етап.

4. Ако до края на 1997 година, датата на началото на третия етап не е била определена, третият етап започва на 1 януари 1999 година. Преди 1 юли 1998 година, Съветът, заседаващ в състав от държавни и правителствени ръководители, след повторение на процедурата предвидена в алинеи 1 и 2, с изключение на второто предложение на алинея 2, като взема предвид докладите споменати в алинея 1 и становището на Европейския парламент, действайки с квалифицирано мнозинство и въз основа на препоръките на Съвета, споменати в алинея 2, потвърждава кои държави-членки отговарят на необходимите условия за приемане на единна валута.

Член 122 (предишен член 109к)

1. Ако е било взето решение за определяне на датата в съответствие с член 121, алинея 3, Съветът, въз основа на своите препоръки, посочени в член 121, алинея 2, с квалифицирано мнозинство по препоръка на Комисията, решава дали някои и, ако има такива, кои държави-членки се ползват с право на изключение, както е определено в алинея 3 на този член. Такива държави-членки се наричат в този Договор "държави-членки ползващи право на изключение".

Ако Съветът е утвърдил кои държави-членки отговарят на необходимите условия за приемането на единна валута, в съответствие с член 121, алинея 4, онези държави-членки, които не отговарят на условията, се ползват с право на изключение съгласно определението в алинея 3 на този член. Такива държави-членки се наричат в този Договор "държави-членки, ползващи право на изключение"

2. Поне веднъж на всеки две години или по искане на държава-членка ползваща право на изключение, Комисията и ЕЦБ докладват на Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 121, алинея 1. След консултиране с Европейския парламент и след обсъждане в Съвета, заседаващ в състав от държавни и правителствени ръководители, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, решава кои държави-членки, ползващи право на изключение, отговарят на необходимите условия въз основа на критериите, посочени в член 121, алинея 1 критерии и отменя изключенията по отношение на съответните държави-членки.

3. Изключението споменато в алинея 1 предполага, че следните членове не се прилагат по отношение на съответните държави-членки: членове 104, алинеи 9 и 11, 105, алинеи 1, 2, 3 и 5, 106, 110, 111 и член 112, алинея 2, б. "б". Изключването на такава държава-членка и нейната национална централна банка от правата и задълженията в рамките на ЕСЦБ, е формулирано в Глава IX от Устава на ЕСЦБ.

4. В членове 105, алинеи 1, 2 и 3, 106, 110, 111 и 112, алинея 2, б. "б", "държави-членки" следва да се разбира като "държави-членки неползващи право на изключение".

5. Правата на гласуване на държавите-членки ползващи право на изключение, се суспендират относно решенията на Съвета, посочени в членовете на този Договор споменати в алинея 3. В този случай, по изключение от членове 205 и 250, алинея 1, квалифицираното мнозинство се определя като две трети от гласовете на представителите на държавите-членки неползващи право на изключение, претеглени в съответствие с член 205, алинея 2, като за акт, който изисква единодушие, се изисква единодушие на тези държави-членки.

6. Членове 119 и 120 продължават да се прилагат спрямо държава-членка, ползваща право на изключение.

Член 123 (предишен член 109л)

1. Веднага след приемане на решението за датата на началото на третия етап, в съответствие с член 121, алинея 3 или, според случая, веднага след 1 юли 1998 година:

- Съветът приема разпоредбите, посочени в член 107, алинея 6;

- правителствата на държавите-членки неползващи право на изключение, назначават, в съответствие с процедурата посочена в член 50 от Устава на ЕСЦБ, Председателя, Заместник-председателя и останалите членове на Изпълнителния съвет на ЕЦБ. Ако има държави-членки ползващи право на изключение, броят на

членовете на Изпълнителни съвет може да бъде по-малък от предвидения в член 11.1 от Устава на ЕСЦБ, но в никакъв случай не може да е по-малък от четирима.

Веднага след назначаването на Изпълнителния съвет, се учредяват ЕСЦБ и ЕЦБ и се подготвят за функционирането им в пълен мащаб, както е описано в този Договор и в Устава на ЕСЦБ. Цялостното упражняване на техните правомощия започва от първия ден на третия етап.

2. Веднага след учредяването на ЕЦБ, тя, ако необходимо, поема функциите на ЕВИ. ЕВИ влиза в ликвидация при учредяването на ЕЦБ; методите на ликвидацията са изложени в Устава на ЕВИ.

3. Ако и докато има държави-членки ползващи право на изключение, и без да се засяга член 107, алинея 3 от този Договор, се конституира Генералния съвет посочен в член 45 от Устава на ЕСЦБ като трети вземащ решения орган на ЕЦБ.

4. На началната дата на третия етап, Съветът, с единодушието на държавите-членки неползващи право на изключение, по предложение на Комисията и след консултиране с ЕЦБ, приема курсовете на превръщане, по които техните валути се фиксират неотменно и по който неотменно фиксиран курс ЕКЮ-то замества тези и ЕКЮ-то става валута на свое собствено основание. Тази мярка сама по себе си не намалява външната стойност на ЕКЮ-то. Съветът, действайки в съответствие със същата процедура, предприема и останалите мерки, необходими за бързото въвеждане на ЕКЮ-то като единна валута на тези държави-членки.

5. Ако бъде решено, в съответствие с процедурата по член 122, алинея 2, да се отмени някое изключение, Съветът, с единодушието на държавите-членки неползващи право на изключение и на заинтересованата държава-членка, по предложение на Комисията и след консултиране с ЕЦБ, приема курса, по който ЕКЮ-то замества валутата на съответната държава-членка и предприема останалите мерки, необходими за въвеждането на ЕКЮ-то като единна валута в съответната държава-членка.

Член 124 (предишен член 109м)

1. До началото на третия етап, всяка държава-членка е длъжна да третира своята политика на валутен обмен като въпрос от общ интерес. Изпълнявайки това си задължение, държавите-членки отчитат опита, натрупан в резултат на сътрудничеството в рамките на Европейската валутна система (ЕВС) и на развитието на ЕКЮ-то, като зачитат съществуващите правомощия в тази област.

2. От началото на третия етап и докато дадена държава-членка ползва право на изключение, алинея 1 се прилага по аналогия спрямо политиката на валутен обмен на съответната държава-членка.

Дял VIII (предишен Дял VIa).

Заетост

Член 125 (предишен член 109н)

Държавите-членки и Общността, в съответствие с този Дял, работят за развитието на съгласувана стратегия за заетост и особено за насърчаването на квалифицирана, обучена и приспособима работна сила и пазари на труда, чувствителни към икономическите промени, с оглед на постигане на целите, дефинирани в член 2 на Договора за Европейски съюз и в член 2 на този Договор.

Член 126 (предишен член 109о)

1. Държавите-членки, чрез своята политика по отношение на заетостта, допринасят за постигането на целите, посочени в член 125, по начин, съвместим с общите насоки на икономическата политика на държавите-членки и на Общността, приети съгласно член 99 алинея 2.

2. Държавите-членки, като се съобразяват с различните практики, свързани с отговорностите на управлението и на работната сила, гледат на насърчаването на заетостта като на въпрос от общ интерес и съгласуват действията си в това отношение в рамките на Съвета, в съответствие с разпоредбите на член 128.

Член 127 (предишен член 109п)

1. Общността способства за висока степен на заетост, чрез насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и чрез подпомагане, а ако е необходимо и чрез допълване на техните действия. В тези случаи следва да се зачитат компетенциите на държавите-членки

2. Целта за постигане на висока степен на заетост се взема под внимание при формулирането и осъществяването на политиката и дейността на Общността.

Член 128 (предишен член 109р)

1. Всяка година, Европейският съвет разглежда състоянието на заетостта в Общността и приема заключения в резултат на това, на основата на съвместен годишен доклад на Съвета и Комисията.

2. Въз основа на заключенията на Европейския съвет, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, Комитета по икономическите и социалните въпроси, Комитета на регионите и Комитета по заетостта, посочен в член 130, изготвя всяка година ръководни насоки, които държавите-членки вземат предвид в своята политика по заетостта. Тези насоки следва да бъдат съвместими с общите насоки, приети в съответствие с член 99 алинея 2.

3. Всяка Държава-членка представя на Съвета и на Комисията годишен доклад за предприетите основни мерки за осъществяване на нейната политика по заетостта в светлината на насоките за заетостта, посочени в алинея 2.

4. Въз основа на докладите, посочени в алинея 3 и след получаване на мненията на Комитета по заетостта, Съветът всяка година провежда преглед на изпълнението на политиките по заетостта на държавите-членки, в светлината на насоките относно заетостта. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по препоръка на Комисията, може, ако счете това за подходящо в светлината на този преглед, да отправя препоръки към държавите-членки.

5. Въз основа на резултатите от това проучване, Съветът и Комисията изготвят съвместен годишен доклад до Европейския съвет за състоянието на заетостта в Общността и за изпълнението на насоките относно заетостта.

Член 129 (предишен член 109с)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата по член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите, може да приема стимулиращи мерки, предназначени за насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и за подпомагане на техните действия в сферата на заетостта, чрез инициативи, насочени към развитието на обмен на информация и най-добра практика, предоставяне на сравнителни анализи и съвети, както и към поощряването на иновационни подходи и оценъчен опит, в частност, с помощта на пилотни проекти.

Тези мерки не включват хармонизиране на законите и подзаконовите актове на държавите-членки.

Член 130 (предишен член 109т)

Съветът, след консултиране с Европейския парламент, учредява Комитет по заетостта със съвещателен статут, с цел да насърчи съгласуваността между държавите-членки относно политиката в областта на заетостта и на пазара на труда. Задачите на Комитета са:

- да следи състоянието на заетостта и политиката в областта на заетостта в държавите-членки и в Общността;

- без да се засяга член 207, да изразява становища по искане на Съвета или на Комисията или по собствена инициатива и да съдейства за подготовката на работата на Съвета, посочена в член 128.

При изпълнението на своя мандат, Комитетът прави допитвания до социалните партньори.

Държавите-членки и Комисията назначават, всяка от тях, двама члена на комитета.

Дял IX (предишен Дял VII).

Обща търговска политика

Член 131 (предишен член 110)

Чрез създаването на митнически съюз помежду си, държавите-членки имат за цел да допринасят в името на общия интерес, за хармоничното развитие на световната търговия, постепенното премахване на ограниченията върху международната търговия и за намаляването на митническите бариери.

Общата търговска политика отчита благоприятния ефект, който може да окаже премахването на митата между държавите-членки за увеличаването на конкурентноспособността на предприятията в тези държави.

Член 132 (предишен член 112)

1. Без да се засягат задълженията, поети от държавите-членки в рамките на други международни организации, държавите-членки постепенно хармонизират системите, чрез които предоставят помощи за износа в трети страни дотолкова, доколкото е необходимо, за да се гарантира че няма да се наруши конкуренцията между предприятията в Общността.

По предложение на Комисията, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, издава нужните за тази цел директиви.

2. Предходните разпоредби не се прилагат по отношение на възстановяването на платени мита или такси с равностоен ефект, нито по отношение на възстановяването на суми по косвени данъци, включително данъци върху оборота, акцизи и други косвени данъци, каквито са разрешени при износа на стоки от държава-членка в трета страна, дотолкова, доколкото такова възстановяване на платени мита или суми не надвишава наложената, пряко или косвено, облагателна сума върху изнасяните стоки.

Член 133 (предишен член 113)

1. Общата търговска политика се основава на единни принципи, особено по отношение на промените в тарифните ставки, сключването на тарифни и търговски споразумения, постигането на единство по отношение на мерките за либерализация, експортната политика и мерките за защита на търговията, от рода на онези, които се предприемат в случай на дъмпинг или субсидии.

2. Комисията внася предложения в Съвета във връзка с прилагането на общата търговска политика.

3. Когато е необходимо да се водят преговори за сключване на споразумения с една или повече държави или международни организации, Комисията отправя препоръки до Съвета, който разрешава на Комисията да започне необходимите преговори.

Комисията провежда тези преговори като се консултира със специален комитет, назначен от Съвета за подпомагане на Комисията при осъществяването на тази задача, и в рамките на директивите, които Съветът може да издаде за нея.

Прилагат се съответните разпоредби на член 300.

4. При упражняване на възложените му от този член правомощия, Съветът действа с квалифицирано мнозинство.

5. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, може да разшири приложението на алинеи 1 до 4 спрямо международни преговори и споразумения за услуги и интелектуална собственост, дотолкова, доколкото те не са обхванати от тези алинеи.

Член 134 (предишен член 115)

С цел да се гарантира, че изпълнението на мерките относно търговската политика, предприети в съответствие с този Договор от която и да било държава-членка няма да бъде възпрепятствано от отклоняване на търговски потоци или когато различията между тези мерки водят до икономически затруднения в една или повече държави-членки, Комисията препоръчва методите за нужното сътрудничество между държавите-членки. В случай на неуспех, Комисията може да разреши на държавите-членки да предприемат необходимите защитни мерки, условията и подробностите на които се определят от нея.

В случай на спешност, държавите-членки отправят до Комисията молба за разрешение сами да предприемат необходимите мерки, като Комисията се произнася с решение във възможно най-кратък срок. Тогава заинтересованите държави-членки уведомяват останалите държави-членки за тези мерки. Комисията може да реши, по всяко време, съответните държави-членки да изменят или да отменят въпросните мерки.

При подбора на мерки, приоритет се дава на онези, които причиняват възможно най-малко смущения във функционирането на общия пазар.

Дял X (предишен Дял VII)

Митническо сътрудничество

Член 135 (предишен член 116)

В рамките на приложното поле на този Договор, Съветът, действайки в съответствие с предвидената в член 251 процедура, взема мерки за засилване на митническото сътрудничество между държавите-членки и между тях, и Комисията. Тези мерки нямат отношение към приложението на националното наказателно право и на националното правораздаване.

Дял XI (предишен Дял VIII).

Социална политика, образование, професионална квалификация и младеж

Глава 1

Социални разпоредби

Член 136 (предишен член 117)

Общността и държавите-членки, като имат предвид основните социални права от рода на онези, формуирани в Европейската социална харта подписана в Торино на 18 октомври 1961 г. и в Хартата на Общността за Основните социални права на работниците от 1989 г., си поставят за свои цели насърчаването на заетостта, по-добри условия на живот и труд, с оглед на възможността за тяхното хармонизиране при запазване на подобрението, адекватна социална защита, социален диалог, развитието на човешките ресурси, с оглед на осигуряването на трайно високо ниво на заетост и борбата срещу изключването от обществото.

За тази цел, Общността и държавите-членки прилагат мерки, които държат сметка за различията в националните практики на държавите-членки, в частност в областта на договорните отношения, както и необходимостта от поддържането на конкурентноспособността на икономиката на Общността.

Те считат, че подобно развитие ще последва не само в резултат на функционирането на общия пазар, който ще благоприятства хармонизирането на социалните системи, а и в резултат на процедурите, предвидени в този Договор и на сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби.

Член 137 (предишен член 118)

1. С оглед на постигането на целите посочени в член 136, Общността подкрепя и допълва дейностите на държавите-членки в следните области:

- подобряване, в частност, на работната среда, за защита на здравето и безопасността на работниците;
- условията на труд;
- информирането и консултирането на работниците;
- приобщаването на лица, лишени от достъп до пазара на труда, без да се засяга Член 150;
- равенство между мъжете и жените относно възможностите им на пазара на труда и режима на труд.

2. За целта, Съветът може да приеме чрез директиви минимални изисквания за постепенно приложение, отчитайки условията и техническите норми, съществуващи във всяка от държавите-членки. Тези директиви избягват налагането на административни, финансови и правни ограничения по начин, които би попречил на създаването и развитието на малки и средни предприятия.

Съветът действа в съответствие с процедурата посочена в член 251, след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите.

Съветът, действайки в съответствие със същата процедура, може да приеме мерки, предназначени за поощряване на сътрудничеството между държавите-членки чрез инициативи, насочени към усъвършенстване на знанията, развитие на обмена на информация и на най-добрите практики, насърчаване на новаторските подходи и опита в оценяването, за да се бори срещу изключването от обществото.

3. Съветът, обаче, приема с единодушие по предложение на Комисията, след консултиране с Европейския парламент, Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите, решения в следните области:

- социално осигуряване и социална защита на работниците;
- защита на работниците при прекратяване на трудовия договор;
- представителство и колективна защита на интересите на работниците и работодателите, включително съвместно решение, при условията на алинея 6;
- условия за наемане на работа на граждани на трети страни, пребиваващи законно на територията на Общността;
- финансови вноски за насърчаване на заетостта и разкриването на работни места, без да се засягат разпоредбите, отнасящи се до Социалния фонд.

4. Държава-членка може да възложи на социалните партньори, по тяхно съвместно искане, прилагането на директиви, приети съгласно алинеи 2 и 3.

В този случай, тя следва да осигури, не по-късно от датата, на която дадена директива трябва да бъде транспонирана съгласно член 249, социалните партньори да са въвели необходимите мерки по споразумение, като от съответната държава-членка се изисква да вземе всички необходими мерки, които ѝ дават възможност по всяко време да е в състояние да гарантира резултатите, наложени от съответната директива.

5. Разпоредбите приети съгласно този член, не пречат която и да било държава-членка да запази или да въведе по-строги защитни мерки съвместими с този Договор.

6. Разпоредбите на този член не се прилагат по отношение на заплащането, правото на сдружаване, правото на стачка или правото на налагане на локаути.

Член 138 (предишен член 118a)

1. Комисията има задачата да насърчава консултирането на социалните партньори на равнище на Общността и да предприема всякакви релевантни мерки за улесняване на диалога между тях, чрез осигуряването на балансирана подкрепа на страните.

2. За тази цел, Комисията, преди да представи предложения в областта на социалната политика, се консултира със социалните партньори относно възможната насока на действие от страна на Общността.

3. Ако след такова консултиране, Комисията счете за целесъобразно предприемането на действие от страна на Общността, тя се консултира със социалните партньори относно съдържанието на предвижданото предложение. Социалните партньори изпращат на Комисията становище или препоръка, според случая.

4. В случай на такава консултация, социалните партньори може да информират Комисията за желанието си да предприемат действията предвидени в член 139. Времетраенето на процедурата не може да продължи повече от девет месеца, освен ако съответните социални партньори и Комисията съвместно решат да го продължат.

Член 139 (предишен член 118б)

1. В случай че социалните партньори решат така, диалогът между тях на равнище Общността може да доведе до договорни отношения, включително споразумения.

2. Споразумения, сключени на равнище Общността се изпълняват или в съответствие с процедурите и практиките, характерни за социалните партньори и държавите-членки, или, по въпроси обхванати от член 137, по съвместно искане на подписалите страни, с решение на Съвета по предложение на Комисията.

Съветът решава с квалифицирано мнозинство, освен когато въпросното споразумение съдържа една или повече разпоредби, отнасящи се до някоя от областите, посочени в член 137, алинея 3 области, когато той приема решение с единодушие.

Член 140 (предишен член 118в)

С оглед на постигането на целите посочени в член 136, и без да се засягат останалите разпоредби на този Договор, Комисията насърчава сътрудничеството между държавите-членки и съдейства за координирането на техните действия във всички области на тази глава, особено по въпроси, отнасящи се до:

- заетостта;
- трудовото право и условията на труд;
- основна и напреднала степен на професионално обучение;
- социалното осигуряване;
- предотвратяването на трудовите злополуки и професионалните заболявания;
- хигиена на труда;
- правото на сдружаване и сключването на колективни преговори между работодатели и работници.

За целта, Комисията действа в тясна връзка с държавите-членки, като извършва проучвания, дава становища и организира консултации, както по проблеми възникващи на национално равнище, така и по такива, които се отнасят до международните организации.

Преди да даде становищата предвидени в този член, Комисията се консултира с Комитета по икономическите и социалните въпроси.

Член 141 (предишен член 119)

1. Всяка държава-членка гарантира прилагането на принципа на равно заплащане за равен труд на работниците от двата пола.

2. За целта на този член, "заплащане" означава обичайната основна или минимална работна заплата и всякакви други възнаграждения, било в пари или в натура, които работникът получава пряко или косвено във връзка с трудовото си правоотношение от своя работодател.

Равно заплащане, без оглед на половото различие, означава:

а) че заплащането за един и същ вид труд за единица изработка се изчислява въз основа на една и съща мерна единица;

б) че заплащането на труда при повременна ставка е едно и също за един и същ вид работа.

3. Съветът, действайки в съответствие с процедурата предвидена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема мерки за гарантиране прилагането на принципа за равни възможности и еднакво отношение към мъжете и жените по въпросите на заетостта и професията, включително и на принципа за равно заплащане за една и съща работа или за работа с една и съща стойност.

4. С оглед на гарантирането на пълно равенство в практиката между мъжете и жените в трудовото битие, принципът за еднакво третиране не пречи на която и да било държава-членка да запазва или да приема мерки, предоставящи специални предимства, с цел да се улесни по-слабо представения пол в упражняването на професионална дейност или за предотвратяване или компенсиране на неблагоприятните положения в професионалната кариера.

Член 142 (предишен член 119а)

Държавите-членки се стремят да запазят съществуващата еквивалентност между режимите на платения отпуск.

Член 143 (предишен член 120)

Всяка година Комисията изготвя доклад за напредъка в постигането на целите на член 136, включващ и демографското състояние в Общността. Тя изпраща този доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комитета по икономическите и социалните въпроси.

Европейският парламент може да прикани Комисията да изготви доклади по конкретни проблеми, отнасящи се до социалното положение.

Член 144 (предишен член 121)

Съветът, действайки с единодушие и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, може да възложи на Комисията задачи във връзка с прилагането на общи мерки, особено по отношение на социалното осигуряване на мигриращите работници, в съответствие с разпоредбите на членове 39 до 42 включително.

Член 145 (предишен член 122)

Комисията включва в годишния си доклад до Европейския парламент отделна глава за социалното развитие в рамките на Общността.

Европейският парламент може да прикани Комисията да изготви доклади по всякакви конкретни проблеми отнасящи се до социалните условия.

Глава 2

Европейски Социален Фонд

Член 146 (предишен член 123)

С цел да се подобрят възможностите за заетост на работниците на вътрешния пазар и с това да се съдейства за повишаването на жизненото равнище, с настоящия се учредява Европейски социален фонд, в съответствие с предвидените по-долу разпоредби. Неговата цел е да улесни наемането на работниците и да увеличи тяхната географска и професионална подвижност в рамките на Общността, както и да съдейства за приспособяването им към индустриалните промени и към промените в системите на производство, по-специално чрез професионална квалификация и преквалификация.

Член 147 (предишен член 124)

Фондът се управлява от Комисията.

За осъществяването на тази задача, Комисията се подпомага от Комитет, председателствуван от член на Комисията и съставен от представители на правителствата, професионалните съюзи и организациите на работодателите.

Член 148 (предишен член 125)

Съветът, действайки в съответствие с процедурата по член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите, приема допълнителни решения, отнасящи се до Европейския социален фонд.

Глава 3

ОБРАЗОВАНИЕ, ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ И МЛАДЕЖ

Член 149 (предишен член 126)

1. Общността допринася за развитието на качествено образование чрез насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и, ако е необходимо, чрез подкрепа и допълване на техните действия, при пълно зачитане на отговорността на държавите-членки за съдържанието на обучението и

организацията на образователните системи, и за тяхното културно и езиково разнообразие.

2. Действията на Общността имат за цел:

- да развиват европейските мащаби в образованието, по-специално чрез преподаване и разпространение на езиките на държавите-членки;

- да поощряват мобилността на студенти и преподаватели, между другото чрез поощряване на академичното признаване на дипломите и сроковете на обучение;

- да насърчават сътрудничеството между учебните институти;

- да развиват обмяната на информация и опит по общи въпроси на образователните системи на държавите-членки;

- да поощряват развитието на обмена на младежи и на обмена на преподаватели в областта на социалната просвета;

- да поощряват развитието на дистанционното образование.

3. Общността и държавите-членки подпомагат сътрудничеството с трети страни и компетентните международни организации в областта на образованието, в частност, Съвета на Европа.

4. С цел да даде своя принос за постигането на целите посочени в този член, Съветът:

- като действа в съответствие с процедурата посочена в член 251, след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и с Комитета на регионите, приема мерки за стимулиране, с изключение на каквото и да било хармонизиране на законовите и подзаконовите актове на държавите-членки;

- действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, приема препоръки.

Член 150 (предишен член 127)

1. Общността провежда политика на професионално обучение, която подпомага и допълва действията на държавите-членки, при пълно зачитане тяхната отговорност за съдържанието и организацията на професионалното обучение.

2. Действията на Общността имат за цел:

- да улесняват приспособяването към промените в промишлеността, по-специално чрез професионална квалификация и преквалификация;

- да подобряват първоначалното и последващото професионално обучение, с оглед на улесняването на професионалната интеграция и реинтеграция на пазара на труда;

- да улесняват достъпа до професионално обучение и да поощряват мобилността на преподаватели и учащи се, и особено на младите хора;

- да стимулират сътрудничеството в обучението между учебни институти или школи за квалификация и фирми;

- да развиват обмяната на информация и опит по общи въпроси за системите на въпроси, които са общи за системите на квалификация в държавите-членки.

3. Общността и държавите-членки подпомагат сътрудничеството с трети страни и компетентните международни организации в областта на професионалното обучение.

4. Съветът, действайки в съответствие с процедурата по член 251, и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите, приема мерки за съдействие за постигането на целите посочени в този член, с изключение на каквото и да било хармонизиране на законовите и подзаконови актове на държавите-членки.

Дял XII (предишен Дял IX)

Култура

Член 151 (предишен член 128)

1. Общността дава своя принос за разцвета на културата в държавите-членки, зачитайки тяхното национално и регионално разнообразие, и в същото време извеждайки на преден план общото културно наследство.

2. Действията на Общността имат за цел да поощряват сътрудничеството между държавите-членки и, ако е необходимо, да подкрепят и допълват техните действия в следните области:

- усъвършенстване на знанията и разпространяване на културата и историята на европейските народи;
- опазване и закрила на културното наследство от европейско значение;
- некомерсиален културен обмен;
- художествено и литературно творчество, включително в аудиовизуалния сектор.

3. Общността и държавите-членки насърчават сътрудничеството с трети страни и компетентните международни организации в областта на културата, и в частност, със Съвета на Европа.

4. Общността държи сметка за културните аспекти в своите действия в съответствие с други разпоредби от този Договор, в частност, с оглед на зачитането и насърчаването на разнообразието на своите култури.

5. С цел да способства за осъществяването на посочените в този член цели, Съветът:

- действайки в съответствие с предвидената в член 251 процедура и след консултиране с Комитета на регионите, приема мерки за стимулиране, с изключение на каквото и да било хармонизиране на законовите и подзаконови актове на държавите-членки. Съветът приема решения с единодушие при осъществяването на процедурата по член 251;
- действайки с единодушие по предложение на Комисията, приема препоръки.

Дял XIII (предишен Дял X)

Здравеопазване

Член 152 (предишен член 129)

1. При определянето и осъществяването на цялостната политика и дейност на Общността, се гарантира високо равнище на опазването на здравето на хората.

Действията на Общността, които допълват националните политики, са насочени към подобряване на здравеопазването, предотвратяване на заболяванията и болестите при хората и премахване на източниците на опасност за здравето на хората. Тези действия включват борбата срещу основните бичове за здравето, чрез насърчаване на изследванията на техните причини, на предаването им и на тяхното предотвратяване, както и здравна информация, и здравна просвета.

Общността допълва действията на държавите-членки за намаляване на свързаните с наркотици увреждания на здравето, на вредните за здравето последици от наркотиците, включително с информация и профилактика.

2. Общността поощрява сътрудничеството между държавите-членки в посочените в този член области и, при необходимост, оказва подкрепа на техните действия.

Държавите-членки, във взаимодействие с Комисията, съгласуват помежду си своите политики и програми в областите посочени в алинея 1. Комисията може, в тясна връзка с държавите-членки, да предприема всякакви полезни инициативи за насърчаване на такава съгласуваност.

3. Общността и държавите-членки подпомагат сътрудничеството с трети страни и компетентните международни организации в областта на здравеопазването.

4. Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите, съдейства за постигането на целите посочени в този член, чрез приемане на:

а) мерки, установяващи високи стандарти за качество и безопасност на органи и вещества от човешки произход, кръв и кръвни продукти. Тези мерки не пречат на която и да е държава-членка да поддържа или въвежда по-строги предпазни мерки;

б) като изключение от член 37, мерки във ветеринарната и фитосанитарната области, чиято пряка цел е здравеопазването;

в) стимулиращи мерки, предназначени за защита и подобряване на здравето на хората, изключващи хармонизирането на законовите и подзаконовни актове на държавите-членки.

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, може да приема и препоръки, с оглед на целите посочени в този член.

5. Действията на Общността в областта на здравеопазването се съобразяват изцяло с отговорностите на държавите-членки за организирането и предоставянето на здравни услуги и медицински грижи. В частност, мерките посочени алинея 4, б. "а", не засягат националните разпоредби относно донорството или медицинското използване на органи и кръв.

Дял XIV (предишен Дял XI)

Защита на потребителите

Член 153 (предишен член 129а)

1. С цел насърчаване интересите на потребителите и за гарантиране на висока степен на защита на потребителите, Общността съдейства за защита на здравето, безопасността и икономическите интереси на потребителите, както и за насърчаване на правото им на информация, образование и организиране в защита на техните интереси.

2. Изискванията за защита на потребителите се вземат предвид при определянето и осъществяването на други видове политика и дейности на Общността.

3. Общността дава своя принос за постигането на целите, посочени в алинея 1, чрез:

а) мерки, приети на основание член 95, в контекста на изграждането на вътрешния пазар;

б) мерки, които подкрепят, допълват и контролират политиката, следвана от държавите-членки.

4. Съветът, действайки в съответствие с процедурата по член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема мерките посочени в алинея 3, б. "б".

5. Предприетите в съответствие с алинея 4 мерки не пречат на която и да е държава-членка да поддържа или да въвежда по-строги защитни мерки. Тези мерки трябва да са съвместими с Договора. Комисията следва да бъде уведомена за тях.

Дял XV (предишен Дял XII)

Трансевропейски мрежи

Член 154 (предишен член 129б)

1. За да се подпомогне постигането на целите, посочени в членове 14 и 158, и за да се даде възможност на гражданите на Съюза, на участниците в икономиката и на регионалните и местни общности да извличат пълна облага от създаването на територия без вътрешни граници, Общността съдейства за изграждането и развитието на трансевропейски мрежи в областта на транспорта, телекомуникациите и енергийните инфраструктури.

2. Действията на Общността, предприети в рамките на една система на отворени и конкурентни пазари, имат за цел насърчаване на взаимовръзката и на възможността за взаимна експлоатация на националните мрежи, както и на достъпа до тези мрежи. Те отчитат в частност необходимостта от свързване на островните, лишените от излаз на море, и периферните региони, с централните региони на Общността.

Член 155 (предишен член 129в)

1. За постигане на целите, посочени в член 154, Общността:

- утвърждава серия от насоки, обхващащи целите, приоритетите и общите рамки на мерките, предвиждани в областта на трансевропейските мрежи. Тези насоки определят проектите от общ интерес;

- прилага всякакви мерки, които може да се окажат необходими за осигуряване на възможността за взаимно експлоатиране на мрежите, в частност в областта на техническата стандартизация;

- може да подкрепи проекти от общ интерес, поддържани от държавите-членки, които са определени в рамките на насоките посочени в подточка първа, по-специално чрез осъществяването на проучвания относно възможностите за осъществяване на проекта, гаранции по заеми или субсидии за изплащане на лихви. Общността може да съдейства и чрез Фонда за сближаване, учреден съгласно член 161, за финансирането на конкретни проекти в държавите-членки, в областта на транспортната инфраструктура.

Дейностите на Общността следва да държат сметка за потенциалната икономическа приложимост на проектите.

2. Държавите-членки, във взаимодействие с Комисията, съгласуват помежду си политиките, провеждани на национално равнище, които може да имат важно влияние за постигането на целите посочени в член 154. Комисията може, в тясно сътрудничество с държавите-членки, да предприема всякакви полезни инициативи за насърчаване на тази съгласуваност.

3. Общността може да реши да си сътрудничи с трети страни за насърчаване на проекти от взаимен интерес и за гарантиране на възможността за взаимно експлоатиране на мрежите.

Член 156 (предишен член 129г)

Насоките и останалите мерки, предвидени в член 155, алинея 1, се приемат от Съвета, който действа в съответствие с процедурата предвидена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и с Комитета на регионите.

Насоки и проекти от общ интерес, които се отнасят до територията на някоя държава-членка, изискват одобрението на съответната държава-членка.

Дял XVI (предишен Дял XIII)

Промисленост

Член 157 (предишен член 130)

1. Общността и държавите-членки гарантират наличието на необходимите условия за конкурентноспособността на промишлеността на Общността.

За тази цел, в съответствие със системата на отворени и конкурентни пазари, техните действия са насочени към:

- ускоряване на приспособяването на промишлеността към структурните промени;

- поощряване на среда, благоприятна за предприемчивостта и развитието на предприятия навсякъде в Общността, особено на малки и средни предприятия;

- поощряване на среда, благоприятна за сътрудничество между предприятията;

- подпомагане на по-доброто използване на промишления потенциал на политиката на нововъведения, научни изследвания и технологично развитие.

2. Държавите-членки се консултират взаимно, съгласувано с Комисията, и когато е необходимо, координират своите действия. Комисията може да предприема всякакви полезни инициативи за насърчаване на тази координация.

3. Общността съдейства за постигането на целите, предвидени в алинея 1, чрез политиката и дейностите, които провежда, в съответствие с други разпоредби на този Договор. Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията, след консултиране с Европейския парламент и с Комитета по икономическите и социалните въпроси, може да приема специфични мерки в подкрепа на действия, предприети в държавите-членки за постигане на целите, посочени в алинея 1.

Този Дял не дава основание за въвеждане от страна на Общността, на каквато и да е мярка, която би могла да доведе до опорочаване на условията на конкуренция.

Дял XVII (предишен Дял XIV)

Икономическо и социално сближаване

Член 158 (предишен член 130а)

С цел да съдейства за цялостното си хармонично развитие, Общността разработва и преследва своите действия, водещи до укрепване на нейната икономическа и социална сплотеност.

В частност, Общността се стреми към намаляване на различията в равнищата на развитие на различните региони и на изостаналостта на най-необлагоприятстваните региони или острови, включително и селските райони.

Член 159 (предишен член 130б)

Държавите-членки провеждат своите икономически политики и ги съгласуват по такъв начин, че в допълнение, да постигнат целите, предвидени в член 158. Формулирането и прилагането на политиките и дейностите на Общността, както и осъществяването на вътрешния пазар се съобразяват с целите, предвидени в член 158 и съдействат за тяхното постигане. Общността подкрепя постигането на тези цели и чрез действията, които предприема по линия на структурните фондове (Европейски фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, Отдел Ориентиране; Европейски социален фонд; Европейски фонд за регионално развитие), Европейската инвестиционна банка и другите съществуващи финансови инструменти.

Комисията изпраща доклад до Европейския парламент, Съвета, Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите на всеки три години за осъществения напредък към постигането на икономическо и социално сближаване и за начина, по който различните средства, предвидени в този член, са допринесли за това. Този доклад, ако е необходимо, се придружава от подходящи предложения.

Ако се окажат необходими специфични действия извън рамките на фондовете и без да се засягат мерките, приети в рамките на другите политики на Общността, такива действия могат да бъдат приети от Съвета с единодушие, по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите.

Член 160 (предишен член 130в)

Европейският фонд за регионално развитие е предназначен да помага за отстраняване на причините за основните регионални дисбаланси в Общността, чрез участие в развитието и структурното регулиране на регионите, чието развитие изостава, и в преобразуването на западащите промишлени региони.

Член 161 (предишен член 130г)

Без да се засяга член 162, Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след получаване на съгласието на Европейския парламент и консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и с Комитета на регионите, определя задачите, приоритетните цели и организацията на

структурните фондове, което може да налага групиране на фондовете. Съветът, действайки в съответствие със същата процедура, определя и общите правила приложими към тях, и разпоредбите, необходими за гарантиране на тяхната ефективност и на координацията на фондовете помежду им и с останалите налични финансови инструменти.

Фондът за сближаване, създаден от Съвета в съответствие със същата процедура, предоставя финансова помощ за проекти в областите на околната среда и на трансевропейските мрежи в областта на транспортната инфраструктура.

Член 162 (предишен член 130д)

Решенията за прилагане, отнасящи се до Европейския фонд за регионално развитие, се вземат от Съвета в съответствие с процедурата по член 251, след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите.

По отношение на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, отдел Ориентиране, и на Европейския социален фонд, продължават да се прилагат съответно член 37 и член 148.

Дял XVIII (предишен Дял XV)

Научни изследвания и технологично развитие

Член 163 (предишен член 130е)

1. Общността има за цел да укрепва научната и технологична база на промишлеността на Общността и да поощрява повишаването на нейната конкурентоспособност на международно равнище, като същевременно насърчава развитието на всички научноизследователски дейности, считани за необходими по силата на други глави от този Договор.

2. За тази цел Общността, в рамките на цялата Общност, поощрява предприятията, включително малките и средни предприятия, научноизследователски центрове и университети в дейностите им в научните изследвания и технологичното развитие с високо качество. Тя подкрепя усилията им за взаимно сътрудничество, като се стреми, изключително, да даде възможност на предприятията да оползотворяват в пълна степен потенциала на вътрешния пазар, в частност чрез откриването на възможност за национални публични договори, определянето на общи стандарти и премахването на правните и финансови пречки за това сътрудничество.

3. Всички дейности на Общността по този Договор в областта на научните изследвания и технологичното развитие, включително демонстрационни проекти, се решават и осъществяват в съответствие с разпоредбите на този Дял.

Член 164 (предишен член 130ж)

Преследвайки тези цели, Общността осъществява следните дейности, които допълват дейностите осъществявани в държавите-членки:

а) осъществяване на научноизследователски, технологично-развойни и демонстрационни програми, чрез насърчаване на сътрудничеството с и между предприятията, научноизследователските центрове и университетите;

б) насърчаване на сътрудничеството в областта на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрацията в Общността с трети страни и международни организации;

с) разпространяване и оптимизиране на резултатите от дейността на Общността в научните изследвания, технологичното развитие и демонстрацията;

д) поощряване на обучението и мобилността на занимаващите се с научни изследвания в Общността.

Член 165 (предишен член 130з)

1. Общността и държавите-членки координират своите дейности в областта на научните изследвания и технологичното развитие, така че да се гарантира взаимната съвместимост на националните политики и политиката на Общността.

2. В тясно сътрудничество с държавата-членка, Комисията може да предприеме всякаква полезна инициатива за насърчаване на координацията спомената в алинея 1.

Член 166 (предишен член 130и)

1. Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251, след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема многогодишна рамкова програма, определяща всички дейности на Общността.

Рамковата програма:

- установява научноизследователските и технологични цели, които трябва да бъдат постигнати чрез дейностите предвидени в член 164 и определя съответните приоритети;

- посочва общите аспекти на тези дейности;

- определя максималната обща сума и подробните правила за финансово участие на Общността в рамковата програма и съответните дялове във всяка от предвидените дейности.

2. Рамковата програма се преработва или допълва, в зависимост от промяната на ситуацията.

3. Рамковата програма се осъществява чрез конкретни програми, разработени в рамките на всяка дейност. Всяка конкретна програма определя подробните правила за изпълнението ѝ, фиксира срок на нейната продължителност и осигурява средствата, които се смята, че са необходими. Сборът от смятаните за необходими суми, определени в конкретните програми, не може да надхвърля общата максимална сума определена за рамковата програма и за всяка дейност.

4. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент и Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема конкретните програми.

Член 167 (предишен член 130й)

За изпълнението на многогодишната рамкова програма, Съветът:

- определя правилата за участие на предприятията, научноизследователските центрове и университетите;

- определя правилата, регулиращи разпространението на резултатите от научните изследвания.

Член 168 (предишен член 130к)

При изпълнението на многогодишната рамкова програма могат да бъдат взети решения за допълнителни програми, включващи участието само на определени държави-членки, които ги финансират, при условие на възможно участие от страна на Общността.

Съветът приема правилата приложими относно допълнителните програми, в частност относно разпространението на знания и достъпа на други държави-членки.

Член 169 (предишен член 130л)

При осъществяването на многогодишната рамкова програма, Общността може да предвиди в споразумение със заинтересованите държави-членки, участие в научноизследователски програми и програми за развитие, предприети от няколко държави-членки, включително участие в структурите, създадени за изпълнението на тези програми.

Член 170 (предишен член 130м)

При осъществяването на многогодишната рамкова програма, Общността може да предвиди сътрудничество при осъществявани от Общността научни изследвания, технологично развитие и демонстрация с трети страни или с международни организации.

Подробните разпоредби на такова сътрудничество могат да бъдат предмет на споразумения между Общността и заинтересованите трети страни, които се договарят и сключват в съответствие с член 300.

Член 171 (предишен член 130н)

Общността може да създава смесени предприятия или каквато и да е друга структура, необходима за ефикасното изпълнение на научноизследователски, технологично-развойни и демонстративни програми на Общността.

Член 172 (предишен член 130о)

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент и с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема предвидените в член 171 разпоредби.

Съветът, действайки в съответствие с процедурата предвидена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси, приема разпоредбите предвидени в членове 167, 168 и 169. За приемане на допълнителните програми се изисква съгласието на заинтересованите държави-членки.

Член 173 (предишен член 130п)

В началото на всяка година, Комисията изпраща доклад на Европейския парламент и на Съвета. Докладът включва информация относно дейностите в областта на научните изследвания и технологичното развитие и разпространението на резултатите през предходната година, и относно работната програма за текущата година.

Дял XIX (предишен Дял XVI)

Околна среда

Член 174 (предишен член 130р)

1. Политиката на Общността в областта на околната среда способства за преследването на следните цели:

- съхраняване, защита и подобряване на качеството на околната среда;
- опазване на човешкото здраве;
- разумно и рационално използване на природните ресурси;
- насърчаване на мерки на международно равнище за справяне с регионалните и световни проблеми на околната среда.

2. Политиката на Общността по отношение на околната среда има за цел висока степен на защита, отчитайки разнообразието на състоянието в различните региони на Общността. Тя се основава на предохранителния принцип и на принципите за необходимостта от предприемане на превантивни действия, за приоритета на отстраняване на причините за увреждане на околната среда при източника и за задължението на причинителя на замърсяването да плати.

В този контекст, актовете за хармонизиране, отговарящи на изискванията за защита на околната среда, следва да включват, където това е уместно, защитна клауза, даваща право на държавите-членки да предприемат временни мерки, основани на неикономически екологични причини, подлежащи на процедура на инспектиране от Общността.

3. При разработването на своята политика в областта на околната среда, Общността взема предвид:

- наличните научни и технически данни;
- състоянието на околната среда в различните региони на Общността;
- потенциалните ползи и разходи при действие или бездействие;
- икономическото и социалното развитие на Общността като цяло и балансираното развитие на нейните региони.

4. В рамките на съответните области на своята компетентност, Общността и държавите-членки си сътрудничат с трети страни и с компетентните международни организации. Уговорките за сътрудничество с Общността може да бъдат предмет на споразумения между Общността и третите заинтересовани страни, които се договарят и сключват в съответствие с член 300.

Предходната подточка не засяга компетентността на държавите-членки да водят преговори в международни организации и да сключват международни договори.

Член 175 (предишен член 130с)

1. Съветът, действайки в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 и след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси и с

Комитета на регионите, решава какво действие да бъде предприето от Общността за постигане на целите, посочени в член 174.

2. По изключение от процедура за вземане на решения, предвидена в алинея 1, и без да се засяга член 95, Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите, приема:

- разпоредби главно от финансово естество;
- мерки относно териториалното и селищното устройство, земеползването, с изключение на управлението на отпадъци и мерки от общ характер, както и относно управлението на водните ресурси;
- мерки, които влияят съществено върху избора на дадена държава-членка измежду различни източници на енергия и на общата структура на нейните енергийни доставки.

Съветът може, при условията посочени в предходната подточка, да определи споменатите в тази алинея въпроси, по които решенията трябва да бъдат вземани с квалифицирано мнозинство.

3. В останалите области, програмите за общи действия, посочващи приоритетните цели, които трябва да бъдат постигнати, се приемат от Съвета в съответствие с процедурата предвидена в член 251, след консултиране с Комитета по икономическите и социалните въпроси с Комитета на регионите.

Съветът, действайки в съответствие с условията на алинея 1 или алинея 2, според случая, приема мерките, необходими за осъществяването на тези програми.

4. Без да се засягат определени мерки на Общността, държавите-членки финансират и осъществяват политиката в областта на околната среда.

5. Без да се засяга принципа, че причинителят на замърсяването е длъжен да плати, ако мярка, основаваща се на разпоредбите на алинея 1, предполага разходи, смятани за несъразмерни от органите на публичната власт на дадена държава-членка, Съветът следва да определи в акт за приемане на тази мярка подходящи разпоредби под формата на:

- временни изключения, и/или
- финансова подкрепа от Фонда за сближаване, учреден на основание член 161.

Член 176 (предишен член 130т)

Приетите в съответствие с член 175 защитни мерки не пречат на която и да е държава-членка да запазва или въвежда по-строги защитни мерки. Подобни мерки следва да бъдат съвместими с този Договор. Те се съобщават на Комисията.

Дял XX (предишен Дял XVII)

Сътрудничество за целите на развитието

Член 177 (предишен член 130у)

1. Политиката на Общността в областта на сътрудничеството за целите на развитието, която се осъществява в допълнение към политиките на държавите-членки, благоприятства за:

- устойчивото икономическо и социално развитие на развиващите се страни, и в частност на онези от тях, които са в най-неблагоприятно положение;
- несмущаваната и постепенна интеграция на развиващите се страни в световната икономика;
- борбата срещу бедността в развиващите се страни.

2. Политиката на Общността в тази област допринася за постигането на общата цел за развитие и укрепване на демокрацията и правовата държава, и за зачитане на правата на човека и основните свободи.

3. Общността и държавите-членки се съобразяват със задълженията и отчитат значението на целите, които са одобрили в контекста на Обединените нации и други компетентни международни организации.

Член 178 (предишен член 130ф)

Общността отчита значението на целите посочени в член 177 в политиката осъществявана от нея, които е вероятно да засегнат развиващите се страни.

Член 179 (предишен член 130х)

1. Без да се засягат останалите разпоредби от настоящия договор, Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251, приема мерките, които са необходими за постигането на целите посочени в член 177. Тези мерки може да приемат формата на многогодишни програми.

2. Европейската инвестиционна банка дава своя принос, при условията определени в нейния Устав, за прилагането на мерките посочени в алинея 1.

3. Разпоредбите на този член не засягат сътрудничеството със страните от Африка, Карибския басейн и Тихоокеанския басейн, в рамките на Конвенцията АКТ - ЕО.

Член 180 (предишен член 130ц)

1. Общността и държавите-членки координират своите политики относно сътрудничеството за целите на развитието и се консултират взаимно относно своите програми за помощи, включително в международните организации и по време на международни конференции. Те могат да предприемат съвместни действия. Държавите-членки съдействат, ако е необходимо, за осъществяването на програмите за помощи от Общността.

2. Комисията може да предприема всякакви полезни инициативи за насърчаване на координацията, предвидена в алинея 1.

Член 181 (предишен член 130ч)

В рамките на съответните области на своята компетенция, Общността и държавите-членки си сътрудничат с трети страни и с компетентните международни организации.

Уговорките за сътрудничеството с Общността могат да бъдат предмет на споразумения между Общността и третите заинтересовани страни, които се договарят и сключват в съответствие с член 300.

Предходният абзац не засяга компетенцията на държавите-членки да водят преговори в международните организации и да сключват международни споразумения.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

АСОЦИИРАНЕ НА ОТВЪДМОРСКИТЕ СТРАНИ И ТЕРИТОРИИ

Член 182 (предишен член 131)

Държавите-членки се съгласяват да асоциират към Общността неевропейските страни и територии, които имат специални отношения с Дания, Франция, Холандия и Обединеното Кралство. Тези страни и територии (по-долу наричани "страните и териториите") са изброени в Приложение II към този Договор.

Целта на асоциирането е да се съдейства за икономическото и социално развитие на страните и териториите и да се установят тесни икономически връзки между тях и Общността като цяло.

В съответствие с принципите, изложени в Преамбюла на този Договор, асоциирането служи главно за насърчаване на интересите и просперитета на жителите на тези страни и територии, с цел да бъдат доведени до икономическото, социално и културно развитие, към което те се стремят.

Член 183 (предишен член 132)

Асоциирането има следните цели:

1. Държавите-членки да прилагат при търговията си със страните и териториите същото отношение, което си оказват една на друга, съгласно този Договор.

2. Всяка страна или територия да прилага при търговията си с държавите-членки и с останалите страни и територии същото отношение, каквото прилага към европейската държава, с която поддържа специални отношения.

3. Държавите-членки да дават своя принос в инвестициите, необходими за постепенното развитие на тези страни и територии.

4. За инвестиции, финансирани от Общността, участието в търгове и доставки да бъде открито при равни условия за всички физически и юридически лица, които са граждани на държава-членка или на една от страните и териториите.

5. В отношенията между държавите-членки и страните и териториите, правото на установяване на граждани и дружества се регулира в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в главата, отнасяща се до правото на установяване и на недискриминационна основа, при съблюдаване на всички специални разпоредби, формулирани съгласно член 187.

Член 184 (предишен член 133)

1. Митата върху вноса в държавите-членки на стоки, произхождащи от страните и териториите са забранени, съгласно забраната за мита между държавите-членки, според разпоредбите на този Договор.

2. Митата върху вноса във всяка страна или територия от държави-членки или от други страни или територии, са забранени, в съответствие с разпоредбите на член 25.

3. Страните и териториите, обаче, могат да продължат да налагат мита, които отговарят на нуждите на тяхното развитие и индустриализация или носят приходи за техните бюджети.

Митата посочени в предходния абзац не може да надвишават равнището на митата, налагани върху вноса на стоки от държавата-членка, с която всяка страна или територия има специални отношения.

4. Алинея 2 не се прилага по отношение на страни и територии, които поради особените международни задължения, с които са обвързани, вече прилагат недискриминационна митническа тарифа.

5. Въвеждането или каквато и да било промяна на митата, налагани върху стоки внасяни в страните и териториите, не трябва, било по закон или фактически, да води до пряка или косвена дискриминация по отношение на вноса от различните държави-членки.

Член 185 (предишен член 134)

Ако размерът на митата, приложими по отношение на стоки от трета страна при влизане в дадена страна или територия, е вероятно, при прилагане на разпоредбите на член 184, алинея 1, да причини смущения в търговията във вреда на която и да е държава-членка, последната може да поиска от Комисията да предложи на другите държави-членки мерките, необходими за поправяне на положението.

Член 186 (предишен член 135)

При режима на разпоредбите, отнасящи се до здравеопазването, обществената сигурност или обществения ред, свободата на движение в пределите на държавите-членки на работници от страните и териториите, се регулират от споразумения, които трябва да бъдат сключени впоследствие с единодушното одобрение на държавите-членки.

Член 187 (предишен член 136)

Съветът, действайки с единодушие, на основата на опита, придобит в условията на асоцииране на страните и териториите към Общността и на принципите залегнали в този Договор, определя разпоредбите, що се отнася до подробните правила и процедурата за асоциирането на страните и териториите към Общността.

Член 188 (предишен член 136а)

Разпоредбите на членове 182 до 187 се прилагат по отношение на Гренландия, при условията на специалните разпоредби за Гренландия, изложени в Протокола за специален режим за Гренландия, приложен към този Договор.

ЧАСТ ПЕТА

ИНСТИТУЦИИ НА ОБЩНОСТТА

Дял I

Разпоредби регулиращи институциите

Глава 1

Институциите

Раздел 1

Европейски парламент

Член 189 (предишен член 137)

Европейският парламент, който се състои от представители на народите на държавите обединени в Общността, упражнява правомощията, възложени му от този Договор.

Броят на членовете на Европейския парламент не може да е повече от седемстотин.

Член 190 (предишен член 138)

1. Представителите в Европейския парламент на народите на държавите, обединени в Общността, се избират чрез пряко и всеобщо изборително право.

2. Броят представители, избирани във всяка държава-членка, е както следва:

Белгия -	25
Дания -	16
Германия -	99
Гърция -	25
Испания -	64
Франция -	87
Ирландия -	15
Италия -	87
Люксембург -	6
Холандия -	31
Австрия -	21
Португалия -	25
Финландия -	16
Швеция -	22

В случай на изменения на тази алинея, броят представители избирани във всяка държава-членка трябва да осигурява съответно представителство на народите на държавите, обединени в Общността.

3. Представителите се избират за срок от пет години.

4. Европейският парламент изработва предложение за избори чрез пряко и всеобщо избирателно право, в съответствие с единна процедура във всички държави-членки или в съответствие с принципи, общи за всички държави-членки.

Съветът, действайки с единодушие, след като получи официалното съгласие на Европейския парламент, който приема решение с мнозинство от съставляващите го членове, формулира съответните разпоредби, които препоръчва на държавите-членки за приемане, в съответствие с техните конституции, изисквания.

5. Европейският парламент, след като поиска становище от Комисията и с одобрението на Съвета, действащ с единодушие, формулира разпоредбите и общите условия, регулиращи изпълнението на задълженията на неговите членове.

Член 191 (предишен член 138а)

Политическите партии на европейско равнище са важен фактор за интеграцията в пределите на Съюза. Те способстват за формирането на европейско съзнание и за изразяването на политическата воля на гражданите на Съюза.

Член 192 (предишен член 138б)

Доколкото е предвидено в този Договор, Европейският парламент участва в процеса, водещ до приемането на актове на Общността, чрез упражняване на своите правомощия съгласно процедурите формулирани в членове 251 и 152 и чрез даване на своето официално съгласие и предоставяне на съвещателно становище.

Европейският парламент може, действайки с мнозинство от своите членове, да поиска от Комисията да изпраща всяко уместно предложение по въпроси, по които тя счита, че е необходим акт на Общността за целта на изпълнението на този Договор.

Член 193 (предишен член 138в)

В хода на изпълнение на своите функции, Европейският парламент може, по искане на една четвърт от своите членове, да създаде временна Анкетна комисия, която да разследва, без да се засягат правомощията, предоставени от този Договор на други институции или органи, предполагаеми нарушения или лошо управление при прилагането на правото на Общността, освен в случаите, когато тези факти са предмет на съдебно разглеждане и докато делото още не е приключило.

Временната Анкетна комисия преустановява съществуването си с представянето на своя доклад.

Подробните разпоредби, регулиращи упражняването на правото на разследване, се определят с общо съгласие на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Член 194 (предишен член 138г)

Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, които имат местожителство или седалище на територията на държава-членка, имат право, индивидуално или съвместно с други граждани или лица, да отправят петиция до Европейския парламент, по въпрос, който влиза в обхвата на областите на дейност на Общността и който ги засяга пряко.

Член 195 (предишен член 138д)

1. Европейският парламент назначава Омбудсман, упълномощен да получава жалби от всеки гражданин на Съюза или от всяко физическо или юридическо лице, с местожителство или седалище в държава-членка, относно случаи на лошо управление в дейностите на институциите или на органите на Общността, с изключение на Съда на Европейските общности на Европейските общности и на Първоинстанционния съд, действащи в съдебната си роля.

В съответствие със своите задължения, Омбудсманът осъществява разследвания, когато намира основания за това, било по своя собствена инициатива, било въз основа на жалби, изпратени непосредствено до него или чрез член на Европейския парламент, освен когато твърдените факти са или са били предмет на съдебно разглеждане. Когато Омбудсманът установи случай на лошо управление, той отнася въпроса до съответната институция, която разполага със срок от три месеца, в който да го уведоми за своето становище. След това Омбудсманът изпраща доклад до Европейския парламент и до съответната институция. На лицето подало жалбата се съобщава резултатът от тези разследвания.

Омбудсманът представя на Европейския парламент годишен доклад за резултата от своите разследвания.

2. Омбудсманът се назначава след всеки избор на Европейски парламент, за срока на неговия мандат. Омбудсманът отговаря на изискванията за повторно назначаване.

Омбудсманът може да бъде освободен от Съда на Европейските общности на Европейските общности по искане на Европейския парламент, ако вече не отговаря на необходимите условия за изпълнение на неговите задължения или ако се е провинил в сериозно нарушение на службата.

3. Омбудсманът е напълно независим при изпълнението на своите задължения. При изпълнението на тези си задължения, той няма право нито да иска, нито да приема указания от когото и да било. По време на своя мандат, Омбудсманът не може да извършва каквото и да било друго занятие, независимо дали е платено или не.

4. Европейският парламент, след като поиска становище от Комисията и с одобрението на Съвета, действайки с квалифицирано мнозинство, определя

правилата и общите условия, регулиращи изпълнението на задълженията на Омбудсмана.

Член 196 (предишен член 139)

Европейският парламент провежда годишна сесия. Той се събира, без да е необходимо да бъде свикван, във втория вторник на месец март.

Европейският парламент може да се събере на извънредна сесия по искане на мнозинството от неговите членове или по искане на Съвета или на Комисията.

Член 197 (предишен член 140)

Европейският парламент избира Председател и ръководство измежду своите членове.

Членовете на Комисията могат да присъстват на всички заседания и по тяхно искане да бъдат изслушвани като представители на Комисията.

Комисията отговаря писмено или устно на въпроси, зададени ѝ от Европейския парламент или от негови членове.

Съветът се изслушва от Европейския парламент, в съответствие с условията, предвидени от Съвета в неговия Правилник за работа.

Член 198 (предишен член 141)

Освен когато в този Договор е предвидено друго, Европейският парламент приема актове с абсолютно мнозинство от подадените гласове.

Правилникът за работа определя кворума.

Член 199 (предишен член 142)

Европейският парламент приема свой Правилник за работа с мнозинство от гласовете на своите членове.

Разискванията на Европейския парламент се обнародват по начина, определен в неговия Правилник за работа.

Член 200 (предишен член 143)

Европейският парламент обсъжда в открито заседание общия годишен доклад, изпратен му от Комисията.

Член 201 (предишен член 144)

Ако пред него е направено предложение за вот на недоверие относно дейността на Комисията, Европейският парламент не може да проведе гласуване по него, преди да са изтекли най-малко три дни от представянето на предложението и гласуването е само явно.

Ако вотът на недоверие бъде подкрепен с мнозинство две-трети от подадените гласове, представляващи мнозинство от членовете на Европейския парламент, членовете на Комисията са длъжни на подадат колективна оставка. Те продължават да се занимават с текущите дела, докато бъдат заменени, в съответствие с член 214. В този случай, мандатът на членовете на Комисията,

назначени за да ги сменят, изтича на датата, на която би изтекъл мандатът на членовете на Комисията, задължени да подадат колективна оставка.

Раздел 2

Съветът

Член 202 (предишен член 145)

За да осигури постигането на целите, предвидени в този Договор, Съветът, в съответствие с разпоредбите на този Договор:

- осигурява съгласуваност на общата икономическа политика на държавите-членки;

- има правомощие за вземане на решения;

- предоставя на Комисията, в актовете, които приема Съветът, правомощия за прилагането на правилата определени от Съвета. Съветът може да наложи определени изисквания по отношение на упражняването на тези правомощия. Съветът може, също така, да си запази правото, в особени случаи, самият той да упражнява пряко правомощия за прилагане. Споменатите по-горе правила трябва да съответстват на принципите и разпоредбите, формулирани предварително от Съвета, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след получаване на Становището на Европейския парламент.

Член 203 (предишен член 146)

Съветът се състои от един представител на държава-членка на правителствено равнище, упълномощен да обвързва правителството на тази държава-членка.

Председателският пост се заема последователно от всяка държава-членка в Съвета за срок от шест месеца, по ред, определен от Съвета с единодушно решение.

Член 204 (предишен член 147)

Съветът се събира, когато бъде свикан от своя Председател по негова собствена инициатива или по искане на един от членовете му, или на Комисията.

Член 205 (предишен член 148)

1. Освен когато е предвидено друго в този Договор, Съветът приема актове с мнозинство от своите членове.

2. Когато се изисква Съветът да приема актове с квалифицирано мнозинство, гласовете на неговите членове се претеглят, както следва:

Белгия	5
Дания	3
Германия	10
Гърция	5
Испания	8

Франция	10
Ирландия	3
Италия	10
Люксембург	2
Холандия	5
Австрия	4
Португалия	5
Финландия	3
Швеция	4
Обединеното Кралство	10

За да бъдат приети актовете на Съвета, се изискват най-малко:

- 62 гласа "за", когато този Договор изисква те да бъдат приети по предложение на Комисията;

- 62 гласа "за", подадени от най-малко десет члена, в останалите случаи.

3. Въздържане от гласуване на членове, които присъствуват лично или са представлявани, не пречи на приемането от Съвета на актове, които изискват единодушие.

Член 206 (предишен член 150)

Когато се решава въпрос чрез гласуване, всеки член на Съвета може да представлява не повече от един друг член.

Член 207 (предишен член 151)

1. Комитет, състоящ се от Постоянните представители на държавите-членки, отговаря за подготовката на работата на Съвета и за изпълнението на задачите, които са му възложени от Съвета. Комитетът може да приема процедурни решения, в случаите предвидени в Правилника за работа на Съвета.

2. Съветът се подпомага от Генерален секретариат, за който отговаря Генерален секретар, Върховен представител по въпросите на общата политика в областта на външните отношения и сигурността, който се подпомага от Заместник-генерален секретар, отговарящ за управлението на Генералния секретариат. Генералният секретар и Заместник-генералният секретар се назначават от Съвета с единодушие.

Съветът взема решение за организацията на Генералния секретариат.

3. Съветът приема свой Правилник за работа.

За целта на прилагането на член 255, алинея 3, Съветът разработва в този Правилник условията, при които обществеността има достъп до документите на Съвета. За целта на тази алинея, Съветът определя случаите в които следва да се счита, че той действа в качеството си на законодателен орган, с оглед на

разрешаването на по-голям достъп до документите в споменатите случаи, в същото време запазвайки ефективността на своя процес на вземане на решения. Във всеки случай, когато Съветът действа в качеството си на законодателен орган, резултатите от гласуванията и обясненията на вот, както и изявленията в протоколите ще бъдат обнародвани.

Член 208 (предишен член 152)

Съветът може да иска от Комисията да предприеме евентуални проучвания, които Съветът счита за желателни за постигането на общите цели и да изпраща до нея евентуални съответни предложения.

Член 209 (предишен член 153)

Съветът, след като получи становище от Комисията, определя правилата, регулиращи комитети, предвидени в този Договор.

Член 210 (предишен член 154)

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, определя заплатите, надбавките и пенсиите на Председателя и на членовете на Комисията, както и на Председателя, Съдиите, Генералните адвокати и на Секретаря на Съда на Европейските общности. Освен това, той, също с квалифицирано мнозинство, решава извършването на всякакви плащания вместо възнаграждение.

Раздел 3

Комисия

Член 211 (предишен член 155)

С цел да осигури правилното функциониране и развитие на общия пазар, Комисията:

- осигурява прилагането на разпоредбите на този Договор и на мерките, приети от институциите, на това основание.

- изготвя препоръки или дава становища по въпроси, предмет на този Договор, ако той изрично предвижда това, или ако Комисията сметне това за необходимо;

- има свои собствени правомощия за вземане на решения и участва в разработването на мерки, приемани от Съвета и от Европейския парламент по начина, предвиден в този Договор.

- упражнява предоставените ѝ от Съвета правомощия за прилагане на правилата, установени от него.

Член 212 (предишен член 156)

Комисията обнародва ежегодно, не по-късно от един месец преди началото на сесията на Европейския парламент, общ доклад за дейността на Общността.

Член 213 (предишен член 157)

1. Комисията се състои от двадесет члена, които се избират въз основа на тяхната обща компетентност, и чиято независимост е въвн от съмнение.

Броят на членовете на Комисията може да бъде променян от Съвета, с решение, взето с единодушие.

Само граждани на държавите-членки могат да бъдат членове на Комисията.

Комисията трябва да включва поне по един член от всяка държава-членка, но не може да включва повече от двама членове, които са граждани на една и съща държава-членка.

2. Членовете на Комисията, с оглед на общия интерес на Общността, са напълно независими при изпълнението на задълженията си. При изпълнението на тези задължения, те нито искат, нито приемат указания от което и да е правителство или от какъвто и да било друг орган. Те са длъжни да се въздържат от каквото и да е действие, което е несъвместимо с техните задължения. Всяка държава-членка се задължава да спазва този принцип и да не се опитва да оказва влияние върху членовете на Комисията при изпълнението на техните задължения.

Членовете на Комисията нямат право по време на своя мандат да упражняват каквото и да било друго занятие, било срещу заплащане или не. Когато поемат длъжността си, те дават тържествено обещание, че както по време, така и след изтичането на техния мандат, ще се съобразяват със задълженията, произтичащи от него, и в частност, със задължението си да проявяват почтеност и сдържаност по отношение на приемането на определени назначения и облаги, след като са престанали да заемат длъжността. В случай на нарушение на тези задължения Съдът на Европейските общности на Европейските общности, по молба на Съвета или на Комисията, може да постанови съответният член, в зависимост от обстоятелствата, да бъде принудително освободен от длъжност, в съответствие с член 216, или да бъде лишен от правото му на пенсия или от други облаги, вместо това.

Член 214 (предишен член 158)

1. Членовете на Комисията се назначават в съответствие с процедурата, предвидена в алинея 2, за срок от пет години, като при необходимост се прилага член 201.

Техният мандат може да бъде подновяван.

2. Правителствата на държавите-членки определят по общо съгласие личността, която те възнамеряват да назначат за Председател на Комисията. Посоченият кандидат следва да бъде одобрен от Европейския парламент.

Правителствата на държавите-членки, по общо съгласие с кандидата за Председател, определят кандидатурите на останалите лица, които възнамеряват да назначат за членове на Комисията.

Кандидатурите на председателя и на останалите членове на Комисията, подлежат на колективно одобрително гласуване от Европейския парламент след одобрението им от Европейския парламент, Председателят и останалите членове

на Комисията се назначават с общо съгласие на правителствата на държавите-членки.

Член 215 (предишен член 159)

Извън случаите на нормална смяна или смърт, задълженията на член на Комисията се прекратяват, когато той подаде оставка или бъде принудително освободен от длъжност.

Освободеното място се попълва за остатъка от мандата на члена от нов член, който се назначава по общо съгласие на правителствата на държавите-членки. Съветът може, действайки с единодушие, да реши, че няма нужда да бъде попълвано освободеното място.

В случай на подаване на оставка, принудително освобождаване от длъжност или смърт, Председателят се заменя за остатъка от неговия мандат. При смяна на Председателя се прилага процедурата, предвидена в член 214 алинея 2.

Освен в случая на принудително освобождаване от длъжност по член 216, членовете на Комисията остават на длъжността си, докато бъдат сменени.

Член 216 (предишен член 160)

Ако някой от членовете на Комисията престане да отговаря на условията, необходими за изпълнение на служебните му задължения, или ако се е провинил в сериозно нарушение на службата, Съдът на Европейските на Европейските общности може да го освободи принудително от длъжност, по молба на Съвета или на Комисията.

Член 217 (предишен член 161)

Комисията може да назначи един или двама Заместник-председатели измежду своите членове.

Член 218 (предишен член 162)

1. Съветът и Комисията се консултират взаимно помежду си и уреждат по общо съгласие своите начини за сътрудничество.

2. Комисията приема свой Правилник за работа, за да осигури, че и тя, и отделите ѝ, действуват в съответствие с разпоредбите на този Договор. Тя осигурява обнародването на този правилник.

Член 219 (предишен член 163)

Комисията работи под политическото ръководство на своя Председател.

Комисията приема актове с мнозинство от броя на членове, предвиден в член 213.

Заседание на Комисията е действително само ако е налице броят членове, установен в нейния Правилник за работа.

Раздел 4

Съдът на Европейските общности на Европейските общности

Член 220 (предишен член 164)

Съдът на Европейските общности на Европейските общности гарантира спазването на законността при тълкуването и прилагането на този Договор.

Член 221 (предишен член 165)

Съдът на Европейските общности на Европейските общности се състои от петнадесет съдии.

Съдът на Европейските общности заседава в пленарно заседание. Той може, обаче, да образува състави, всеки от които се състои от трима, петима или седем съдии, с цел да предприемат определени подготвителни разследвания или да правораздават по конкретни категории дела, в съответствие с правилата, установени за тези.

Съдът на Европейските общности заседава в пленарно заседание, когато държава-членка или институция на Общността, която е страна по делото, поиска това.

Ако Съдът на Европейските общности поиска това, Съветът, действайки с единодушие, може да увеличи броя на съдиите и да направи необходимите изменения в алинеи 2 и 3 на този член, и в алинея втора на член 223.

Член 222 (предишен член 166)

Съдът на Европейските общности се подпомага от 8 генерални адвокати. Обаче, ще бъде назначен девети генерален адвокат от 1 януари 1995 до 6 октомври 2000 година.

Задължението на генералния адвокат е, действайки с абсолютна непристрастност и независимост, да прави в открито заседание обосновани представяния по делата, заведени пред Съда на Европейските общности, с цел да подпомага Съда в изпълнението на задачата, възложена му в член 220.

Ако Съдът на Европейските общности поиска това, Съветът може, действайки с единодушие, да реши да увеличи броя на генералните адвокати и да направи необходимите поправки на алинея 3 на член 223.

Член 223 (предишен член 167)

Съдиите и генералните адвокати, които се избират измежду лица, чиято независимост е вън от съмнение, и които притежават квалификацията, изисквана за назначение на най-висшите съдебни длъжности в техните страни или които са юрисконсулти с призната компетентност, се назначават по общо съгласие на правителствата на държавите-членки за срок от шест години.

На всеки три години се извършва частична подмяна на съдиите. Подменят се последователно осем и седем съдии.

На всеки три години се извършва частична подмяна на генералните адвокати. Всеки път се подменят по четирима генерални адвокати.

Съдиите и генералните адвокати с изтекъл мандат, могат да бъдат назначавани отново.

Съдиите избират помежду си Председател на Съда на Европейските общности, за срок от три години. Той може да бъде преизбиран.

Член 224 (предишен член 168)

Съдът на Европейските общности назначава свой Секретар и установява правилата, регулиращи неговата служба.

Член 225 (предишен член 168а)

1. Към Съда на Европейските общности се създава Първоинстанционен съд, с подсъдност да гледа и решава като първа инстанция известна категория дела, определени според условията, установени в алинея 2, решенията по които подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности единствено на основания за законосъобразност и в съответствие с условията, установени от Устава. Първоинстанционният съд не е компетентен да разглежда и постановява решения по повдигнати въпроси от преюдициално естество по член 234.

2. По искане на Съда на Европейските общности и след консултиране с Европейския парламент и с Комисията, Съветът, действайки с единодушие, определя категориите дела, посочени в алинея 1, състава на Първоинстанционния съд, и приема необходимите поправки и допълнителни разпоредби към Устава на Съда на Европейските общности. Ако Съветът не реши друго, разпоредбите на този Договор отнасящи се до Съда на Европейските общности, и в частност, разпоредбите на Протокола за Устава на Съда на Европейските общности, се прилагат и по отношение на Първоинстанционния съд.

3. Членовете на Първоинстанционния съд се избират между лица, чиято независимост е въвн от съмнение и които притежават необходимата компетентност за назначаване на съдебна длъжност. Те се назначават по общо съгласие на правителствата на държавите-членки за срок от шест години. Членският състав се подменя частично на всеки три години. Членове с изтекъл мандат могат да бъдат назначавани отново.

4. Първоинстанционният съд утвърждава свой Правилник за работа в съгласуваност със Съда на Европейските общности. За този правилник се изисква единодушното одобрение на Съвета.

Член 226 (предишен член 169)

Ако Комисията счете, че някоя държава-членка не е изпълнила задължение, произтичащо от този Договор, тя представя обосновано становище по въпроса, след като даде възможност на съответната държава да изложи своите забележки.

Ако засегнатата държава не се съобрази със становището в установен от Комисията срок, последната може да отнесе въпроса пред Съда на Европейските общности.

Член 227 (предишен член 170)

Държава-членка, която счита, че друга държава-членка не е изпълнила свое задължение, произтичащо от този Договор, може да отнесе въпроса пред Съда на Европейските общности.

Преди дадена държава-членка да заведе дело срещу друга държава-членка за твърдяно нарушение на задължение, произтичащо от този Договор, тя отнася въпроса до Комисията.

Комисията представя обосновано становище, след като на всяка от заинтересованите държави е била предоставена възможността да представи своите факти и доказателства, и собствените си наблюдения относно фактите и доказателствата на другата страна, както устно, така и писмено.

Ако Комисията не е представила становище в рамките на три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до нея, липсата на такова становище не е пречка въпросът да бъде отнесен до Съда на Европейските общности.

Член 228 (предишен член 171)

1. Ако Съдът на Европейските общности установи, че държава-членка не е изпълнила свое задължение по този Договор, държавата-членка се задължава да вземе необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Съда на Европейските общности.

2. Ако Комисията счита, че съответната държава-членка не е взела такива мерки, тя, след като даде на държавата възможност да представи своите забележки, издава обосновано становище, като посочва пунктовете, по които съответната държава-членка не се е съобщила с решението на Съда на Европейските общности.

Ако съответната държава-членка не предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Съда в срока, определен от Комисията, последната може да отнесе случая до Съда на Европейските общности. Когато прави това, тя е длъжна да уточни размера на еднократната сума или на глобата, която следва да бъде платена от съответната държава-членка, която тя счита за уместна според обстоятелствата.

Ако Съдът на Европейските общности констатира, че съответната държава-членка не се е съобщила с неговото решение, той може да й наложи заплащането на еднократна сума или глоба.

Тази процедура не засяга прилагането на член 227.

Член 229 (предишен член 172)

Нормативната уредба, приета съвместно от Европейския парламент и Съвета, както и от Съвета, съгласно разпоредбите на този Договор, може да предостави на Съда на Европейските общности неограничена компетентност по отношение на глобите, предвидени в тази нормативна уредба.

Член 230 (предишен член 173)

Съдът на Европейските общности следи за законосъобразността на актовете, приети съвместно от Европейския парламент и Съвета, на актовете на Съвета, на Комисията и на ЕЦБ, като се изключат препоръките и становищата, както и на актовете на Европейския парламент, които са предназначени да произведат правни последици по отношение на трети лица.

За тази цел, той е компетентен да правораздава по дела заведени от държава-членка, Съвета или Комисията на основание липса на компетентност, нарушаване на съществени процедурни изисквания, нарушаване на този Договор или на някаква законова норма, свързана с неговото прилагане, или злоупотреба с правомощия.

Съдът на Европейските общности е компетентен, при същите условия, да правораздава по дела, заведени от Европейския парламент, от Сметната палата и от ЕЦБ за защита на техните прерогативи.

Всяко физическо или юридическо лице може да заведе, при същите условия, дело срещу решение насочено срещу същото това лице или срещу решения, които макар и да е под формата на регламент или на решение насочено срещу друго лице, пряко и индивидуално засяга първото.

Делата, предвидени в този член, се завеждат в двумесечен срок от обнародването на акта или от неговото съобщаване на ищеца, а при отсъствие на такава, от деня, в който последният е узнал за него, според случая.

Член 231 (предишен член 174)

Ако искът е основателен, Съдът на Европейските общности обявява въпросният акт за нищожен.

В случая на регламент, обаче, Съдът на Европейските общности, ако счете за необходимо това, заявява кои от последиците от регламента, който той е обявил за нищожен следва да се считат за окончателно решени.

Член 232 (предишен член 175)

Ако Европейският парламент, Съветът или Комисията, в нарушение на този Договор, проявят бездействие, държавите-членки и останалите институции на Общността могат да сезират Съда на Европейските общности, за да бъде установено нарушението.

Искът е допустим само ако съответната институция най-напред е била сезирана да предприеме действие. Ако в срок от два месеца от сезирането, въпросната институция не е определила своята позиция, делото може да бъде заведено в нов срок от два месеца.

Всяко физическо или юридическо лице може, при условията предвидени в предходната алинея, да подаде жалба до Съда на Европейските общности за това, че дадена институция на Общността не е отправила до това лице никакъв друг акт, освен препоръка или становище.

Съдът на Европейските общности е компетентен да правораздава, при същите условия, по дела, заведени от ЕЦБ в областите, попадащи в кръга на компетентност на последната и по дела заведени срещу нея.

Член 233 (предишен член 176)

Институцията или институциите, чиито акт е бил обявен за нищожен, или чието бездействие е било обявено за противоречащо на този Договор, са длъжни да

предприемат необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейските общности.

Това задължение не засяга каквото и да е задължение, което би могло да възникне, в резултат на прилагането на втората алинея на член 288.

Този Член се прилага и по отношение на ЕЦБ.

Член 234 (предишен член 177)

Съдът на Европейските общности е компетентен да постановява предварителни тълкувателни заключения относно:

- a) тълкуването на този Договор;
- b) действителността и тълкуването на актовете на институциите на Общността и на ЕЦБ;
- c) тълкуването на уставите на органите, създадени въз основа на акт на Съвета, когато съответните уставни предвиждат това.

Когато такъв въпрос бъде поставен пред който и да е съд или правораздавателен орган на държава-членка, съдът или съответният правораздавателен орган има право, ако счита, че е необходимо заключение по въпроса, което да му даде възможност да постанови решение, да поиска от Съда на Европейските общности (такова заключение е необходимо за да бъде постановено неговото решение), да отправи искане до Съда на Европейските общности да постанови такова заключение.

Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред съд или правораздавателен орган в държава-членка, чийто решения не подлежат на атакуване по вътрешносъдебен ред, този съд или правораздавателен орган е длъжен да сезира Съда на Европейските общности.

Член 235 (предишен член 178)

Съдът на Европейските общности е компетентен да правораздава по спорове във връзка с обезщетения за вреди, в съответствие с предвиденото в член 288, алинея 2.

Член 236 (предишен член 179)

Съдът на Европейските общности е компетентен по всеки спор между Общността и нейни служители, в рамките и при условията, произтичащи от техния статут или от приложимите по отношение на тях разпоредби.

Член 237 (предишен член 180)

Съдът на Европейските общности, в съответствие с посочените по-долу рамки е компетентен да правораздава при спорове, отнасящи се до:

- a) изпълнението от страна на държавите-членки на техните задължения, произтичащи от устава на Европейската инвестиционна банка. В тази връзка, управителният съвет на банката има правомощията, предоставени на Комисията в съответствие с член 226;

b) разисквания на съвета на гуверньорите на Европейската инвестиционна банка. В тази връзка, всяка държава-членка, Комисията и съветът на гуверньорите на банката могат да завеждат дела, при условията, предвидени в член 230;

c) разисквания на управителния съвет на Европейската инвестиционна банка. Делата срещу тези разисквания могат да бъдат завеждани само от държавите-членки или от Комисията, при условията, предвидени в член 230 и само за неспазване на предвидените в член 21, алинеи 2, 5, 6 и 7 от устава на банката формалности.

d) изпълнението от националните централни банки на задълженията, произтичащи от настоящия договор и от устава на ЕЦБ. В тази връзка, правомощията на Съвета на ЕЦБ по отношение на националните централни банки са същите, както предоставените на Комисията по отношение на държавите-членки, в съответствие с член 226. Ако Съдът на Европейските общности установи, че национална централна банка не е изпълнила задължение, произтичащо от настоящия договор, банката е задължена да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Съда на Европейските общности.

Член 238 (предишен член 181)

Съдът на Европейските общности е компетентен да правораздава на основата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, сключен от самата Общност или за нейна сметка, независимо от това дали настоящия договор е регулиран от публичното или от частното право.

Член 239 (предишен член 182)

Съдът на Европейските общности е компетентен да правораздава по всякакъв спор между държавите-членки който е свързан с предмета на настоящия договор, ако спорът е отнесен до него въз основа на арбитражно споразумение между страните.

Член 240 (предишен член 183)

Освен когато е предоставена компетентност на Съда на Европейските общности в съответствие с настоящия договор, споровете по които Общността е страна не могат на основание на това да бъдат изключени от кръга на компетентност на националните юрисдикции.

Член 241 (предишен член 184)

Независимо от изтичането на срока, предвиден в алинея пета на член 230, всяка страна може, при спор относно приет съвместно от Европейския парламент и Съвета регламент, или регламент на Съвета, на Комисията, или на ЕЦБ, да пледира наличието на основанията, посочени в алинея втора от член 230, за да обоснове пред Съда на Европейските общности неприложимостта на този регламент.

Член 242 (предишен член 185)

Исковете заведени пред Съда на Европейските общности нямат суспензивен ефект. Но Съдът на Европейските общности може, ако счита че обстоятелствата го изискват, да постанови отлагане на прилагането на оспорвания акт.

Член 243 (предишен член 186)

По всички дела с които е сезиран, Съдът на Европейските общности има право да предписва необходимите временни мерки.

Член 244 (предишен член 187)

Решенията на Съда на Европейските общности подлежат на изпълнение, в съответствие с условията, предвидени в член 256.

Член 245 (предишен член 188)

Статутът на Съда на Европейските общности е определен в отделен Протокол.

Съветът може, като се произнася с единодушие, по искане на Съда на Европейските общности и след като се консултира с Комисията и с Европейския парламент, да измени разпоредбите на дял трети от статута.

Съдът на Европейските общности приема свои процедурни правила. Те изискват единодушното одобрение на Съвета.

Глава 5

Сметна Палата

Член 246 (предишен член 188а)

Сметната палата осъществява счетоводна проверка.

Член 247 (предишен член 188б)

1. Сметната палата се състои от петнадесет члена.

2. Членовете на Сметната палата се избират измежду лица, които участвуват или са участвували в съответните свои държави в органи за външна счетоводна проверка, или които са специално квалифицирани за заемането на тази длъжност. Тяхната независимост трябва да бъде вън от съмнение.

3. Членовете на Сметната палата се назначават за срок от шест години от Съвета, който взема решение с единодушие, след консултиране с Европейския парламент.

Членовете на Сметната палата отговарят на изискванията за повторно назначаване.

Те избират от своя състав Председател на Сметната палата за срок от три години. Председателят може да бъде преизбиран.

4. Членовете на Сметната палата изпълняват своите задължения при пълна независимост, в общия интерес на Общността.

При изпълнението на тези задължения, те нямат право нито да искат, нито да приемат инструкции от което и да е правителство или от друг орган. Те са длъжни да се въздържат от каквото и да е действие, несъвместимо с техните задължения.

5. Членовете на Сметната палата нямат право през време на своя мандат да упражняват друга професия било срещу заплащане или не. При встъпване в длъжност, те дават тържествено обещание, че както по време на техния мандат, така и след изтичането на мандата им, ще се съобразяват със задълженията, произтичащи от него, и в частност, със задължението си да проявяват почтеност и съдържаност по отношение на приемането, след като са престанали да заемат длъжността, на определени назначения или облаги.

6. Освен в случаите на нормална замяна или при смърт, задълженията на член на Сметната палата се прекратяват, когато той подаде оставка или бъде принудително освободен от длъжност с решение на Съда на Европейските общности, в съответствие с алинея 7.

Освободеното по този начин място се попълва за остатъка от мандата на съответния член.

Извън случая на принудително освобождаване от длъжност, членовете на Сметната палата остават на поста си, докато бъдат сменени.

7. Член на Сметната палата може да бъде лишен от длъжност или от правото му на пенсия или на други облаги вместо нея, само ако Съдът на Европейските общности, по искане на Сметната палата установи, че той е престанал да отговаря на необходимите условия за заемането на тази длъжност или че не изпълнява задълженията, произтичащи от нея.

8. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, определя условията на трудовото правоотношение с Председателя и с членовете на Сметната палата и в частност техните заплати, добавки и пенсии. Със същото мнозинство той взема решение и за извършване на всякакви други плащания, вместо заплати.

9. Разпоредбите на Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности, приложими по отношение на съдиите от Съда на Европейските общности, се прилагат и по отношение на членовете на Сметната палата.

Член 248 (предишен член 188в)

1. Сметната палата проверява отчетите за всички приходи и разходи на Общността. Тя също така проверява отчетите за всички приходи и разходи на всички органи, създадени от Общността, доколкото съответният учредителен акт не изключва такава проверка.

Сметната палата предоставя на Европейския парламент и на Съвета уверение относно надеждността на тези отчети и законосъобразността и редовността на отчетените сделки, които се обнародват в "Официален вестник на Европейските общности".

2. Сметната палата проверява законосъобразността и редовността на всички получени приходи и направени разходи и законното управление на финансовите средства. В хода на това, тя докладва, в частност, за всички случаи на нередовност.

Счетоводната проверка на приходите се осъществява на основата на установените като дължими суми и на сумите фактически платени на Общността.

Счетоводната проверка на разходите се осъществява на основата както на поетите задължения, така и на извършените плащания.

Тези счетоводни проверки може да бъдат извършени преди приключването на отчетите за съответната финансова година.

3. Счетоводната проверка се основава на извлечения, и ако е необходимо, се извършва в другите институции на Общността, в сградата на всеки орган, който управлява приходи или разходи от името и за сметка на Общността и в държавите-членки, включително и в сградата на всяко физическо или юридическо лице, което получава плащания от бюджета. В държавите-членки, счетоводната проверка се извършва съвместно с националните счетоводно-проверяващи органи, или ако те нямат необходимите правомощия, с компетентните национални служби. Сметната палата и националните счетоводно-проверяващи органи на държавите-членки си сътрудничат в дух на доверие, като запазват своята независимост. Тези органи или служби са длъжни да информират Сметната палата, дали възнамеряват да вземат участие в счетоводната проверка.

Останалите институции на Общността, всички органи, които управляват приходи или разходи от името и за сметка на Общността, всяко физическо или юридическо лице, получаващо плащания от бюджета и националните счетоводно-проверяващи органи или, ако същите нямат необходимите правомощия, компетентните национални служби, изпращат на Сметната палата, по нейно искане, всякакви документи или сведения, необходими за осъществяването на нейната задача.

По отношение на дейността на Европейската инвестиционна банка по управлението на разходи и приходи на Общността, правата на достъп до информацията, държана от Банката, се регулират от споразумение между Сметната палата, Банката и Комисията. При липса на споразумение, Сметната палата, независимо от това, има право на достъп до информацията, необходима за счетоводната проверка на разходите и приходите на Общността, управлявани от Банката.

4. Сметната палата изготвя годишен доклад след приключването на всяка финансова година. Той се изпраща до останалите институции на Общността и се обнародва в "Официален вестник на Европейските Общности".

Сметната палата може, освен това, по всяко време да представя наблюдения, по-специално под формата на специални доклади по конкретни въпроси и да дава становища по искане на една или друга от институциите на Общността.

Тя приема своите годишни доклади, специалните доклади или становищата, с мнозинство от своите членове.

Тя подпомага Европейския парламент и Съвета при осъществяването на техните правомощия за контрол върху изпълнението на бюджета.

Глава 2

Разпоредби, общи за няколко институции

Член 249 (предишен член 189)

За да осъществява своята работа и в съответствие с разпоредбите на този Договор, Европейският парламент, действайки съвместно със Съвета и Комисията, изготвят регламенти и издават директиви, вземат решения, отправят препоръки или дават становища.

Регламентът има общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и е пряко приложим във всички държави-членки.

Директивата е задължителна за всяка държава-членка, до която е адресирана, по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат, но оставя на националните органи избора на формите и начините.

Решението е задължително в своята цялост за онези, до които е адресирано.

Препоръките и становищата нямат задължителна сила.

Член 250 (предишен член 189а)

1. Когато в изпълнение на този Договор, Съветът приема актове по предложение на Комисията, за приемането на акт, представляващ изменение на това предложение, се изисква единодушие, при условията на член 251, алинеи 4 и 5.

2. Докато Съветът не е приел решение, Комисията може да измени своето предложение по всяко време на процедурите, водещи до приемането на акт на Общността.

Член 251 (предишен член 189б)

1. Когато в този Договор се прави препратка към този член за приемането на даден акт, се прилага следната процедура.

2. Комисията представя предложение на Европейския парламент и на Съвета.

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, след като е получил становището на Европейския парламент:

- ако одобри всички изменения и допълнения, съдържащи се в становището на Европейския парламент, може да приеме така изменения и допълнен предложен акт;

- ако Европейският парламент не предложи никакви изменения и допълнения, може да приеме предложения акт;

- в останалите случаи, приема обща позиция и я съобщава на Европейския парламент. Съветът информира изчерпателно Европейския парламент за основанията, които са го довели до приемането на неговата обща позиция. Комисията информира изчерпателно Европейския парламент за своята позиция.

Ако, в срок от три месеца след този обмен на мнения, Европейския парламент:

a) одобри общата позиция или не се е произнесъл, въпросният акт се счита за приет в съответствие с тази обща позиция;

b) отхвърли общата позиция с абсолютно мнозинство на съставлящите го членове, счита се че предложеният акт не е бил приет;

c) предложи изменения и допълнения на общата позиция с абсолютно мнозинство на съставлящите го членове, измененият и допълнен текст се изпраща на Съвета и на Комисията, които представят становище по повод тези изменения и допълнения.

3. Ако в срок от три месеца след отнасянето на въпроса до него, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, одобри всички изменения и допълнения на Европейския парламент, счита се че въпросният акт е бил приет във формата на така изменената и допълнена обща позиция. Все пак, Съветът приема с единодушие решение относно измененията и допълненията, по които Комисията е дала отрицателно становище. Ако Съветът не одобри всички изменения и допълнения, Председателят на Съвета, по споразумение с Председателя на Европейския парламент, свикват заседание на Помирителната комисия след шест седмици.

4. Помирителната комисия, която се състои от членовете на Съвета или техни представители и равен брой представители на Европейския парламент, има за задача да постигне споразумение за общ тест, с квалифицирано мнозинство от членовете на Съвета или техните представители и с мнозинство от представителите на Европейския парламент. Комисията участва в разискванията на Помирителната комисия и предприема всякакви възможни инициативи с оглед на изглаждане на позициите на Европейския парламент и на Съвета. При изпълнението на тази задача, Помирителната комисия разглежда общата позиция на основата на измененията и допълненията, предложени от Европейския парламент.

5. Ако в шестмесечен срок от нейното свикване, Помирителната комисия одобри съвместен текст, Европейския парламент, действайки с абсолютно мнозинство от подадените гласове, и Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, разполагат със срок от шест седмици, това одобрение, в което да приемат въпросния акт, в съответствие със съвместния текст. В случай че която и да било от двете институции не одобри предложеният акт в този срок, счита се че той не е бил приет.

6. Когато Помирителната комисия не одобри съвместен текст, счита се, че предложеният акт не е бил приет.

7. Сроковете от три месеца и от шест седмици, посочени в този член, се продължават съответно с максимум един месец и две седмици, по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 252 (предишен член 189в)

Когато в този Договор се прави препратка към този член за приемането на даден акт, се прилага следната процедура:

а) Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след като получи становището на Европейския парламент, приема обща позиция.

б) Общата позиция на Съвета се съобщава на Европейския парламент. Съветът и Комисията изчерпателно информират Европейския парламент за основанията, които са убедили Съвета да приеме общата си позиция, както и за позицията на Комисията.

Ако в тримесечен срок от такъв обмен на мнения, Европейският парламент одобри общата позиция или не вземе решение в рамките на този срок, Съветът окончателно приема въпросният акт, в съответствие с общата позиция.

в) Европейският парламент може, в предвидения в б. "б" тримесечен срок, с абсолютно мнозинство на съставляващите го членове, да предложи изменения и допълнения на общата позиция на Съвета. Европейският парламент може, също така, със същото мнозинство да отхвърли общата позиция на Съвета. Резултатът от разискванията се изпраща на Съвета и на Комисията.

Ако Европейският парламент е отхвърлил общата позиция на Съвета, от него се изисква единодушие при приемането на решение на второ четене.

г) Комисията, в едномесечен срок, преразглежда предложението, въз основа на което Съветът е приел своята обща позиция, като взема предвид измененията и допълненията, предложени от Европейския парламент.

Комисията изпраща на Съвета, заедно със своето преразгледано предложение измененията и допълненията на Европейския парламент, които не е приела, и изразява становището си по тях. Съветът може да приеме тези изменения и допълнения с единодушие.

д) Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, приема предложението, преразгледано от Комисията. От Съвета се изисква единодушие, за да измени преразгледаното предложение на Комисията.

е) В случаите, посочени в б. "в", "г" и "д", Съветът е длъжен да вземе решение в тримесечен срок. Ако в този период не бъде взето решение, се счита че предложението на Комисията не е било прието.

ж) Сроковете, предвидени в б. "б" и "е", могат да бъдат удължавани с максимум един месец, по общо съгласие между Съвета и Европейския парламент.

Член 253 (предишен член 190)

Регламентите, директивите и решенията, приети съвместно от Европейския парламент и Съвета, както и същите актове, приети от Съвета или от Комисията, посочват доводите, на които са основани и препращат към предложенията или становищата, които е било необходимо да бъдат получени съгласно този Договор.

Член 254 (предишен член 191)

1. Регламентите, директивите и решенията, приети в съответствие с процедурата предвидена в член 251, се подписват от Председателя на Европейския парламент и от Председателя на Съвета, и се обнародват в

"Официален вестник на Европейските Общности". Те влизат в сила от датата, посочена в тях или, при липса на такава дата, на двадесетия ден, следващ деня на обнародването им.

2. Регламентите на Съвета и на Комисията, както и директивите на тези институции, които са адресирани до всички държави-членки, се обнародват в "Официален вестник на Европейските Общности". Те влизат в сила от датата, посочена в тях или, при липса на такава дата, на дванадесетия ден следващ деня на обнародването им.

3. Останалите директиви и решения се обявяват на онези, до които са адресирани и произвеждат действие след това обявление.

Член 255 (предишен член 191а)

1. Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, което живее или има седалище в държава-членка, има право на достъп до документите на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, при спазване на принципите и условията, които се определят съгласно алинеи 2 и 3.

2. Общите принципи и ограниченията, с основания от обществен или частен интерес, които регулират това право на достъп до документите, се определят от Съвета, който взема решение в съответствие с процедурата, посочена в член 251, в двегодишен срок от влизането в сила на Амстердамският договор.

3. Всяка от горепосочените институции изработва в своя Правилник за работа специфични разпоредби относно достъпа до нейните документи.

Член 256 (предишен член 192)

Решения на Съвета или на Комисията, които налагат парично задължение на лица, извън държавите, подлежат на принудително изпълнение. Принудителното изпълнение се регулира от нормите на гражданския процес, които са в сила в държавата, на територията на която се осъществява то. Разпоредителния акт за неговото изпълнение се прилага към решението, без други формалности, освен удостоверяване на истинността на решението, от националния орган, който правителството на всяка държава-членка определя за тази цел и съобщава на Комисията и на Съда на Европейските общности.

След изпълнението на тези формалности по молба на заинтересованата страна, последната може да пристъпи към принудително изпълнение, в съответствие с националното законодателство, като се обърне пряко към компетентния орган.

Изпълнението може да бъде спряно само по решение на Съда на Европейските общности. Съдилищата на съответната държава обаче, са компетентни да разглеждат жалби, че принудителното изпълнение се извършва по незаконосъобразен начин.

Глава 3

Комитет по Икономическите и Социалните въпроси

Член 257 (предишен член 193)

Създава се Комитет по икономическите и социалните въпроси. Той е със статут на съвещателен орган.

Комитетът се състои от представители на различните видове икономически и социални дейности, в частност от представители на производители, фермери, превозвачи, работници, търговци, занаятчии, свободни професии и представители на обществеността.

Член 258 (предишен член 194)

Броят на членовете на Комитета по икономическите и социалните въпроси е както следва:

Белгия	12
Дания	9
Германия	24
Гърция	12
Испания	21
Франция	24
Ирландия	9
Италия	24
Люксембург	6
Холандия	12
Австрия	12
Португалия	12
Финландия	9
Швеция	12
Обединеното Кралство	24

Членовете на Комитета се назначават от Съвета, който взема решение с единодушие, за срок от четири години. Техният мандат може да бъде подновяван.

Членовете на Комитета не могат да бъдат обвързани от каквито и да е задължителни инструкции. Те са напълно независими при изпълнението на своите задължения, в общия интерес на Общността.

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, определя възнагражденията на членовете на Комитета.

Член 259 (предишен член 195)

1. За назначаването на членовете на Комитета, всяка държава-членка предоставя на Съвета списък, съдържащ два пъти повече кандидати, отколкото е броят на местата, определени за нейни граждани.

Съставянето на Комитета трябва да държи сметка за необходимостта от гарантиране на адекватно представяне на различните видове икономически и социални дейности.

2. Съветът се консултира с Комисията. Той може да получава становището на европейски органи, които представляват различните икономически и социални сектори, за които представляват интерес дейностите на Общността.

Член 260 (предишен член 196)

Комитетът си избира председател и ръководство от своите членове за срок от две години.

Той приема Правилник за работата си.

Комитетът се свиква от неговия председател по искане на Съвета или на Комисията. Той може да заседава и по собствена инициатива.

Член 261 (предишен член 197)

Комитетът включва специализирани отдели за основните области, обхванати от този Договор.

Тези специализирани отдели функционират в рамките на общата компетентност на Комитета. С тях не може да се провеждат самостоятелни консултации, отделно от Комитета.

В рамките на Комитета може да се създават и подкомитети, които да подготвят проекто-становища по специфични въпроси или в специфични области, които се представят за разглеждане от Комитета.

Правилникът за работа установява начините за съставяне и компетентността на специализираните отдели и на подкомитетите.

Член 262 (предишен член 198)

Съветът или Комисията трябва да се консултират с Комитета, когато този Договор предвижда това. Те могат да се консултират с Комитета във всички случаи, когато сметнат това за уместно. Комитетът може да издава становище по собствена инициатива, в случаите, в които счита, че подобно действие е уместно.

Съветът или Комисията, ако сметат за необходимо, определят на Комитета срок за представяне на неговото становище, който не може да бъде по-малък от един месец от датата на която председателят е получил съобщение в този смисъл. След изтичането на срока, липсата на становище не е пречка за предприемане на по-нататъшни действия.

Становището на Комитета и на специализираното отделение, заедно с протокол от разискванията, се изпраща на Съвета и на Комисията.

Комитетът може да бъде търсен за консултации от Европейския парламент.

Глава 4

Комитет на регионите

Член 263 (предишен член 198а)

Създава се комитет, състоящ се от представителите на регионалните и местните органи, наричан по-долу "Комитет на регионите", който има статут на съвещателен орган. Броят на членовете на Комитета на регионите е както следва:

Белгия	12
Дания	9
Германия	24
Гърция	12
Испания	21
Франция	24
Ирландия	9
Италия	24
Люксембург	6
Холандия	12
Австрия	12
Португалия	12
Финландия	9
Швеция	12
Обединеното Кралство	24

Членовете на Комитета и равен брой техни заместници, се назначават за срок от четири години от Съвета, който приема решение с единодушие по предложения от съответните държави-членки. Техният мандат може да бъде подновяван. Никой от членовете на Комитета не може да бъде едновременно и член на Европейския парламент.

Членовете на Комитета не могат да бъдат обвързани от каквито и да е задължителни инструкции. Те са напълно независими при изпълнението на своите задължения в общия интерес на Общността.

Член 264 (предишен член 198b)

Комитетът си избира председател и ръководство от своите членове за срок от две години.

Той приема Правилник за работата си.

Комитетът се свиква от неговия председател по искане на Съвета или на Комисията. Той може да заседава и по собствена инициатива.

Член 265 (предишен член 198с)

Съветът или Комисията се консултират с Комитета за регионите, когато този Договор предвижда това и във всички други случаи, в частност, в онези, които се отнасят до трансграничното сътрудничество, в които едната от тези две институции счете това за уместно.

Съветът или Комисията, ако счепат за необходимо, определят на Комитета срок за представяне на неговото становище, който не може да бъде по-малък от един месец от датата на която председателят е получил съобщение в този смисъл. След изтичането на срока, липсата на становище не е пречка за предприемане на по-нататъшни действия.

Когато се осъществява консултация с Комитета по икономическите и социалните въпроси съгласно член 262, Комитетът на регионите се уведомява от Съвета или от Комисията за искането на становище. Когато счепе, че са замесени специфични регионални интереси, Комитетът на Регионите може да издаде становище по въпроса.

Комитетът на регионите може да бъде търсен за консултации от Европейския парламент.

Той може да издаде становище по собствена инициатива, в случаи, в които счепе за уместно такова действие.

Становището на Комитета, заедно с протокол от разискванията, се изпраща на Съвета и на Комисията.

Глава 5

Европейска Инвестиционна Банка

Член 266 (предишен член 198d)

Европейската инвестиционна банка е юридическо лице.

Членовете на Европейската инвестиционна банка са държавите-членки.

Уставът на Европейската инвестиционна банка е изложен в протокол, приложен към този Договор.

Член 267 (предишен член 198e)

Задачата на Европейската инвестиционна банка е, прибъгвайки до капиталовия пазар и използвайки своите собствени ресурси, да способства за балансираното и устойчиво развитие на общия пазар в интерес на Общността. За тази цел Банката, оперирайки с нестопанска цел, отпуска заеми и предоставя гаранции, които улесняват финансирането на следните проекти, във всички сфери на икономиката:

- a) проекти за развитие на по-слабо развити региони;
- b) проекти за модернизирание или преобразуване на предприятия или за развитие на нови дейности, налагащи се от постепенното създаване на общия пазар, когато тези проекти са с такъв размер или естество, че не могат да бъдат изцяло финансирани с различните средства, които са налице в отделните държави-членки;

с) проекти от общ интерес за няколко държави-членки, които са с такъв размер или естество, че не могат да бъдат изцяло финансирани със средствата, които са налице в отделните държави-членки.

При осъществяването на своята задача, Банката улеснява финансирането на инвестиционни програми, свързани с помощта от Структурните фондове и с други финансови инструменти на Общността.

Дял II

Финансови разпоредби

Член 268 (предишен Член 199)

Всички приходни и разходни пера на Общността, включително и онези, **които се отнасят към Европейския социален фонд се включват в прогнозите, които** се съставят за всяка финансова година и се отразяват в бюджета.

Административните разходи за институциите, съгласно разпоредбите на Договора за Европейски съюз отнасящи се до общата политика в областта на външните отношения и сигурността и до сътрудничеството в областта на правосъдието и вътрешните работи, са за сметка на бюджета. Оперативните разходи за изпълнението на споменатите разпоредби, може, при условията посочени в тях, да бъдат отнесени за сметка на бюджета.

Приходите и разходите отразени в бюджета трябва са пропорционални.

Член 269 (предишен член 201)

Без това се засягат другите приходи, бюджетът се финансира изцяло със собствени средства.

Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, приема разпоредби относно системата от собствени ресурси на Общността, които препоръчва на държавите-членки за приемане в съответствие с техните конституционни изисквания.

Член 270 (предишен член 201a)

С цел спазване на бюджетната дисциплина, Комисията не може да прави каквото и да е предложение за акт на Общността или да изменя своите предложения, или да приема какъвто и да е акт за прилагане, който е вероятно да има значителни последици за бюджета, без да осигури гаранция, че това предложение или този акт, могат да бъдат финансирани в рамките на собствените ресурси на Общността, възникващи съгласно разпоредби установени от Съвета, на основание член 269.

Член 271 (предишен член 202)

Разходите, посочени в бюджета, се разрешават за една финансова година, освен ако регламентите изготвени на основание член 279 предвиждат друго.

В съответствие с условията, които ще бъдат определени на основание на член 279, всички отпуснати суми, с изключение на онези, свързани с разходи за персонала, които са неизразходвани в края на финансовата година, могат да бъдат пренасяни само за следващата финансова година.

Отпуснатите суми се класифицират в различни глави, групирайки разходните пера, според тяхното естество или цел, и се подразделят, доколкото това е необходимо, в съответствие с регламентите, изготвени съгласно член 279.

Разходите на Европейския парламент, Съвета, Комисията и на Съда на Европейските общности, се обособяват в отделни части на бюджета, без да се засягат специалните разпоредби за някои общи разходни пера.

Член 272 (предишен член 203)

1. Финансовата година трае от 1 януари до 31 декември.

2. Всяка институция на Общността, преди 1 юли, изготвя бюджетни предвиждания за своите разходи. Комисията обединява тези бюджетни предвиждания в предварителен проектобюджет. Тя прибавя към него становище, което може да съдържа различни бюджетни предвиждания.

Предварителният проектобюджет съдържа бюджетно предвиждане за приходите и бюджетно предвиждане за разходите.

3. Комисията внася предварителния проектобюджет в Съвета не по-късно от 1 септември на годината предхождаща онази, през която ще се изпълнява бюджетът.

Съветът се консултира с Комисията, а ако е необходимо и с останалите заинтересовани институции, когато реши да измени предварителния проектобюджет. Съветът, решавайки с квалифицирано мнозинство, утвърждава проектобюджета и го изпраща на Европейския парламент.

4. Проектобюджетът се внася в Европейския парламент не по-късно от 5 октомври на годината, предхождаща онази, през която ще се изпълнява бюджетът.

Европейският парламент има право да изменя и допълва проектобюджета, приемайки решение с мнозинство от гласовете на своите членове, и да предлага на Съвета, приемайки решение с абсолютно мнозинство от подадените гласове, изменения на проектобюджета, отнасящи се до разходите, които произтичат задължително от този Договор или от актове, приети в съответствие с него.

Ако в 45-дневен срок след внасянето на проектобюджета в Европейския парламент, той го одобри, бюджетът е окончателно приет. Ако в този период Европейският парламент не е изменил и допълнил проектобюджета, нито е предложил никакви изменения в него, бюджетът се счита за окончателно приет.

Ако в рамките на този срок Европейският парламент е приел изменения и допълнения или е предложил изменения, проектобюджетът, заедно с измененията и допълненията или предложените изменения, се изпраща на Съвета.

5. След обсъждане на проектобюджета с Комисията, а когато е уместно и с останалите заинтересовани институции, Съветът взема решение при следните условия:

а) Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство, да измени което и да е от измененията и допълненията, приети от Европейския парламент;

б) по отношение на предложените изменения:

- когато дадено изменение, предложено от Европейския парламент, не води до увеличаването на общия размер на разходите на дадена институция, което в частност се дължи на факта, че увеличението на разходите, което тя би предизвикала, би било изрично компенсирано от едно или повече предложени изменения, съответно намаляващи разходите, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може да отхвърли предложеното изменение. При липса на решение за отхвърлянето му, предложеното изменение се счита за прието;

- когато дадено изменение, предложено от Европейския парламент, води до увеличаване на общия размер на разходите на дадена институция, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може да приеме предложеното изменение. При липса на решение за приемането му, предложеното изменение се счита за отхвърлено;

- когато, прилагайки една от двете предходни подточки, Съветът е отхвърлил дадено предложено изменение, той може, действайки с квалифицирано мнозинство, или да запази посочения в проектобюджета размер, или да определи друг размер.

Проектобюджетът се променя на основата на предложените изменения, приети от Съвета.

Ако в 15-дневен срок след внасянето на проектобюджета за разглеждане от него, Съветът не е изменил никое от измененията и допълненията, приети от Европейския парламент, и ако измененията предложени от последния са били приети, бюджетът се счита за окончателно приет. Съветът информира Европейския парламент, че той не е изменил никое от измененията и допълненията, и че предложените изменения са били приети.

Ако в рамките на този срок Съветът е изменил едно или повече от измененията и допълненията приети от Европейския парламент, или ако измененията предложени от последния са били отхвърлени или изменени, измененият проектобюджет се изпраща отново на Европейския парламент. Съветът информира Европейския парламент за резултатите от своите дебати.

6. В 15-дневен срок от внасянето на проектобюджета в Европейският парламент, последният, който следва да бъде уведомен за предприетите действия във връзка с предложените от него изменения, може, действайки с мнозинство от своите членове и три пети от подадените гласове, да измени и допълни или да отхвърли измененията на неговите изменения и допълнения, направени от Съвета и съответно да приеме бюджета. Ако в рамките на този срок Европейският парламент не се е произнесъл, бюджетът се счита за окончателно приет.

7. Когато процедурата предвидена в този член приключи, Председателят на Европейския парламент обявява, че бюджетът е окончателно приет.

8. Европейският парламент, обаче, действайки с мнозинство от своите членове и две трети от подадените гласове може, ако има важни причини за това, да отхвърли проектобюджета и да поиска да му бъде представен нов проект.

9. По отношение на разходите от един и същ вид, които трябва да бъдат направени през текущата година, се определя годишно максимален размер на увеличението за всички разходи, освен онези, които произтичат задължително от този Договор или от актове, приети в съответствие с него.

Комисията, след консултиране с Комитета по икономическата политика, обявява какъв е този максимален размер, който се получава в резултат на:

- тенденцията по отношение на обема на брутния национален продукт в рамките на Общността,

- средното изменение в бюджетите на държавите-членки,

и

- тенденцията по отношение на разходите за бита през предходната финансова година.

Максималният размер се съобщава на всички институции на Общността преди 1 май. Те са длъжни да се съобразяват с него по време на бюджетната процедура, в съответствие с разпоредбите на точка четвърта и пета от тази алинея.

Ако по отношение на разходите, различни от онези, които произтичат по необходимост от този Договор или от актове приети в съответствие с него, действителният размер на увеличението на проектобюджета, приет от Съвета, надхвърля половината от максималния размер, Европейският парламент, упражнявайки своето право на изменения и допълнения, може допълнително да увеличи общия размер на тези разходи до лимит, който не надвишава половината от максималния размер.

Когато Европейският парламент, Съветът или Комисията сметат, че дейностите на Общностите изискват да бъде надвишен размера, определен в съответствие с предвидената в тази алинея процедура, може да бъде определен друг размер на основата на споразумение между Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство, и Европейския парламент, действащ с мнозинство от своите членове и три пети от подадените гласове.

10. Всяка институция упражнява правомощията, предоставени ѝ от този член, с дължимото зачитане на разпоредбите на този Договор и на актовете приети в съответствие с него, в частност онези, които се отнасят до собствените ресурси на Общността и до баланса между приходи и разходи.

Член 273 (предишен член 204)

Ако в началото на финансовата година бюджетът все още не е бил гласуван, месечно може да се разходва сума равна на не повече от една-дванадесета от отпуснатите бюджетни средства за предходната финансова година, по която и да е глава или друго подразделение на бюджета, в съответствие с разпоредбите на Регламентите, изготвени на основание член 279. Тази мярка обаче, няма за последица предоставянето на разположение на Комисията на бюджетни средства над една-дванадесета от онези, предвидени в проектобюджета в хода на изготвянето му.

Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство, при условие че са спазени останалите условия, предвидени в първата подточка, да разрешава разходи, надхвърлящи една-дванадесета.

Ако решението се отнася до разходи, които не произтичат по необходимост от този Договор или от актове, приети в съответствие с него, Съветът го изпраща незабавно на Европейския парламент. В срок от 30 дни, Европейския парламент, действайки с мнозинство от своите членове и три пети от подадените гласове, може да приеме различно решение относно разходите, надхвърлящи едната дванадесета част, спомената в първата подточка. Тази част от решението на Съвета се суспендира, докато Европейският парламент вземе своето решение. Ако в споменатия срок, Европейският парламент не е взел решение, което се различава от решението на Съвета, последното се счита за окончателно прието.

Решенията, предвидени във втора и трета подточка, установяват необходимите мерки относно средствата, които гарантират прилагането на този член.

Член 274 (предишен член 205)

Комисията изпълнява бюджета, в съответствие с разпоредбите на регламентите, изготвени съгласно член 279, на своя собствена отговорност и в границите на отпуснатите средства, спазвайки принципите за законосъобразно управление на финансите. Държавите-членки сътрудничат на Комисията за гарантиране на използването на отпуснатите средства в съответствие с принципите на законосъобразно управление на финансите.

Регламентите установяват подробни правила за всяка институция, отнасящи се до нейната роля в осъществяването на собствените ѝ разходи.

В рамките на бюджета, Комисията може, при спазване ограниченията и условията, установени в регламентите, изготвени съгласно член 279, да прехвърля средства от една глава в друга или от един подраздел, в друг.

Член 275 (предишен член 205а)

Комисията представя ежегодно на Съвета и на Европейския парламент счетоводните отчети от предходната финансова година, отнасящи се до изпълнението на бюджета. Комисията им изпраща и финансов отчет за активите и пасивите на Общността.

Член 276 (предишен член 206)

1. Европейският парламент, действайки по препоръка на Съвета, който действа с квалифицирано мнозинство, освобождава Комисията от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета. За тази цел, Съветът и Европейският парламент, един след друг, преглеждат отчетите и финансовият отчет, посочени в член 275, годишния доклад на Сметната палата заедно с отговорите на подлежащите на счетоводна проверка институции на наблюденията на Сметната палата, уверението за надеждност, посочено в член 248, алинея 1, втора подточка, както и всички съответни специални доклади на Сметната палата.

2. Преди да освободи Комисията от отговорност или по каквато и да било друга причина, свързана с упражняването на нейните правомощия по

изпълнението на бюджета, Европейският парламент може да поиска да изслуша Комисията, която да даде доказателства относно извършването на разходите или функционирането на системите за финансов контрол. Комисията предоставя всякаква необходима информация на Европейския парламент по негово искане.

3. Комисията предприема всички необходими стъпки и действия по повод на наблюденията, съдържащи се в решенията за освобождаване от отговорност и по повод на други наблюдения на Европейския парламент, отнасящи се до извършването на разходите, както и по повод на коментарите, придружаващи препоръките за освобождаване от отговорност, приети от Съвета.

По искане на Европейския парламент или на Съвета, Комисията докладва за мерките, взети по повод на тези наблюдения и коментари и в частност за указанията дадени на службите, които отговарят за изпълнението на бюджета. Тези доклади се изпращат и на Сметната палата.

Член 277 (предишен член 207)

Бюджетът се изготвя в разчетната единица, определена в съответствие с разпоредбите на регламентите, изготвени съгласно член 279.

Член 278 (предишен член 208)

Комисията може, при условие, че уведоми компетентните органи на заинтересованите държави-членки, да прехвърля във валутата на една от държавите-членки своите авоари във валута на друга държава-членка, доколкото това е необходимо, за да може да бъдат използвани за целите, попадащи в обхвата на този Договор. Комисията е длъжна да избягва, доколкото е възможно, извършването на такива трансфери, ако притежава налични или ликвидни авоари във Валутите, от които се нуждае.

Комисията контактува с всяка държава-членка чрез органа, определен от съответната държава. При осъществяването на финансови операции, Комисията ползва услугите на емисионната банка на съответната държава-членка или на която и да е друга финансова институция, одобрена от тази държава.

Член 279 (предишен член 209)

Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, и получаване на становището на Сметната палата:

а) изготвя Финансови регламенти, които уточняват в частност процедурата, която трябва да бъде приета за утвърждаването и изпълнението на бюджета и за представянето на счетоводните отчети;

б) определя методите и процедурата, чрез които бюджетните приходи, предвидени съгласно разпоредбите относно собствените ресурси на Общността, се предоставят на Комисията и определя мерките, които следва да се прилагат, в случай на нужда, за посрещане нуждите от парични наличности.

с) установява норми, относно отговорността на финансовите контролѳори, лицата, упълномощени да се разпореждат и счетоводителите и относно съответните мерки за контрол.

Член 280 (предишен член 209а)

1. Общността и държавите-членки водят борба срещу измамата и всякакви други незаконни дейности, накърняващи финансовите интереси на Общността, чрез мерки, вземани съгласно този член, които имат възпиращ ефект и да са такива, че да предоставят ефикасна защита в държавите-членки.

2. Държавите-членки предприемат същите мерки за борба с измамата, която засяга финансовите интереси на Общността.

3. Без да се засягат останалите разпоредби на този Договор, държавите-членки координират своите действия, насочени към защита на финансовите интереси на Общността срещу измама. За тази цел те организират, заедно с Комисията, тясно и редовно сътрудничество между компетентните органи.

4. Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251, приема, след като се консултира със Сметната палата, необходимите мерки в областта на предотвратяването на измамата, която засяга финансовите интереси на Общността и на борбата срещу тази измама, с оглед на осигуряването на ефикасна и равностойна защита в държавите-членки. Тези мерки не засягат нито прилагането на националното наказателно право, нито националното правораздаване в държавите-членки.

Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, изпраща ежегодно на Европейския парламент и на Съвета доклад относно мерките, приети за прилагането на този член.

ЧАСТ ШЕСТА

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 281 (предишен член 210)

Общността е юридическо лице.

Член 282 (предишен член 211)

Във всяка от държавите-членки, Общността разполага с най-широката правоспособност, предоставяна на юридическите лица според тяхното право. Тя може, в частност, да придобива и да се разпорежда с движима и недвижима собственост и да бъде страна по съдебни дела. За тази цел Общността се представлява от Комисията.

Член 283 (предишен член 212)

Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с останалите заинтересовани институции, приема Правилник на служителите на Европейските общности и Условия за наемане на работа на други служители на тези общности.

Член 284 (предишен член 213)

Комисията може, в рамките и при условията, приети от Съвета в съответствие с разпоредбите на този Договор, да събира всякаква информация и да извършва всякакви проверки, които са необходими за изпълнението на възложените й задачи.

Член 285 (предишен член 213а)

1. Без да се засяга член 5 от Протокола относно Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251, приема мерки за изготвянето на статистика, когато това е необходимо за осъществяването на дейността на Общността.

2. Изготвянето на статистика на Общността се съобразява с изискванията за безпристрастност, надеждност, обективност, научна независимост, рентабилност и конфиденциалност на ефикасност на статистическата информация. То не води до прекомерно обременяване на икономическите оператори.

Член 286 (предишен член 213б)

1. От 1 януари 1999 г., актовете на Общността относно защитата на физическите лица по отношение на обработването на данни от личен характер и на свободното движение на тези данни са приложими по отношение на институциите и органите на Общността, създадени от или въз основа на този Договор.

2. Преди датата, посочена в алинея 1, Съветът, действайки в съответствие с процедурата посочена в член 251, създава независим контролен орган, отговарящ за контрола по прилагането на такива актове на Общността по

отношение на институции и органи на Общността, и приема всякакви други релевантни разпоредби, според случая.

Член 287 (предишен член 214)

Членовете на институциите на Общността, членовете на комитетите, както и длъжностните лица и останалите служители на Общността са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, попадаща в обхвата на професионалната тайна, в частност, информацията относно предприятията, техните търговски връзки или факторите за ценообразуването в тях.

Член 288 (предишен член 215)

Договорната отговорност на Общността се регулира от правото, приложимо по отношение на съответния договор.

В случай на извъндоговорната отговорност, Общността, в съответствие с основните принципи на правото на държавите-членки, е длъжна да компенсират щетите, причинени от нейни институции или служители при изпълнението на техните задължения.

Предходната алинея се прилага при същите условия по отношение на вреди, причинени от ЕЦБ или от нейни служители, при изпълнение на техните задължения.

Личната отговорност на служителите пред Общността се регулира от разпоредбите, залегнали в техния Правилник за служителите или в Условията за наемане на работа, приложими спрямо тях.

Член 289 (предишен член 216)

Седалището на институциите на Общността се определя по общо съгласие между правителствата на държавите-членки.

Член 290 (предишен член 217)

Разпоредбите относно езиците на институциите на Общността, без да се засягат разпоредбите съдържащи се в Правилника за работа на Съда на Европейските общности, се определят от Съвета, който взема решение с единодушие.

Член 291 (предишен член 218)

Общността се ползва на територията на държавите-членки с такива привилегии и имунитети, каквито са необходими за изпълнението на нейните задачи, съгласно условията установени в Протокола от 8 април 1965 година за привилегиите и имунитетите на Европейските общности. Същото се прилага и по отношение на Европейската централна банка, Европейския валутен институт и Европейската инвестиционна банка.

Член 292 (предишен член 219)

Държавите-членки се задължават да не предприемат по отношение на спор, отнасящ се до тълкуването или прилагането на този Договор, каквито и да било други начини за разрешаването му, освен онези, предвидени в този Договор.

Член 293 (предишен член 220)

Държавите-членки, доколкото това е необходимо, влизат в преговори помежду си, с цел да осигурят в полза на своите граждани:

- защита на лицата, и ползване и защита на правата при условия еднакви с онези, които са предоставени от всяка държава на нейните собствени граждани;
- премахване на двойното данъчно облагане в Общността;
- взаимното признаване на дружествата или фирмите по смисъла на член 48, алинея втора, запазване на юридическото лице в случай на преместване на седалището от една държава в друга и възможността за сливания между дружествата или фирмите, регулирани от законите на различни държави;
- опростяване на формалностите във връзка с взаимното признаване и изпълнението на решенията на съдилищата или на други правораздавателни органи и на арбитражните решения.

Член 294 (предишен член 221)

Държавите-членки прилагат по отношение на гражданите на другите държави-членки режим еднакъв с този на своите собствени граждани, що се отнася до участието в капитала на дружества или фирми по смисъл на член 48, без да се засяга прилагането на останалите разпоредби на този Договор.

Член 295 (предишен член 222)

Този Договор не засяга по никакъв начин нормите в държавите-членки, регулиращи системата на собственост.

Член 296 (предишен член 223)

1. Разпоредбите на този Договор не изключват прилагането на следните разпоредби:

а) никоя държава-членка не може да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност;

б) всяка държава-членка може да предприема такива мерки, каквито тя счита за необходими, за защитата на основни интереси на нейната сигурност, които са свързани с производството или търговията с оръжие, боеприпаси и военни материали. Тези мерки не може да засягат неблагоприятно условията на конкуренция на общия пазар, по отношение на стоки, които не са предназначени за специфични военни цели.

2. Съветът може, действайки с единодушие по предложение на Комисията, да прави промени в списъка, изготвен от него на 15 април 1958 г., на изделията по отношение на които се прилагат разпоредбите на алинея 1, б. "б".

Член 297 (предишен член 224)

Държавите-членки се консултират взаимно, с цел съвместно предприемане на необходимите стъпки за предотвратяване на влиянието върху функционирането на общия пазар от мерки, които дадена страна може да бъде принудена да

предприеме в случай на сериозни вътрешни вълнения, засягащи поддържането на законността и реда, в случай на война, на сериозно международно напрежение, представляващо заплаха за война, или за да изпълни задължения, които тя е поела за запазването на мира и международната сигурност.

Член 298 (предишен член 225)

Ако предприетите при обстоятелствата посочени в членове 296 и 297 мерки водят до изкривяване на условията на конкуренция в общия пазар, Комисията, заедно със съответната държава, проучва как тези мерки могат да бъдат приспособени към разпоредбите установени с този Договор.

Като изключение от процедурата, установена в членове 226 и 227, Комисията или която и да било държава-членка може да отнесе въпроса пряко пред Съда на Европейските общности, ако счете, че друга държава-членка използва неправомерно правомощията предвидени в членове 296 и 297. Съдът на Европейските общности постановява решението си в закрито заседание.

Член 299 (предишен член 227)

1. Този Договор се прилага по отношение на Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална Република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската Република, Ирландия, Република Италия, Великото Херцогство Люксембург, Кралство Холандия, Република Австрия, Република Португалия, Република Финландия, Кралство Швеция, Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия.

2. Разпоредбите на този Договор се прилагат по отношение на френските отвъдморски департаменти, на Азорските острови, Мадейра и Канарските острови.

Но като се има предвид структурното социалноикономическо състояние на френските отвъдморски департаменти, на Азорските острови, Мадейра и Канарските острови, което се утежнява от тяхната отдалеченост, островно положение, малката им повърхност, сложният релеф и климат, икономическата им зависимост от няколко вида продукти, неизменността и съчетанието на всичко което, пречи сериозно на тяхното развитие, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, приема специфични мерки, целящи, в частност, да определят и установят прилагане на настоящия Договор по отношение на тези региони, включително и общата политика.

Когато приема съответните мерки, посочени във втората подточка, Съветът държи сметка за области като митническата и търговска политика, данъчната политика, свободните зони, политиката в областта на селското стопанство и риболова, условията на снабдяване със суровини и с потребителски стоки от първа необходимост, държавните помощи и условията на достъп до структурните фондове и хоризонталните програми на Общността.

Съветът приема мерките посочени във втората подточка, като държи сметка за специалните характеристики и ограничителни условия на най-отдалечените

региони, без да се подронва целостта на съгласуваността на правния ред на Общността, включително вътрешния пазар и общата политика.

3. Специалните разпоредби относно асоциирането, предвидени в част четвърта от този Договор, се прилагат по отношение на отвъдморските страни и територии, посочени в Приложение II от този Договор.

Този Договор не се прилага по отношение на онези отвъдморски страни и територии, имащи специални отношения с Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, които не са включени в споменатия по-горе списък.

4. Разпоредбите на този Договор се прилагат по отношение на европейските територии, за чиито външни отношения е отговорна някоя от държавите-членки.

5. Разпоредбите на този Договор се прилагат по отношение на Аландските острови, в съответствие с разпоредбите изложени в протокол 2 към Акта относно условията за присъединяване на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция.

6. Като изключение от предходните алинеи:

а) този Договор не се прилага по отношение на Фарьорските острови;

б) този Договор не се прилага по отношение на Суверенните базови територии на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър;

в) този Договор се прилага по отношение на Нормандските острови и Остров Ман, само доколкото това е необходимо, за да се осигури прилагането за тези острови на режимите, които са включени в Договора за присъединяване на нови държави-членки към Европейската икономическа общност и към Европейската общност за атомна енергия, подписан на 22 януари 1972 година;

Член 300 (предишен член 228)

1. Когато този Договор предвижда сключването на споразумения между Общността и една или повече държави или международни организации, Комисията отправя препоръки до Съвета, който овластява Комисията да започне необходимите преговори. Комисията осъществява тези преговори като провежда консултации със специални комисии, назначени от Съвета за да я подпомагат при изпълнението на тази задача и в рамките на такива директиви, каквито Съветът може да издаде до нея.

При упражняване на правомощията, предоставени му в съответствие с тази алинея, Съветът приема решения с квалифицирано мнозинство, освен в случаите, когато първата подточка на алинея 2 предвижда, че Съветът приема решения с единодушие.

2. При спазване на правомощията предоставени на Комисията в тази област, подписването, което може да бъде придружено от решение за временно прилагане преди влизането в сила, и сключването на споразуменията се решава

от Съвета, който приема решение с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията. Съветът действа с единодушие, когато споразумението обхваща област, за която се изисква единодушие при приемането на вътрешни правила, както и при споразуменията, посочени в член 310.

Като изключение от разпоредбите на алинея 3, същата процедура се прилага при вземане на решение за суспендиране на прилагането на дадено споразумение и с цел установяването на позиция, която ще бъде приета от името на Общността в орган, създаден от споразумение, основано на член 310, когато този орган бъде подканен да приеме решения, които имат правни последици, с изключение на решения, допълващи или изменящи институционалната рамка на споразумението.

Европейският парламент се уведомява незабавно и изчерпателно за всяко решение по тази алинея, относно временното прилагане или суспендирането на споразумения или до установяването на позиция на Общността в орган, създаден по силата на споразумение, основаващо се на член 310.

3. Съветът сключва споразумения, след консултиране с Европейския парламент, освен когато става дума за споразуменията, посочени в член 133, алинея 3, включително и в случаите когато споразумението обхваща област, за която се изисква прилагането на процедурата, посочена в член 251 или в член 252 за приемането на вътрешни правила. Европейският парламент дава своето становище в срок, който Съветът може да определи, в зависимост от неотложността на въпроса. При липса на становище в рамките на този срок, Съветът може да приеме решение.

Като изключение от предходната алинея, споразуменията, посочени в член 310, други споразумения, установяващи специфична институционална рамка чрез организиране на процедури за сътрудничество, споразуменията, които имат важни бюджетни последици за Общността и споразуменията, предполагащи изменение на акт, приет по процедурата посочена в член 251, се сключват след като бъде получено официалното съгласие на Европейския парламент.

В неотложни ситуации, Съветът и Европейският парламент могат да се споразумеят относно срока за официалното съгласие.

4. При сключване на споразумение, Съветът може, като изключение от алинея 2, да упълномощи Комисията да одобри изменения от името на Общността, когато споразумението предвижда те да бъдат приети по опростена процедура или от орган, създаден въз основа на споразумението. Той може да добави специални условия към подобно пълномощно.

5. Когато Съветът възнамерява да сключи споразумение, което води до изменения на този Договор, измененията трябва първо да бъдат приети в съответствие с процедурата по член 48 от Договора за Европейски съюз.

6. Съветът, Комисията или държава-членка може да получи становището на Съда на Европейските общности относно това, дали дадено предвиждано споразумение е съвместимо с разпоредбите на този Договор. Когато становището

на Съда на Европейските общности е отрицателно, споразумението може да влезе в сила само при условията на член 48 от Договора за Европейски съюз.

7. Споразуменията сключени при посочените в този член условия, са задължителни за институциите на Общността и за държавите-членки.

Член 301 (предишен член 228а)

Когато обща позиция или съвместно действие, приети в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейски съюз относно общата политика в областта на външните отношения и сигурността, предвиждат действия на Общността за прекъсване или ограничаване, изцяло или отчасти, на икономическите връзки с една или повече трети страни, Съветът е длъжен да предприеме необходимите спешни мерки. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

Член 302 (предишен член 229)

Задължение на Комисията е да осигури поддържането на всякакви целесъобразни отношения с органите на Организацията на Обединените Нации и на нейните специализирани организации.

Освен това, Комисията поддържа такива връзки, каквито са целесъобразни с всички международни организации.

Член 303 (предишен член 230)

Общността установява всякакви целесъобразни форми на сътрудничество със Съвета на Европа.

Член 304 (предишен член 231)

Общността установява тясно сътрудничество с Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, подробностите на което се определят по общо официално съгласие.

Член 305 (предишен член 232)

1. Разпоредбите на този Договор не засягат разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, в частност, относно правата и задълженията на държавите-членки, правомощията на институциите на тази Общност и разпоредбите на този Договор за функционирането на общия пазар за въглища и стомана.

2. Разпоредбите на този Договор не изключват онези, които се съдържат в Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

Член 306 (предишен член 233)

Разпоредбите на този Договор не изключват съществуването или завършването на регионалните съюзи между Белгия и Люксембург или между Белгия, Люксембург и Холандия, доколкото целите на тези регионални съюзи не са постигнати чрез прилагането на този Договор.

Член 307 (предишен член 234)

Правата и задълженията произтичащи от споразумения, сключени преди 1 януари 1958 г., или за присъединяващи се държави, преди датата на тяхното присъединяване, между една или повече държави-членки, от една страна, и между една или повече трети страни, от друга, не се засягат от разпоредбите на този Договор.

Доколкото тези споразумения са несъвместими с този Договор, съответната държава-членка или съответните държави-членки са длъжни да предприемат всички подходящи мерки, за да премахнат установените несъответствия. Когато е необходимо, държавите-членки взаимно се подпомагат за постигането на тази цел и, според случая, възприемат обща позиция.

При прилагане на споразуменията, посочени в алинея първа, държавите-членки отчитат факта, че предимствата предоставени по този Договор от всяка държава-членка образуват неразделна част от учредяването на Общността и по този начин са неразривно свързани със създаването на общи институции, с възлагането на правомощия на тези институции и с предоставянето на същите предимства от всички останали държави-членки.

Член 308 (предишен член 235)

Ако се окаже необходимо предприемането на действия от страна на Общността за постигане, в хода на функционирането на общия пазар, на една от целите на Общността, а този Договор не е предвидил необходимите правомощия за това, Съветът, действайки с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, приема съответните актове.

Член 309 (предишен член 236)

1. Когато е било взето решение за суспендиране на правото на глас на представителя на правителството на държава-членка, в съответствие с член 7, алинея 2 от Договора за Европейски съюз, това право на глас се счита за суспендирано и по отношение на този Договор.

2. Освен това, когато бъде установено наличието на тежко и постоянно нарушаване от страна на държава-членка на принципите посочени в член 6, алинея 1 от Договора за Европейски съюз, съгласно член 7, алинея 1 от същия договор, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може да вземе решение за суспендиране на някои от правата, произтичащи от прилагането на този Договор по отношение на въпросната държава-членка. Когато прави това, Съветът държи сметка за възможните последици от такова суспендиране по отношение на правата и задълженията на физическите и юридическите лица.

Задълженията на въпросната държава-членка по този Договор във всички случаи запазват обвързващата си сила по отношение на тази държава.

3. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може впоследствие да реши да измени или да отмени мерките, приети в съответствие с алинея 2, в отговор на настъпили промени в ситуацията, довела до тяхното налагане.

4. Когато приема посочените в алинеи 2 и 3 решения, Съветът действа, без да отчита гласа на представителя на правителството на въпросната държава-

членка. Като изключение от член 205, алинея 2, квалифицираното мнозинство се определя в същото съотношение от претеглените гласове на съответните членове на Съвета, като установеното в член 205, алинея 2.

Тази алинея се прилага и в случай на суспендиране на правото на глас по силата на алинея 1. В такъв случай се изисква единодушно решение, без гласа на представителя на правителството на съответната държава-членка.

Член 310 (предишен член 238)

Общността може да сключва с една или повече държави или международни организации споразумения за асоцииране, предполагащи реципрочни права и задължения, общи действия и специфични процедури.

Член 311 (предишен член 239)

Протоколите приложени към този Договор по общо съгласие на държавите-членки, съставляват неразделна част от него.

Член 312 (предишен член 240)

Настоящия договор е сключен за неограничен срок.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 313 (предишен член 247)

Този Договор ще бъде ратифициран от Високо договарящите се страни, в съответствие с техните конституционни изисквания. Ратификационните документи се депозират при Правителството на Република Италия.

Този Договор влиза в сила на първия ден от месеца, следващ депозирането на ратификационния документ от последната подписала го държава, която е предприела тази стъпка. Ако, обаче, това депозиране е направено по-малко от 15 дни преди започването на следващия месец, този Договор не влиза в сила до първия ден на втория месец, след датата на това депозиране.

Член 314 (предишен член 248)

Този Договор, съставен в единствен оригинал на холандски, френски, немски и италиански езици, като и четирите текста са еднакво достоверни, се депозира в архивите на правителството на Република Италия, което изпраща заверено копие до всяко от правителствата на останалите подписали го държави.

Съгласно договорите за присъединяване, датският, английският, финският, гръцкият, ирландският, португалският, испанският и шведският варианти са също достоверни.

Като доказателство за което, долуподписаните Упълномощени представители, подписаха този Договор.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

П. А. Спаак	Ж. Ш. Сной и Д'опюр
Аденауер	Халщайн
Пино	М. Фор
Антонио Сени	Гаетано Мартино
Бех	Ламбер Шо
Й. Лунс	Й. Линтхорст Хоман

*1 Кралство Дания, Гръцката република, Кралство Испания, Ирландия, Република Австрия, Португалската република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното Кралство на Великобритания и Северна Ирландия са вече членове на Европейската общност.

Приложение 1

Номер в Брюкселската номенклатура	Описание на продуктите
Глава 1	Живи животни
Глава 2	Месо и карантия
Глава 3	Риба, ракообразни и мекотели
Глава 4	Млечни продукти; яйца от птици; натурален пчелен мед
Глава 5	
05.04	Черва, мехури и стомаси на животни (освен риба), цели и части от тях
05.15	Животински продукти, които не са посочени или включени другаде; мъртви животни по Глава 1 или Глава 3, негодни за човешка консумация
Глава 6	Живи дървета и други растения; луковици, корени и пр,
Глава 7	Хранителни зеленчуци и някои корени и грудки
Глава 8	Хранителни плодове и ядки; кори от дини, пъпеши или от цитрусови плодове
Глава 9	Кафе, чай и подправки, без мате (статия № 09.03)
Глава 10	Зърнени продукти
Глава 11	Продукти на мелничарската промишленост; малц; нишестени продукти; глутен; инсулин
Глава 12	Маслодайни семена и маслодайни плодове; различни видове зърно, семена и плодове; промишлени и медицински растения; слама и фураж
Глава 13	
пред. 13.03	Пектин
Глава 15	
15.01	Сланина и друга топена свинска мас; мас от домашни птици

15.02	Нетопена мас от волове, овце или кози; лой включително "от първа ръка", произведена от споменатите мазнини
15.03	Стеарин от сланина, маслен стеарин и стеарин от лой; масло от сланина, от мазнина и лой, неемулирано, без примеси и непреработени
15.04	Мазнини и масло от риба и морски бозайници, рафинирани и нерафинирани
15.07	Готови зеленчукови масла, течни или твърди, сурови рафинирани или нерафинирани
15.12	Животински или растителни мазнини и масла, хидрирани, рафинирани или нерафинирани, но без понататъшна обработка
15.13	Маргарин, заместители на сланина и други преработени хранителни мазнини
15.17	Остатъчни продукти, получени от обработката на мастни вещества или на животински или растителен восък
Глава 16	Изделия от месо, риба, ракообразни и мекотели
Глава 17	
17.01	Цвеклова и тръстикова захар, кристална
17.02	Други видове захар; захарен сироп, изкуствен мед (смесен или несмесен с естествен); карамел
17.03	Меласи, обезцветени или не
17.05 (*)	Ароматизирани или оцветени захари, сиропи и меласи (включително и ванилови и ванилирани захари), но без плодови сокове, съдържащи добавка на захар в каквото и да е съотношение
Глава 18	
18.01	Какао на зърна, цели или начупени, сурови или печени
18.02	Какаови шушулки, обвивки, люспи и отпадъци
Глава 20	Изделия от зеленчуци, плодове или други части от растения

Глава 22	
22.04	Гроздова мъст в процес на ферментация или в процес на задържане на ферментацията по друг начин, освен чрез прибавяне на алкохол
22.05	Вино от прясно грозде; гроздова мъст с ферментация в процес на задържане чрез прибавяне на алкохол (в това число мъст)
22.07	Други ферментирани напитки (например сайдер, сок от круши и медовина)
от 22.08(*)	етилев алкохол или неутрални видове спирт, било денатурирани или не, с непроменени свойства,
от 22.09(*)	С каквато и да е сила, получени от селскостопански продукти, посочени в Приложение второ, с изключение на ликьори и други спиртни напитки и слойни алкохолни субстанции (познати като "концентрати") за производство на напитки
от 22.10(*)	Оцет и заместители на оцета
Глава 23	Остатъци и отпадъци от хранително-вкусовата промишленост, готов фураж за животни
Глава 24	
24.01	Непреработен тютюн, тютюневи отпадъци
Глава 45	Естествен корк, необработен, натрошен, гранулиран или смлян; отпадъчен корк
Глава 54	Лен, суров или преработен, но не преден; ленени кълчища и отпадъци (включително накъсани или нарязани парцали)
Глава 57	
57.01	Естествен коноп (<i>Cannabis sativa</i>), суров или преработен, но не преден; кълчища и отпадъци от естествен коноп (включително накъсани или нарязани парцали или въжета).

(*Позиция, добавена с член 1 на Регламент 7а на Съвета на Европейската икономическа общност от 18 декември 1959 г. (О)

№ 7 от 30.01.1991 г., стр. 71 - Специално издание (английска редакция) 1959 - 1962 г., стр. 68)

Приложение 2

Отвъдморски страни и територии, по отношение на които се прилагат се прилагат разпоредбите на Част четвърта от Договора

- Гренландия,
- Нова Каледония и зависимите територии,
- Френска Полинезия,
- Френските Южни и Антарктически територии,
- Островите Уолъс и Футуна,
- Майот,
- Сен Пиер и Микелон,
- Аруба,
- Холандски Антили,
- Бонер,
- Курасао,
- Саба,
- Сен Еустатиус,
- Сен Мартен,
- Ангуила,
- Каймановите острови,
- Фолклендските острови,
- Южна Джорджия и Южните Сандвичеви острови,
- Монсерат,
- Питкърн,
- Остров Света Елена и зависимите територии,
- Британската Антарктическа територия,
- Британските територии в Индийския океан,
- Островите Туркс и Кайкос,
- Британските Виргински острови,
- Бермуда.